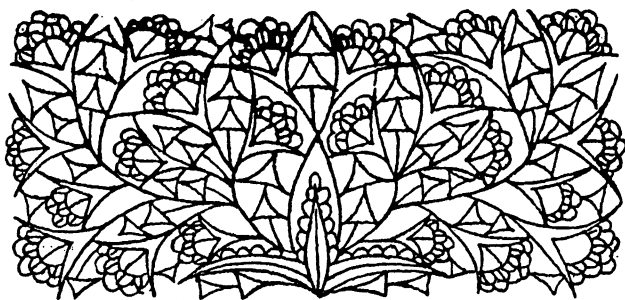

PROPRIUM OFFICIORUM
ARCHIDIOECESIOS
GORITIENSIS
EDITUM

IUSSU ET AUCTORITATE
CELISSIMI AC REVERENDISSIMI DOMINI
DOMINI

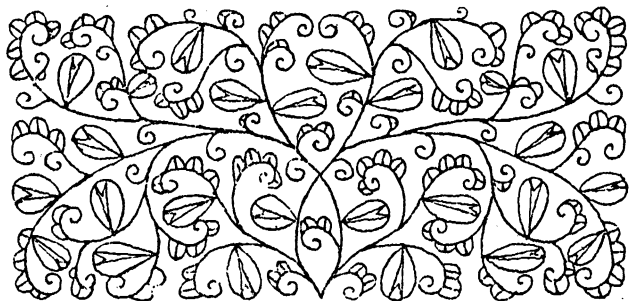
FRANCISCI BORGIA
ARCHIEPISCOPI AC PRINCIPIS
GORITIENSIS

PARS HIEMALIS

GORITIAE
TYPIS „NARODNA TISKARNA“
1923

PROPRIUM OFFICIORUM
ARCHIDIOECESIOS GORITIENSIS

PARS HIEMALIS

Festa Novembris

Die 27 Novembris

S. Valeriani

Episcopi Aquilejensis
et Confessoris, Duplex sed
ad modum Simplicis
recolendum

Oratio

E mine, preces nostras,
quas in beati Vale-
riani Confessoris tui atque
Pontificis solemnitate de-
ferimus: et qui tibi digne
meruit famulari, ejus inter-
cedentibus meritis ab om-
nibus nos absolve pecca-
tis. Per Dominum.

Festa Decembris

Die 2 Decembris

S. Chromatii

Episcopi Aquilejensis
et Confessoris

Duplex

Oratio Exaudi, quaesu-
mus Domine, de Communi
2 loco.

In II Nocturno

Lectio IV

Chromatius una cum Eu-
sebio, non tam natura
quam morum aequalitate
germano, a teneris annis
Aquilejensi clero, adscrip-

tus est. Egregiis ornatus moribus totum se Deo atque ecclesiasticis studiis consecravit, in quibus ita profecit, ut inter Aquilejenses clericos doctrina et sanctitate emineret: ad quorum privatam gloriam, ut scribit sanctus Hieronymus, publica haec accessit et aperta confessio, quod per eos ab urbe Aquilejensi Ariani dogmatis virus exclusum fuit. Presbyter a sancto Valeriano ordinatus in ejus locum suffectus est atque a sancto Ambrosio consecratus fuisse perhibetur.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: ✽ Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V

Factus episcopus, Nicaenam fidem et disciplinam ecclesiasticam acerrime defendit. Origenianos errores ab omni tam Orientis quam Occidentis catholicorum synodo proscriptos pari et ipse sententia cum sancto Anasta-

sio Romano Pontifice damnavit: exortisque inde simultatibus inter eundem Doctorem Maximum et Rufinum presbyterum, ut finis silentio imponeretur, diligentissime curavit. Sed piam sanctissimi praesulis sollicitudinem in primis agnovit sanctus Joannes Chrysostomus, cujus causam

ratores tanta fide ac religione defendendam suscepit, ut sinceram illius ac ferventem erga se caritatem demiratus Chrysostomus, datis ad eum litteris, vehementer gratulatus sit.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: ✽ Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI

Sacrarum litterarum studium ceteris, quae pastore digna sunt, muneribus adjunxit semper: Vir, beati Hieronymi sententia, episcoporum sanctissimus atque doctissimus. Ejus po-

tissimum hortatu idem sanctus Doctor Hebraea volumina latino sermone transtulit ac Prophetarum libros commentariis illustravit, quorum aliquot Chromatii nomini inscripsit. Tractatus et ipse edidit in Evangelium Matthaei eruditione ac pietate insignes. Denique cum Aquilejensem ecclesiam annos duodeviginti sanctissime rexisset, ad caelestem vitam quarto Nonas Decembris migravit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. | pse. Gloria Patri. | pse.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum

Lectio VII Cap. 5, 13-19

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Ex Tractatu
sancti Chromatii Episcopi

Tract. IV. in cap. V. S.
Matthaei

Dominus Apostolos suos sal terrae cognominat. Et videamus quid sub huius vocabuli comparatione de Apostolis suis Dominus velit intelligi. Quod ut plenius possimus advertere, primum sollicite requirendum est, quid hoc sal sit et cujus terrae et in quam deinde rem utilitatemque proficiat. Jam enim salis ipsius naturam usumque tractare debemus, ut, his cognitis, Dominici dicti virtutem spiritali intelligentia facilius assequamur. Natura igitur salis per aquam, per calorem solis, per flatum venti constat; et ex eo quod fuit, in aliam speciem generatur. Sic et Apostoli atque omnes credentes per aquam baptismi, per fidem Christi (qui in comparatione sol justitiae dictus est) et per inspirationem Sancti Spiritus Deo renati ex terrena in caelestem civitatem transierunt. Unde non immerito sancti Apo-

stoli sal terrae a Domino nuncupantur. Et cujus terrae? promptum est noscere: id est terrae corporis nostri, quam dudum insipientem ac sensu vanitatis insulsam evangelicae praedicationis sapientia salierunt. Ipsi enim sal terrae nostrae facti sunt, quia per ipsos et verba sapientiae accepimus et per caelestem natalitatem in spiritalem sumus demutati naturam.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricae fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio VIII

Sed quia de natura vel gratia salis secundum intelligentiam spiritualem jam superius dictum est, nunc quoque de ipsa salis virtute tractemus. Vos ergo, inquit, estis sal terrae. Itaque sicut sal, cum operatur in carne qualibet, corruptelam non admittit, foetores aufert, sordes expurgat, vermes non sinit

generari; ita et caelestis gratia ac fides, quae per Apostolos data est, simili exemplo in nobis operatur. Aufert enim carnalis concupiscentiae corruptelam, peccatorum sordes expurgat, odorem malae conversationis excludit, vermes delictorum non sinit generari, id est de corpore libidinosas et mortiferas voluptates exsurgere: conservans corpora nostra etiam ab illo immortali verme, qui indefessa poena peccatores excruciat, de quo scriptum est: Vermis eorum non morietur et ignis eorum non exstinguetur. Et sicut sales a foris quidem apponuntur, intrinsecus vero operantur per virtutem naturae suae, ita et caelestis gratia exteriora hominis atque interiora perpenetrat et totum hominem integrum a peccato incorruptumque conservat. Hos autem Deo dignos esse, qui sale caelestis sapientiae condiuntur, etiam dudum praecedente figura legis ostensum est, quia omne sacrificium offerendum Deo sale saliebatur. Quod ipsum Evan-

gelista commemoravit dicendo: Omne, inquit, sacrificium sale salietur: ostendens eum hominem dignum vere sacrificium Deo fieri, qui caelestis sapientiae virtute esset infusus.

℣. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ✠. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Pro S. Bibiana V. M.

Lectio IX

Bibiana, virgo Romana, nobili genere nata, christiana fide nobilior fuit. Ejus enim parentes, Flavianus et Dafrosa, sub Juliano Apostata martyrium subierunt. Tum Bibiana ejusque soror Demetria, bonis omnibus exspoliatae et ab Aproniano, Urbis praetore, blanditiis et minis tentatae, ut a recta fide declinarent, praetoris impietatem constantissime detestatae sunt. Quo in agone

Demetria, ob oculos Bibianae repente corruens, obiit in Domino. Bibiana autem Rufinae mulieri vafferrimae seducenda traditur; sed, ejus superatis insidiis, praetoris astus delusit. Quare hujus jussu plumbatis caesa est, donec animam efflavit. Ejus sacrum corpus, biduo canibus objectum, illaesum tamen divinitus servatum, Joannes presbyter sepelivit noctu juxta sepulchrum sororis et matris ad palatium Licinianum, ubi nunc exstat ecclesia Deo, sanctae Bibianae nomine, dicata.

Te Deum laudamus.

Die 10 Decembris

In Translatione Almae Domus B. Mariae Virg.

Duplex majus

Omnia de Communi Festorum B. Mariae Virg. praeter ea, quae hic habentur propria.

In I Vesperis

Ant. et Cap. de Laudibus.

✠. Haec est domus Domini firmiter aedificata. ℣. Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. Sanctificavit Dominus tabernaculum suum: quia haec est domus Dei, in qua invocabitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dominus.

Oratio

Deus, qui beatæ Mariæ Virginis domum per incarnati Verbi mysterium misericorditer consecrasti, eamque in sinu Ecclesiae tuæ mirabiliter collocasti: concede; ut segregati a tabernaculis peccatorum, digni efficiamur habitatores domus sanctæ tuæ. Per eundem Dominum nostrum.

Ad Matutinum

Invitat. Salvatorem mundi in domo Virginis de Spiritu Sancto conceptum,

* Venite, adoremus.

Ps. Venite, exsulemus.

Hymnus

Caelestis urbs Jerusalem,
Beata pacis visio,
Quae celsa de viventibus
Saxis ad astra tolleris,
Sponsaeque ritu cingeris
Mille Angelorum millibus.

() sorte nupta prospera,
Dotata Patris gloria,
Respersa sponsi gratia.
Regina formosissima,
Christo jugata Principi,
Caeli corusca civitas.

Hic margaritis emicant,
Patentque cunctis ostia;
Virtute namque praevia
Mortalis illuc ducitur,
Amore Christi percitus
Tormenta quisquis sustinet.

Scalpri salubris ictibus
Et tusione plurima,
Fabri polita malleo
Hanc saxa molem con-
struunt,

Aptisque juncta nexibus
Locantur in fastigio.

Decus Parenti debitum
Sit usquequaque Altissimo,
Natoque Patris unico,
Et inclyto Paraclito,
Cui laus, potestas, gloria
Aeterna sit per saecula.

Amen.

In I Nocturno

Ant. Elevata est magnificentia tua super caelos.

Ant. In sole posuit tabernaculum suum, et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Ant. Quis ascendet in montem Domini? aut quis

stabit in loco sancto ejus? Innocens manibus, et mundo corde.

Ÿ. Hic domus Dei est et porta caeli. R. Et vocabitur aula Dei.

De libro tertio Regum

Lectio I

Cap. 8, 22; 27-30

Stetit autem Salomon ante altare Domini in conspectu ecclesiae Israël, et expandit manus suas in caelum, et ait: Ergone putandum est quod vere Deus habitet super terram? Si enim caelum et caeli caelorum te capere non possunt, quanto magis domus haec, quam aedificavi? Sed respice ad orationem servi tui, et ad preces ejus, Domine Deus meus: audi hymnum et orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti super domum hanc nocte ac die: super domum, de qua dixisti: Erit nomen meum ibi: ut exaudias orationem, quam orat in loco isto ad te servus tuus. Ut exaudias deprecationem servi tui, et populi tui Israël, quodcumque

oraverint in loco isto; et exaudies in loco habitaculi tui in caelo, et cum exaudieris, propitius eris.

R. Vidi speciosam sicut columbam, ascendentem desuper rivos aquarum: cujus inaeestimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus: * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. Ÿ. Quae est ista quae ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhae et thuris? Et sicut.

Lectio II

Cap. 8, 33-36

Si fugerit populus tuus Israël inimicos suos, (quia peccaturus est tibi), et agentes poenitentiam, et confitentes nomini tuo, venerint, et oraverint, et deprecati te fuerint in domo hac: exaudi in caelo, et dimitte peccatum populi tui Israël, et reduces eos in terram, quam dedisti patribus eorum. Si clausum fuerit caelum, et non pluerit propter peccata eorum, et orantes in loco isto, poenitentiam egerint nomini tuo, et a peccatis suis con-

versi fuerint propter afflictionem suam: exaudi eos in caelo, et dimitte peccata servorum tuorum, et populi tui Israël: et ostende eis viam bonam, per quam ambulent, et da pluviam super terram tuam, quam dedisti populo tuo in possessionem.

R. Quae est ista quae ascendit sicut aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, *

ut castrorum acies ordinata? V. Filia Sion, tota formosa et suavis es, pulchra ut luna, electa ut sol. Terribilis.

Lectio III
Cap. 8, 38-43

Si quis cognoverit plagam cordis sui, et expandit manus suas in domo hac, tu exaudies in caelo in loco habitationis tuae, et repropitiaberis, et facies ut des unicuique secundum omnes vias suas, sicut videris cor ejus, (quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum), ut timeant te cunctis diebus quibus vivunt super faciem terrae, quam dedisti patribus no-

stris. Insuper et alienigena, qui non est de populo tuo Israël, cum venerit de terra longinqua propter nomen tuum (audietur enim nomen tuum magnum, et manus tua fortis, et brachium tuum extentum ubique), cum venerit ergo, et oraverit in hoc loco, tu exaudies in caelo, in firmamento habitaculi tui, et facies omnia, pro quibus invocaverit te

versi populi terrarum nomen tuum timere, sicut populus tuus Israël, et probent quia nomen tuum invocatum est super domum hanc.

R. Quae est ista quae processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam. V. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. Viderunt. Gloria Patri. Viderunt.

In II Nocturno

Ant. Diffusa est gratia in labiis tuis; propterea benedixit te Deus in aeternum, et in saeculum saeculi.

Ant. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. Homo natus est in ea, et ipse fundavit eam Altissimus.

V. Domine, dilexi decorem domus tuae. R. Et locum habitationis gloriae tuae.

Sermo sancti Bernardi Abbat

Sermo 52 de diversis
Lectio IV

Sapientia, quae Dei erat, et Deus erat, de sinu Patris ad nos veniens, aedificavit sibi domum, ipsam scilicet matrem suam Virginem Mariam, in qua septem columnas excidit. Quid est in ea septem columnas excidere, nisi ipsam dignum sibi habitaculum fide et operibus praeparare? Nimirum ternarius numerus ad fidem propter sanctam Trinitatem, quaternarius pertinet ad mores propter quatuor principales virtutes. Quod autem in beata Maria sancta Trinitas fuerit, fuerit dico per praesentiam maiestatis, ubi solus Filius erat per susceptionem humanitatis testatur nuntius caelestis,

qui ei arcana mysteria reserans, ait: Ave, gratia plena, Dominus tecum: et post pauca: Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ecce habes Dominum, habes virtutem Altissimi, habes Spiritum Sanctum, habes Patrem, Filium, et Spiritum Sanctum.

R. O quam metuendus est locus iste: * Vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta caeli. V. Haec est domus Domini firmiter aedificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere.

Lectio V

Utrum autem et quatuor principales virtutes, tamquam quatuor columnas possederit, inquisitione dignum videtur. Primum ergo videamus an fortitudinem habuerit. Quae nimirum virtus quomodo illi abesse potuit, quae abjectis saecularibus pompis, spreisque voluptatibus carnis, soli Deo in virginitate vivere proposuit? Ni fallor, haec virgo est quae apud Salomonem legitur: Mulierem fortem quis inveniet?

procul, et de ultimis finibus pretium ejus. Porro quod temperans et justa fuerit, ex Angeli collocutione, et sui ipsius responsione, luce clarius comprobamus. Salutata quippe tam venerabiliter ab Angelo: Ave, gratia plena, Dominus tecum; non se extulit, quasi quae ex singulari gratiae privilegio benediceretur, sed siluit, et qualis esset insolita haec salutatio se cum cogitavit. Qua in re, quid nisi temperans fuit? At vero, cum de caelestibus mysteriis ab eodem Angelo doceretur, diligenter quaesivit quomodo conciperet et pareret, quae virum utique non cognosceret: et in hoc sine dubio prudens exstitit.

℣. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et exaltata est super omnes colles: * Et venient ad eam omnes Gentes, et dicent: Gloria tibi, Domine. √. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. Et.

Lectio VI

Justitiae autem prae se fert insigne, ubi se ancillam Domini confitetur; nam quod justorum sit confessio, testatur qui ait: Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo. Fuit igitur beata Virgo Maria fortis in proposito, temperans in silentio, prudens in interrogatione, justa in confessione. His itaque quatuor morum columnis, et tribus fidei praedictis, extruxit in ea sibi domum Sapientia caelestis, quae adeo mentem ejus replevit, ut de plenitudine mentis fecundaretur et caro. Ipsius autem Virginis natalis domus divinis mysteriis consecrata, Angelorum ministerio ab infidelium potestate in Dalmatiam prius, deinde in agrum Lauretanum Picenae provinciae translata fuit, sedente sancto Caelestino quinto: eamdemque ipsam esse, in qua Verbum caro factum est, et habitavit in nobis, tum pontificiis diplomatibus, et celeberrima totius orbis veneratione, tum continua miraculorum virtute et caelestium benefi-

ciorum gratia comprobatur. Quibus permotus Innocentius duodecimus, quo ferventius erga Matris amantissimae cultum fidelium memoria excitaretur, ejusdem sanctae Domus Translationem anniversaria lemnitate in tota Piceni provincia veneratam, Missa etiam et Officio proprio celebrari praecepit.

R. Domus mea domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit; et qui quaerit, invenit: * Et pulsanti aperietur. V. Petite, et accipietis: quaerite, et invenietis. Et. Gloria Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Tollite hostias, et introite in atria ejus: adorate Dominum in aula sancta ejus.

Ant. Viderunt omnes populi gloriam ejus.

Ant. Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia fecit Dominus, alleluja.

V. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo.

R. In longitudinem dierum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio VII Cap. 1, 26 38

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis

Homilia I super Missus est

Quae est haec virgo tam venerabilis, ut salutetur ab Angelo? tam humilis, ut desponsata sit fabro? Pulchra permixtio virginитatis et humilitatis: nec mediocriter placet Deo illa anima, in qua et humilitas commendat virginitatem, et virginitas exornat humilitatem: sed quanta putas veneratione digna est, in qua humilitatem exaltat fecunditas, et partus consecrat virginitatem? Audis virginem, audis humilem? Laudabilis virtus virginitas, sed magis necessaria humilitas: illa consulitur, ista praecipitur.

R. Diffusa est gratia in labiis tuis : * Propterea benedixit te Deus in aeternum. V. Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis, ex quibus te delectaverunt filiae regum in honore tuo. p ropterea.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio VIII

Homilia 2 super eodem loco

Missus est, inquit, Angelus ad virginem, virginem carne, virginem mente, virginem professione, virginem denique qualem describit Apostolus, mente et corpore sanctam, nec noviter, nec fortuito inventam, sed a saeculo electam, ab Altissimo praecognitam et sibi praeparatam, a Prophetis promissam. Ut pauca loquar de pluribus, quam tibi aliam praedixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait : Inimicitias ponam inter te et mulierem ? Et si adhuc dubitas, quod de Maria dixerit, audi quod sequitur : Ipsa conteret caput tuum. Cui haec servata victoria est, nisi Mariae ?

R. Beata es, Virgo Maria, Dei Genitrix, quae credidisti Domino : perfecta sunt in te quae dicta sunt tibi : ecce exaltata es super choros Angelorum : * Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. V. Ave, Maria, gratia plena, Dominus tecum. Intercede. Gloria Patri. Intercede.

Lectio IX

Homilia 3 super eodem loco

Et ingressus Angelus ad eam, dixit : Ave, gratia plena, Dominus tecum. Quo ingressus ad eam ? Puto in sacrarium pudici cubuli, ubi illa fortassis, clauso super se ostio, orabat Patrem in abscondito. Solent Angeli astare orantibus, et delectari in his, quos vident levare puras manus in oratione. Holocaustum sanctae devotionis gaudent se offerre Deo in odorem suavitatis. Mariae autem orationes quantum placuerint in conspectu Altissimi, Angelus indicavit, qui ingressus ad eam tam reverenter salutavit.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

et per Horas

Ant. 1 Domum tuam,
Domine, * decet sanctitudo
in longitudinem dierum.

Psalmi de Dominica 1 loco.

2 Domus mea * domus
orationis vocabitur: in ea
omnis qui petit, accipit, et
qui quaerit, invenit: et
pulsanti aperietur.

3 Propter domum * Do-
mini Dei nostri quaesivi
bona tibi.

4 Domine Deus * exal-
tasti super terram habita-
tionem meam.

5 Domum majestatis
meae, * et locum pedum
meorum glorificabo.

Capit. Eccli. 24, 11-12

In omnibus requiem quae-
sivi, et in hereditate
Domini morabor. Tunc
praecepit, et dixit mihi
Creator omnium: et qui
creavit me, requievit in ta-
bernaculo meo.

Hymnus

Alto ex Olympi vertice
Summi Parentis Filius,
Ceum monte desectus lapis

Terras in imas decidens,
Domus supernae et infimae
Utrumque junxit angulum.

Sed illa sedes Caelitum
Semper resultat laudibus,
Deumque Trinum et Unicum
Jugi canore praedicat:
Illi canentes jungimur
Almae Sionis aemuli.

Haec templa, Rex cae-
lestium,

Imple benigno lumine:
Huc o rogatus adveni,
Plebisque vota suscipe,
Et nostra corda jugiter
Perfunde caeli gratia.

Hic impetrent fidelium
Voces precesque supplicum
Domus beatæ munera,
Partisque donis gaudeant:
Donec, soluti corpore,
Sedes beatas impleant.

Decus Parenti debitum
Sit usquequaque Altissimo,
Natoque Patris unico,
Et inclyto Paraclyto,
Cui laus, potestas, gloria
Aeterna sit per saecula.

Amen.

Ÿ. Introibimus in taber-
naculum ejus. R. Adorabi-
mus in loco, ubi steterunt
pedes ejus.

Ad Bened. Ant. Ecce
tabernaculum Dei cum ho-
minibus, et habitabit cum
eis: et ipsi populus ejus

erunt, et ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

ORATIO

Deus, qui beatæ Mariæ Virginis domum per incarnati Verbi mysterium misericorditer consecrasti, eamque in sinu Ecclesiæ tuæ mirabiliter collocasti: concede; ut segregati a tabernaculis peccatorum, digni efficiamur habitatores domus sanctæ tuæ. Per eundem Dominum nostrum.

Ad Primam

In R. br. dicitur V. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam

Capit. Eccli. 24, 11-12

In omnibus requiem quævisi, et in hereditate Domini morabor. Tunc præcepit, et dixit mihi Creator omnium: et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

R. br. Hic domus Dei est, * Et porta cæli. Hic. V. Et vocabitur aula Dei. Et. Gloria Patri. Hic.

V. Domine, dilexi decorem domus tuæ. R. Et locum habitationis gloriæ tuæ.

Ad Sextam

Capit. Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmatus sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius et in plenitudine sanctorum detentio mea.

R. br. Domine, * Dilexi decorem domus tuæ. Domine. V. Et locum habitationis gloriæ tuæ. Dilexi. Gloria Patri. Domine.

V. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo.

R. In longitudinem dierum.

Ad Nonam

Capit. Eccli. 24, 19-20

In plateis sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

R. br. Domum tuam, Domine, * Decet sanctitudo. Domum. V. In lon-

gitudinem dierum. Decet.
Gloria Patri. Domum.

ſ. Hic domus Dei est,
et porta caeli. R. Et vo-
cabitur aula Dei.

In II Vesperis

Ant. et Cap. de Laudibus.

ſ. Haec est domus Domini firmiter aedificata. R. Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. O quam metuendus est locus iste: vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta caeli.

Die 27 Decembris

S. Zoili

Confessoris Commemoratio

ORATIO

Deus, qui nos beati Zoili Confessoris tui annua solemnitate laetificas: concede propitius; ut, cujus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum.

Festa Januarii

Die 19 Januarii

S. Paulini

Patriarchae Aquilejensis,
Episcopi et Confessoris
Duplex (m. t. v.)

ORATIO

Da, quaesumus, omnipotens Deus: ut beati Paulini Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, et devotionem nobis augeat, et salutem. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio IV

Paulinus Patriarcha Aquilejensis ob morum integritatem et doctrinam Carolo Magno imperatori ap-
prime carus, eo potissimum auctore, eidem ecclesiae praeponitur. Tantam in hoc munere prudentiae et sacerdotalis constantiae sibi famam adeptus est, ut merito in haereticis expugnandis ac publicis rebus componendis in Italia, Gallia et Germania, illius opera adhiberetur. In generali con-

ventu Aquis celebrato Hadriani primi summi Pontificis vices gessit; mox in concilio Reinoburgi coacto Felicem episcopum Urgellitanum de haeresi convictum et damnatum suaviter coëgit, ut Romae coram Pontifice errorem suum ejureret; quem iterum opera Elipandi episcopi Toletani ab eodem Felice excilatum, iterum in plenario Francofordiensi concilio profligandum curavit.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: ✽ Manus enim mea auxiliabitur ei. ✽. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocet ei. Manus.

Lectio V

In Aquensi concilio imperatori persuasit, ut sancta Ecclesiae Dei jura sarta tecta servaret. Catholicam fidem, quam viva voce adversus haereticos vindicaverat, egregiis etiam scriptis defendit. A Patribus Francofordiensi concilii rogatus, et Libellum Sacrosylabum, et alios tres caelestis doctrinae sale conditos,

adversus Elipandi Toletani et Felicis Urgellitani nefarios errores conscripsit, quos ad Galliae et Hispaniae provincias direxit. Eximii ejus zeli amore captus imperator, Aquilejensi ecclesiae donationes jampridem factas probavit amplioribusque collatis privilegiis atque immunitatibus auxit.

℣. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: ✽ Manus enim mea auxiliabitur ei. ✽. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI

Ecclesiasticam disciplinam, quam ipse, forma factus gregis ex animo, sibi prius exactissime observandam indixerat, in aliis ardentissime instaurandam suscepit. Forojulii et Altini provincialibus synodis coactis, catholicum dogma adversus Felicianos errores iterum asseruit canonesque edidit ad disciplinam moresque informandos sanctissimos. Mirae constantiae et praeparati ad martyrium animi, effusae item

in Deum et proximum caritatis, orationis et contemplationis dono adeo illustris fuit, ut principes viri, qui praecipuo dilectionis affectu eum prosequerentur, se ejus precibus multum commendaverint. His aliisque virtutibus ac sanctorum scientia clarus, plurimis pro Ecclesia Dei toleratis laboribus, in bona senectute migravit ad Dominum: ejusque corpus Forojulii in celebri collegiata ecclesia summa veneratione colitur.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Patri. pse.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo peregr de Communi Confessoris Pontificis I loco.

Lectio IX Ss. Marii et Soc. Mm. ut in Breviario.

Die 29 Januarii

S. Juliani

de Bono Albergo
Confessoris Commemoratio

ORATIO

Adesto, Domine, supplicationibus nostris, quas in beati Juliani Confessoris tui solemnitate deferimus: ut, qui nostrae justitiae fiduciam non habemus, ejus, qui tibi placuit, precibus adjuvemur. Per Dominum.

Festa Februarii

Die 3 Februarii

In Ecclesiis S. Blasii:

S. Blasii

Episcopi et Martyris
Duplex I Classis cum
Octava communi

ORATIO

Deus, qui beatum Blasium Martyrem tuum atque Pontificem in suis perferendis suppliciis, et in aliorum depellendis infirmitatibus admirabilem effecisti: concede propitius; ut illius et in fide constan-

tiam imitemur, et in periculis patrocinia sentiamus. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones
A Mileto de Comuni.

In II Nocturno

Lectio IV

Blasius Cappadox nobili genere ortus, Sebaste in Cappadocia, ex medico episcopus creatus est, ut corporum curationi animarum cura succederet. Huic muneri cum sedulam ac piam operam navaret, dira tempestas in Christianos a Licinio tyranno excitata fuit. Blasius divino instinctu, Christi consilio et exemplo in montem Argaeum se recepit, ac sese in speluncam abdidit, in quarum divinarum contemplationi vacans, ab ipsis feris, nativae feritatis oblitus, quotidianum victum acceperit, et multis obsequiis cultus est.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. V. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio V

Ibi tamdiu latuit, donec ab Agricola praesidis milibus casu deprehensus, inde abstractus, et ad praesidem ductus, illius jussu in vincula conjectus est. Sed vinctus ipse multos, quos ejus sanctimoniae fama acciverat, a diversorum morborum vinculis liberavit. In his puer fuit, qui desperata a medicis salute, transversa spina faucibus inhaerente, animam agebat. Illustris sane tum corporum, tum animarum medicus, non humana, sed divina arte; non paratis a natura remediis, sed Christi gratia comparatis, aegros pristinae saluti restituit, omni fere miraculorum genere conspicuus: nam Christi super aquas ambulantis, et Eliae Sareptanae viduae annonam multiplicantis miracula renovavit.

R. Desiderium animae ejus tribuisti ei, Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio VI

Atrouissimis tormentis
crudelissimi praesidis

jussu cruciatus fuit: duris
verberibus caesus, tortus
in equuleo, pectinibus fer-
reis dilaniatus, candenti
lorica indutus, aliisque ex-
quisitissimis suppliciis af-
fectus est. Sed ejus fides
probari quidem potuit, non
tamen vinci. Dilacerato cor-
pore infractus animus re-
stitit. Tandem, victo ty-
ranno, capite plexus, illu-
stre fidei testimonium Ec-
clesiae reliquit, tertio Nonas
Februarii, anno Chrisli ter-
centesimo decimo sexto.

R. Stola jucunditatis in-
duit eum Dominus: * Et
coronam pulchritudinis po-
suit super caput ejus. V.
Cibavit illum Dominus pane
vitae et intellectus: et aqua
sapientiae salutaris potavit
illum. Et. Gloria Patri. Et.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum

Lectio VII

Cap. 10, 23-28

In illo tempore: Dixit Je-
sus discipulis suis: Cum

persequentur vos in civitate
ista, fugite in aliam. Et re-
liqua.

Monilia

sancti Athanasii Episcopi

Apologia de fuga sua.
ante medium

In lege praeceptum erat,
ut constituerentur civi-
tates refugiorum, ut qui
quomodocumque ad necem
quaerentur, servari pos-
sent. In consummatione
porro saeculorum cum ad-
venisset illud ipsum Ver-
bum Patris, quod Moysi
antea locutum fuerat, rur-
sus hoc praeceptum dedit:
Cum vos, inquit, perse-
cuti fuerint in civitate ista,
fugite in aliam. Pauloque
post subjicit: Cum videritis
illam abominationem deso-
lationis, quae dicta est per
Danielem Prophetam, con-
sistentem in loco sancto
(qui legit, intelligat), tunc
qui in Judaea sunt, fugiant
ad montes: et qui in tecto
est, ne descendat tollere
aliquid de domo sua: et
qui in agro est, non rever-
tatur tollere tunicam suam.

R. Corona aurea super
caput ejus, * Expressa si-
gno sanctitatis, gloria ho-

noris. et opus fortitudinis. *V.* Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio VIII

Haec cum scirent sancti, ejusmodi tenuerunt suae conversationis institutum. Quae enim nunc praecepit Dominus, eadem quoque ante suum in carne adventum locutus est in sanctis: et hoc institutum homines ad perfectionem ducit. Nam quod Deus jussit, id omnino faciendum est. Ideoque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indignum putavit, cum quaereretur, quemadmodum et nos, abscondere se; et cum persecutionem pateretur, fugere et insidias declinare: cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus pati volebat, ultro seipsum tradidit insidiantibus.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas judicum non timuit,

nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad caelestia regna pervenit. *V.* Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Lectio IX

At vero sancti homines cum hanc quoque formam a Salvatore didicissent, (ab ipso enim et antea et semper omnes docebantur) adversus persecutores ut legitime certarent, fugiebant, et ab illis quaesiti se abscondebant. Cum enim praestituti sibi a divina providentia temporis finem ignorarent, nolebant insidiantibus se temere tradere: sed contra, cum scirent quod scriptum est, in manibus Dei esse hominum sortes, et Dominum mortificare et vivificare, potius in finem usque perseverabant, circumeuntes, ut ait Apostolus, in melotis et pellibus caprinis, egentes, angustiat, in solitudinibus errantes, et in speluncis et cavernis terrae latentes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel qui tempus ipsum definierat,

Deus cum .eis loqueretur, et insidiantes cohiberet, aut certe persecutoribus eos traderet, ulcumque illi placuisset.

Te Deum laudamus.

Die 8 Februarii

S. Iuventii

Episcopi et Confessoris
Duplex

ORATIO

Adjuvet familiam tuam, quaesumus, Domine, sancti Confessoris tui atque Episcopi Iuventii intercessio gloriosa: ut pius exorator evadat, qui tui nominis egregius exstitit praedicator. Qui vivis et regnas.

In I Nocturno in Quadragesima Lectiones I Nocturni
Fidelis sermo cum Responsorii de Communi.

In II Nocturno

Iuventius Aquilejae ortus, beati Syri discipulus, a beato Hermagora Aquilejensi episcopo una cum eodem Syro Ticinum directus est. Ad illius eccle-

siae regimen semel et iterum vocatus, ita divino cultui intentus fuit, ut caelestem vitam in terris agere videretur. Pater pauperum et viduarum patronus, miris ipsos allevavit subsidiis. Impius foenerator, qui ejus supplici prece viduae pauperulae placari nequibat, aere, quod ultra debitum ab illa exigebat, a sancto episcopo accepto, horrendo exitu expiravit. Magnum pecuniae pondus in Ticini profundum casu collapsum Iuventii jussu ad summam undam supernatans, suo possessori restituit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nichil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V

Trajanus cum Porphyrium ducem Ticinum misisset, ut Christicolae omnes gladio confoderet, populum Missae sacrificio intentum in summo vitae discrimine non desperare optimus pastor hortatus est, nec a di-

vino cultu discedere. Templo interim multiplice milite completo, gladios, quos contra innoxium gregem impii evaginant, in se ipsos convertunt, et multis se plagis confodientes, extra templum extrudunt. pavimento hostili sanguine infecto et fidei osoribus eximio timore affectis; qui et magnum Christianorum Deum et inania idola geminatis vocibus conclamantes, una cum Porphyrio in Christi baptismate gentilitiam superstitionem abluerunt et extinxerunt.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI

Cum aliquando Mediolanum diverteret, infideles Juventium ut diro verberare pulsarent aggredientes, ventorum procella et tempestate sunt percussi; sed sancti praesulis ope implorata, et ejus oratione incolumes evaserunt, et idolorum impietate ab-

jurata, christianam religionem amplexi, in eadem urbe Christum annuntiantes fidelium militiam auxerunt. Ibi clericis et sacerdotibus constitutis, Ticinum rediens, in ejus suburbiis paralyticum sanitati restituit; plures vicos et castella inferioris Liguriaie et Placentino agro finitimos apostolicis signis Christi vexillo subdidit. Denum in oratione pernoctans, a sanctis Syro, Nazario et Celso admonitus, perendie se ad caelestem gloriam transiturum, convocato clero et populo, omnesque ad Christianas virtutes adhortatus, cunctis benedicendo, ad Deum gloriose evolavit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo peregre, de Communi Confessoris Pontificis 1 loco.

In Quadragesima IX Lectio de Homilia Ferie, alias Pro S. Joanne de Matha:

Lectio IX

Joannes de Matha, Falcone in Provincia piis et nobilibus parentibus natus, cum primum Deo Sacrum offerret, per visionem intellexit, se ad redimendos ab infidelibus captivos destinari. Quare divino nutu in eremum secessit, ubi Felicem Valesium in ea jam multis annis degentem reperit. Ibi ferventius cum orationi vacarent, ter in somnis admoniti, Romam profecti, ab Innocentio Papa tertio approbationem novi ordinis sanctissimae Trinitatis pro redimendis captivis obtinuerunt. Tum primum coenobium in dioecesi Meldensi construxerunt, cui regendo Felix remansit. Joannes vero Romam cum aliquot sociis reversus est, ubi Innocentius domum, ecclesiam et hospitale sancti Thomae de Formis in monte Caelio eis donavit. Datis quoque litteris ad Miramolinum regem Marochii, opus redemptionis feliciter inchoatum fuit. Tum

Joannes ad Hispanias, sub iugo Saracenorum magna ex parte oppressas, profectus, omnium animis ad captivorum commiserationem commotis, hospitalia erexit et plures captivos redemit. Romam demum reversus, assiduis fractus laboribus et morbo confectus, obiit in Domino, sextodecimo Kalendas Januarii, anno millesimo ducentesimo decimo tertio.

Te Deum laudamus.

Die 17 Februarii

Ss. Chrysantiani et Sociorum

Martyrum
Simplex

ORATIO

Deus, qui nos concedis sanctorum Martyrum tuorum Chrysantiani et Sociorum ejus natalitia colere: da nobis in aeterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum.

Lectio III Nemo est qui nesciat, quae est IV de Communi plurimorum Martyrum 2 loco, cum Te Deum.

Festa Martii

Die 3 Martii

**Ss. Agapis
et Sociarum**Virginum et Martyrum
Simplex**In Vesperis**

Capitulum 2 Cor. 4, 6-7.

Fratres: Deus illuxit in
cordibus nostris ad il-
luminationem scientiae cla-
ritatis Dei, in facie Christi
Jesu: habemus autem the-
saurum istum in vasis ficti-
libus. ut sublimitas sit vir-
tutis Dei, et non ex nobis.

Hymnus Jesu, corona
Virginum ut infra ad Laudes.

V. Deus meus, impolluta
via ejus. R. Protector est
omnium sperantium in se.

Ad Magnif. Ant. Ego
Dominus * dabo eis nomen
melius a filiis et filiabus:
nomen sempiternum dabo
eis, quod non peribit.

ORATIO

Da nobis, quaesumus,
Domine, Deus noster, bea-
tarum Agapis et Sociarum
ejus, Virginum et Marty-
rum tuarum palmas inces-
sabili devotione venerari:
ut, quas digna mente non

possumus celebrare; humi-
libus saltem frequentemus
obsequiis. Per Dominum.

Ad Matutinum

Hymnus

Vox sonat Sponsi:
Diuturna cessit
Nunc hiems, tristes abiire
nimbi,
Ver adest, flores redolent:
paratae

Surgite, Sponsae.
Obviam Jesu properate
ovantes,

Virgines: vestrum caput
ipse cinget

Liliis: secum thalamo
receptas

Ipse beabit.

Vos enim nullus labor
hoc in orbe

Terruit, Sponsi memores
amantis;

Hujus et causa tolerastis
ultro

Aspera quaeque.

Ipse, qui vobis moriens
supernas

Addidit vires, simul edomare
Corporis sexum dedit, et
cruentas

Vincere pugnas.

Hinc fidem Christo, semel
obligatam,

Usque servastis; rutilatque
vestra

Impigre lampas, nihil imbre
et atris

Victa procellis.

Terra nunc vobis patet,
unde curae

Exsulant omnes, ubi nil
opacat

Limpidi caeli faciem, pe-
rennis

Sol ubi fulget.

Summa laus Patri, ge-
nitoque Verbo,

Et tibi, compar utriusque
virtus,

Spiritus semper, Deus unus
omni

Temporis aevo.
Amen.

Lectio III

Ex libro sancti Ambrosii
Episcopi de Virginibus

Lib. 1, cap. 3 n. 10, 11
et 13

Invat nunc integritatis
amor, ut aliquid de vir-
ginitate dicamus; ne veluti
transitu quodam perstricta
videatur, quae principalis
est virtus. Non enim ideo
laudabilis virginitas, quia
et in Martyribus reperitur,
sed quia ipsa Martyres fa-
ciat. Quis autem humano
eam possit ingenio com-
prehendere, quam nec na-
tura suis inclusit legibus?

aut quis naturali voce com-
plecti, quod supra usum
naturae sit? E caelo ac-
cersivit quod imitaretur in
terris. Nec immerito vivendi
sibi usum quaesivit e caelo,
quae Sponsum sibi invenit
in caelo. Haec nubes, aëra,
Angelos, sideraque trans-
grediens, Verbum Dei in
ipso sinu Patris invenit, et
toto hausit pectore.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

Capitulum 2 Cor. 4, 6-7.

Fratres: Deus illuxit in
cordibus nostris ad il-
luminacionem scientiae cla-
ritatis Dei, in facie Christi
Jesu: habemus autem the-
saurum istum in vasis fi-
ctilibus, ut sublimitas sit
virtutis Dei, et non ex nobis.

Hymnus

Jesu, corona Virginum,
Quem mater illa concipit,
Quae sola Virgo parturit,
Haec vota clemens accipe.
(Qui pergis inter lilia,
Septus choreis Virginum,
Sponsus decorus gloria
Sponsisque reddens prae-
mia.

Quocumque tendis, Vir-
gines

Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosque dulces personant.

Te deprecamur supplices
Nostris ut addas sensibus
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula.
Amen.

R. Virgines laudent nomen Domini. V. Quia exaltatum est nomen ejus solius.

Ad Bened. Ant. Venit Sponsus: * et Virgines, quae paratae erant, intraverunt cum eo ad nuptias.

Oratio ut supra in Vesperis.

Ad Tertiam

Capitulum ut supra ad Laudes.

R. br. Deus meus, * Impolluta via ejus. Deus. V. Protector est omnium sperantium in se. Impolluta. Gloria Patri. Deus.

V. Afferentur Virgines in laetitia et exultatione. R. Adducentur in templum Regis.

Ad Sextam

Capitulum 2 Cor. 4, 16.

Propter quod non deficiamus: sed licet is, qui foris est, noster homo corrumpatur; tamen is, qui intus est, renovatur de die in diem.

R. br. Afferentur Virgines * In laetitia et exultatione. Afferentur. V. Adducentur in templum Regis. In laetitia.

Gloria Patri. Afferentur. V. In nomine tuo, Domine, exultabunt tota die. R. Et in justitia tua exultabuntur.

Ad Nonam

Capitulum 2 Cor. 4, 17.

Id enim, quod in praesenti est momentaneum et leve tribulationis nostrae, supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operatur in nobis.

R. br. In nomine tuo, Domine, * Exultabunt tota die. In nomine. V. Et in justitia tua exultabuntur. Exultabunt. Gloria Patri. In nomine.

V. Virgines laudent nomen Domini. R. Quia exaltatum est nomen ejus solius.

INDEX

November

pag.

- 27 S. Valeriani Ep. Aquil. et Conf. (commemoratio) . 3

December

- 2 S. Chromalii Ep. Aquil. et Conf., duplex ! 3
 10 In Translatione Almae Domus B. Mariae Virg. duplex
 majus 7
 27 S. Zoili Conf. (commemoratio) 17

Januarius

- 19 S. Paulini Patriarch. Aquil., Ep. et Conf., duplex 17
 29 S. Juliani de Bono Albergo Conf. (commemoratio) 19

Februarius

In Eccl. S. Blasii :

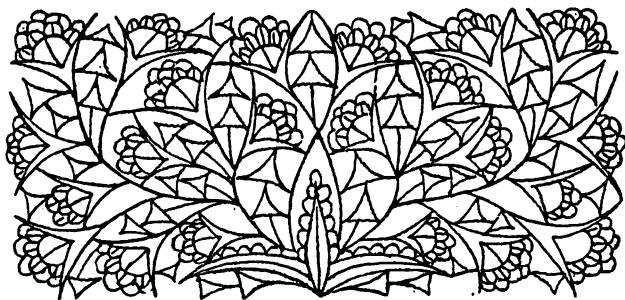
- 3 S. Blasii Ep. et Mart., duplex I Classis cum Octava
 communi 19
 8 S. Juventii Ep. et Conf., duplex 23
 17 Ss. Chrysantiani et Sociorum Mart., simplex . . 25

Martius

- 3 Ss. Agapis et Sociarum Virg. et Mart., simplex . 26

PROPRIUM OFFICIORUM
ARCHIDIOECESIOS

GORITIENSIS
EDITUM

JUSSU ET AUCTORITATE
CELISSIMI AC REVERENDISSIMI DOMINI
DOMINI

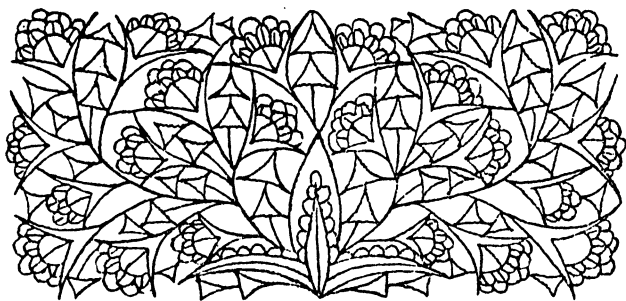
FRANCISCI BORGIA
ARCHIEPISCOPI AC PRINCIPIS
GORITIENSIS

PARS VERNA

GORITIAE
TYPIS "NARODNA TISKARNA."
1923

PROPRIUM OFFICIORUM
ARCHIDIOECESIOS GORITIENSIS

PARS VERNA

Festa Februarii

Die 8 Februarii

S. Juventii

Episcopi et Confessoris
Duplex, sed ad modum
Simplicis recolendum

ORATIO

Adjuvet familiam tuam,
quaesumus Domine,
sancti Confessoris tui
atque Episcopi Juventii in-
tercessio gloriosa: ut pius
exorator evadat, qui tui
nominis egregius exstitit
praedicator. Qui vivis et
regnas.

Die 18 Februarii

**Ss. Chrysantiani
et Sociorum**

Martyrum Commemoratio

ORATIO

Deus, qui nos concedis
sanctorum Martyrum
tuorum Chrysantiani et So-
ciorum ejus natalitia colere:
da nobis in aeterna beati-
tudine de eorum societate
gaudere. Per Dominum.

Festa Martii

Die 3 Martii

Ss. Agapis et SociarumVirginum et Martyrum
Commemoratio

Ad Vesperas Ant. Ego Dominus * dabo eis nomen melius a filiis et filiabus: nomen sempiternum dabo eis, quod non peribit.

Ÿ. Deus meus, impolluta via ejus. R. Protector est omnium sperantium in se.

ORATIO

Da nobis, quaesumus, Domine Deus noster, beatarum Agapis et Sociarum ejus, Virginum et Martyrum tuarum palmas incessabili devotione venerari: ut, quas digna mente celebrare non possumus, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

Ad Laudes Ant. Venit Sponsus: * et Virgines, quae paratae erant, intraverunt cum eo ad nuptias.

Ÿ. Virgines laudent nomen Domini. R. Quia exaltatum est nomen ejus solius.

Die 16 Martii

**Ss. Hilarii Episcopi
et Tatiani Diaconi Mar-
tyrum,**Titularium Ecclesiae Me-
tropolitanae et Patronorum
Civitatis Goritiensis

Duplex I Classis

Omnia de Communi plurimorum Martyrum praeter ea, quae hic habentur propria:

ORATIO

Beatorum Martyrum Hilarii Episcopi et Tatiani Diaconi nos, quaesumus Domine, festa tueantur, et eorum commendet oratio veneranda. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones
Fratres, Debitores cum Responsoriis de Communi.

In II Nocturno

Lectio IV .

Hilarius Episcopus Aquilejensis una cum Archidiacono Tatiano a Monofanto impio idolorum sacerdote apud urbis praesidem Beronium christianae religionis accusatur; qui

post multa colloquia, quibus eum a veri Dei cultu dimoveret, frustra habita, Hilarium in Herculis fanum intromisit, ut numini immolaret. A qua re cum eum summa constantia abhorre videret, nudatum virgis caedi iussit. Et postquam triginta centuriones non solum se vicissim mutassent, sed virgas etiam permutandas curassent, furentis praesidis jussu in equuleo extenditur ejusque pectus ungulis laniatur ita, ut patefacta interanea cernerentur. Quae atrocissima tormenta Christi athleta tam invicto animo sustinebat tamque dulces laudes efferebat Domino, ut omnes adstantes nimia admiratione afficerentur.

℞. Sancti tui, Domine, mirabile consecuti sunt iter, servientes praeceptis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: * Terra apparuit arida: et in Mari Rubro via sine impedimento. √. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. Terra.

Tempore Paschali

℞. Lux perpetua lucebit sanctis tuis, Domine, * Et aeternitas temporum, alleluja, alleluja. √. Laetitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt. Et.

Lectio V

Denuo Beronius verbis Hilarium ad idolorum cultum attrahere nititur, quem cum reticentem conspiceret, ejus dorsum carbonibus candentibus aduri et sale cum aceto adspergi plagasque camelorum cilicio perfricari jubet. Quae omnia constanter perpetuens Hilarius, oblatis ad Deum precibus et crucis signo in labiis facto, in deorum simulacra sufflavit, quae comminuta illico in humum ceciderunt. Qua re idolorum sacerdotum seditione orta, tyrannus ira flagrans sanctum episcopum in carcerem detrudit. Altera die autem etiam Tatianum archidiaconum minis primum, deinde verberibus a Christi fide avertere studet, quod cum se assecuturum desperaret, eum quoque eodem carcere includit.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini. V. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Tempore Paschali

R. In servis suis, alleluja, * Consolabitur Deus, alleluja. V. Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis. Consolabitur.

Lectio VI

Tatianum dum vidit beatus Hilarius, Domino gratias egit; deinde flexis genibus ambo simul oraverunt ad Deum, ut templum ipsum evertere dignaretur. Statim tonitru exorto, commota sunt urbis fundamenta et continuo Herculis delubrum corruit, ut neque, ubi antea positum esset, animadverteretur. Tunc praeses, sacerdotum furorem metuens, spiculatores quosdam ad custodiam misit, qui Christi athletic capita obtruncarent. Subierunt autem martyrium cum ipsis et alii tres, qui fidei causa in

vinculis custodiebantur, Felix nempe, Largus et Dionysius, decimo septimo Kalendas Aprilis, Numeriano imperante. Quorum omnium sacra corpora a fidelibus noctu magno pretio redempta extra urbis pomeria digne condita sunt.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum et pax est electis Dei. V. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

Tempore Paschali

R. Filiae Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus * In die sollemnitatis et laetitiae, alleluja. V. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In. Gloria. In.

In III Nocturno in Quadragesima Homilia in Evangelium Cum audieritis, de Communi plurimorum Mar-

tyrum 1 loco. Tempore Paschali Homilia in Evangelium Ego sum vitis, vos palmites, de Communi Martyrum Tempore Paschali 2 loco.

Die 20 Martii

Ss. Felicis, Largi et Dionysii Martyrum

Semiduplex

ORATIO

Deus, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum Felicis, Largi et Dionysii solemnitate laetificas: concede propitius; ut, quorum gaudemus meritis, accendamus exemplis. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones Fratres, Debitores, cum Responsoriis de Communi.

In II Nocturno Lectiones Nemo est qui nesciat, de Communi plurimorum Martyrum 2 loco.

In III Nocturno Homilia in Evangelium: Descendens Jesus, de eodem Communi 2 loco.

Festa Aprilis

Die 12 Aprilis

In Eccl. S. Zenonis

S. Zenonis

Episcopi et Martyris

Duplex I Classis

(extra Quadragesimam cum Octava communi)

ORATIO

Deus, qui nos beati Zenonis Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate laetificas: concede propitius; ut, cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones A Mileto, de Communi unius Martyris extra Tempus Paschale cum Responsoriis pro diversitate temporis.

In II Nocturno

Lectio IV

Zeno, Veronae Episcopus et doctor, plurimos doctrina, sanctitate et miraculis ab idolorum cultu ad veram Christi religionem convertit. Gallieni impera-

toris unicum filiam a daemone diro vexatam, ab eodem accersitus imperatore, liberavit. Coronam auream, quam capite gestabat Gallienus et ipsi dono dederat, comminutam in pauperes distribuit.

℞ Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tulavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. √. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Tempore Paschali

℞ Lux perpetua lucebit sanctis tuis, Domine, * Et aeternitas temporum, alleluja, alleluja. √. Laetitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt. Et.

Lectio V

Cum autem ii, qui a Gallieno missi fuerant, ut Zenonem accerserent, ab eo piscante tribus lectissimis ex iis, quos ceperat, piscibus donati fuissent, numero non contenti, quartum furtim sublatum addiderunt, qui simul cum tri-

bus a sancto viro acceptis in ferventem aquam conjectus, tamdiu vivus in ea, ceteris suo tempore coctis, ludibundus natavit, quoad illi miraculo attoniti ad virum sanctum redeuntes, et se furti reos confitentes, ab eo veniam impetrarunt.

℞. Desiderium animae ejus tribuisti ei, Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. √. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Tempore Paschali

℞ In servis suis, alleluja, * Consolabitur Deus, alleluja. √. Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis. Consolabitur.

Lectio VI

Zeno Veronam reversus, cum facultatem libere Christum praedicandi a Gallieno obtinisset, fidem praedicare et idola insectari coepit, idololatri iniquissimo animo id ferentibus. Verum ut planum faceret divina virtute illa se agere, vir sanctus doctrinam suam

miraculo comprobavit. Nam hominis cadaver, quod tunc secundo fluvio volutabatur, ad se vocans, vitam ei cum omnium admiratione restituit. Quo miraculo universa pene civitas, simulacris deorum rejectis, Christi fidem suscepit, et patrem patriae Zenonem appellavit. Postremo cum inter tot procillas persecutionis Veronensem ecclesiam miram constantia gubernasset, intrepidus Christi martyr et fidei assertor Gallieni tempore migravit in caelum.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

Tempore Paschali

R. Filiae Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus * In die solemnitatis et laetitiae, alleluja. V. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In. Gloria Patri. In.

In III Nocturno in Quadragesima Homilia in Evangelium Si quis venit, de Communi unius Martyris 1 loco. Tempore Paschali Homilia in Evangelium Ego sum vitis vera, de Communi Martyrum Tempore Paschali 1 loco.

Die 24 Aprilis

In Inventione Ss. Cantii, Cantiani et Cantianillae

Fratrum Martyrum

Duplex

Omnia de Communi plurimorum Martyrum Tempore Paschali praeter sequentia.

ORATIO

Omnipotens sempiterne Deus, qui hodierna die membra sanctorum Martyrum tuorum Cantii, Cantiani et Cantianillae nobis famulis tuis revelare dignatus es: concede propitius; ut, qui eorum corporum Inventionem hodie venerando colimus, ipsorum beatitudini, te concedente, adjungi mereamur. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones
de Scriptura occurrenti cum
suis Responsoriis.

In II Nocturno

Sermo sancti Maximi Epi-
scopi

Serm. 79

Lectio IV

Hodie beatissimorum
Cantii, Cantiani et Can-
tianillae festivitas est. Quam
bene et iucunde tres Mar-
tyres uno pene vocabulo
nuncupantur! Nec mirum si
similes sunt nomine, qui
sunt similes passione, si
una est illis apud homines
appellatio, quibus apud De-
um una est vocatio. Uniter
enim vocati sunt a Domino,
non interposito tempore ali-
ter et aliter passi, sed om-
nes eodem ictu pariter
martyrium pertulerunt
Quod quidem illis parentiva
quadam a Christo affectio-
ne concessum est, ut con-
gruerent meritis, qui voca-
bulis concordabant: et qui
erant consanguinitate fra-
tres, fierent etiam sanctitate
germani: et quorum mem-
bra unius corporis substan-
tia vegetabat, eorum ani-

mas ejusdem fidei confessio
coronaret.

℟. Lux perpetua lucebit
sanctis tuis, Domine, ✱ Et
aeternitas temporum, alle-
luja, alleluja. V. Laetitia
sempiterna erit super ca-
pita eorum: gaudium et ex-
ultationem obtinebunt. Et.

Lectio V

Refert autem de beatis
supra dictis historia,
tempore passionis, cum eos
persecutor inquireret, ascen-
so vehiculo, junctis mula-
bus, eos secedere voluisse:
et cum non longe ab urbis
moenibus iter agerent, u-
num animal de subjunctis
subito corruisse, atque ita
illos a persecutoribus com-
prehensos, tentos ad poe-
nam. Quod factum quam
gloriosum sit, et a divinitate
dispositum, debemus ad-
vertere. Nam sicut Elias
curru applicito, quasi a-
scendit ad caelum, ita et
isti, vehiculo admoto, ad
martyrium pervenerunt; et
quadriga sicut illum evexit
ad requiem, ita et hos por-
tavit ad gloriam. Et quam-
vis illa ignea quadriga fu-
erat, haec tamen inferior
non habenda est, quia illa

unum gestavit prophetam, haec tres martyres sustentavit.

R. In servis suis, alleluja, * Consolabitur Deus, alleluja. V. Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis. Consolabitur.

Lectio VI

Sed dicet aliquis: Gloriosius est gestari quadriga ignea, quam terrena. Non hoc plane defecit sanctis viris: nam sicut Eliam ignea quadriga portabat, ita et martyres fides ignea jam ferebat. Ferebat, inquam, illos Christus, qui lumen est, qui ignis est, de quo scriptum est: Dominus noster ignis consumens est. Ergo cum beatos, de quibus loquimur, persecutor urgeret, vehiculum conscenderunt. Qua causa? ut fugerent? absit: non ut fugerent, sed ut ad martirium citius pervenirent: non ut latitarent, sed ut Christianos se cunctis transeuntibus manifestius approbarent. Ceterum occultius inter plures in civitate latere potuerunt, tutius per diversa singuli fugae praesidium commendare. At ve-

ro ubi quis congregatione habita, stratis vehiculis, apparatu disposito per aggerem publicum egreditur, illic non fuga dicenda est, sed profectus est. Sancti enim viri, hoc facto, veluti in triumphali curru positi contestabantur, dicentes: Ecce, persecutor, ecce proficiscimur, ecce praecedimus: quid resides? quid moraris? subsequere nostra vestigia; nolumus enim videri inviti duci ad poenam, qui praecedere nos profitemur ad gloriam.

R. Filiae Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus * In die solemnitatis et laetitiae, alleluja. V. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In. Gloria Patri. In.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ego sum vitis, vos palmites, de Comuni Martyrum Tempore Paschali 2 loco.

Pro S. Fidele a Sigmaringa Mart.:

Lectio IX

Fidelis in oppido Sueviae Sigmaringa ex honesta

Reyorum familia natus, celebre sibi nomen acquisivit in advocati munere; quo tamen, cum fori pericula esset expertus, destitit, et, superna vocatione illustratus, inter fratres Minores Capuccinos adscribi petiit. Voti compos factus, regulari observantia omnibus admirationi fuit et exemplo. Deiparae Virginis et rosarii cultor eximius, a Deo postulavit ut pro catholica fide martyr occumberet, quod et consecutus est. Electus enim praeses Missionum, quas Congregatio de Propaganda Fide pro Rhaetia tunc temporis instituerat, cum nulli labori parcens plures haereticos ad Christi fidem convertisset, malorum invidiam subiit. Itaque die vigesima quarta Aprilis anno millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, ad ecclesiam loci, Sevisium nuncupati, verberibus ac vulneribus caesus ab haereticis, qui conversionem simulantes dolose eum invitaverant, primitias Martyrum memoratae Congregationis proprio sanguine consecravit.

Te Deum laudamus.

Sabbato ante Dominicam
IV post Pascha

Dedicatio Ecclesiae Metropolitanae

Duplex I Classis cum Octava communi

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiae.

Festa Maji

Die ~~11~~ Maji

S. Sigismundi Regis

Martyris

Duplex

ORATIO

Deus, qui beatum Sigismundum regem temporali et aeterno diademate cum desiderata martyrii corona honorare dignatus es. et ejus reliquias ex profundo gurgite aquarum ad celebrandum fidelibus revelasti: tribue, quaesumus, ut qui ejus merita veneramur in terris, ipsius intercessionem ab omnibus protegamur adversis. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio IV

Sigismundus, Gunibaldi Burgundiorum regis filius, a teneris annis in catholica religione educatus, ita Christianae fidei fuit addictus, ut adolescens factus, diu noctuque vigiliis, jejuniis et orationibus vacans, non obscura dederit sanctitatis indicia. Mortuo Gunebaldo, paternum sceptrum adeptus, zelo propagandae fidei succensus, summa cura, summoque labore, praesertim vero exemplo et virtutibus, regnum a tenebris infidelitatis ad lucem veritatis adducere studuit. Religionis quoque, ac devotionis erga divinum cultum et sanctorum ecclesias promovendae causa, monasterium Agaunense, in quo Psallentium ordinem instituit, regali munificentia cum domibus basilicisque aedificavit, et magnis reditibus locupletavit.

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis, Domine, * Et aeternitas temporum, alleluja. V. Laetitia sempiterna erit super capita eorum:

gaudium et exultationem obtinebunt. Et.

Lectio V

Amissa priori conjugē filia Theodorigi regis Italiae, ex qua filium suscepit nomine Sigericum, aliam duxit uxorem. Hujus nequissimis deceptus suasionibus filium interfici jussit. Quo facto Sigismundus corde compunctus, super cadaver proruens, flere coepit amarissime: deinde velut alter David, severiorem poenitentiae viam ingressus, multis sanctorum locis perlustratis, demum laboribus et inedia fessus, ad sepulchra sanctorum Agaunensium perveniens, ibi per multos dies in fletu et jejuniio perseverans, Deum enixe rogabat, ut si quid adhuc pro consequendo caelestis patriae regno sibi superesset, misericorditer ostendere dignaretur. Summa Dei bonitas, quae laboribus servi sui remunerationem diutius non patiebatur differre, ad palmam martyrii ipsum eatenus vocavit, ut sanctorum Thebaeorum Martyrum collegio, quorum se officio in Dei

laudibus sociaverat devotione, paradisi quoque sociaretur gloria.

R. In servis suis, alleluja, * Consolabitur Deus, alleluja. V. Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis. Consolabitur.

Lectio VI

Nam cum Franci Galliarum gentes et urbes depopularentur, Burgundionibus, qui adhuc in infidelitate persistebant, sibi sociatis, Sigismundum, qui, ut barbarorum ferocitatem evaderet, Vesallis montem petierat, ibique tonso crine et religionis habitu suscepto, singulariter habitabat, a suis deceptum et ad sepulchra sanctorum ductum, una cum uxore et filiis capitali sententia adjudicatum, in puteum veterem apud Coloniā vicum projecerunt. Corpus ejus divina postea revelatione patelactum, indeque sublatum et in ecclesia Agaunensi honorifice sepultum, miraculis clarescere coepit, ita Deo ejus sanctitatem comprobante. Postea ob varias Galliarum vicissitudines, fama est, sacras exuvias in Aemiliam

adsportatas, et Forolivii in ecclesia Eremitarum ordinis sancti Augustini collocatas fuisse.

R. Filiae Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus * In die sollemnitatis et laetitiae, alleluja. V. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In. Gloria Patri. In.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ego sum vitis vera, de Communi Martyrum Tempore Paschali I loco.

Die 31 Maji

Ss. Cantii, Cantiani et Cantianillae

Fratrum Martyrum

Duplex majus

ORATIO

Praesta, quaesumus omnipotens Deus, ut populus tuus ad plenae devotionis affectum beatorum Martyrum Cantiani et Sociorum ejus natalitiis praeparetur: et eorum patrocinio

promerente, beatae capiat securitatis augmentum. Per Dominum.

Et fit Commemoratio S. Proti Martyris:

ORATIO

Praesta, quaesumus omnipotens Deus: ut, qui beati Proti Martyris tui natalitia colimus, intercessionem ejus in tui nominis amore roboremur. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrenti cum suis Responsoris.

In II Nocturno

Lectio IV

Cantianus praeclara Aniciorum progenie, Christiana fide longe clarior evasit. A pueritia sub Proti viri sanctissimi disciplina instructus, neglecto avitarum dignitatum fastu, elegit magis affligi cum populo Dei, quam temporalis peccati habere jucunditatem. Quapropter virtute non minus quam aetate proficiens, Diocletiano et Maximiano imperatoribus in Christianos nefarie saevientibus, fidem, quam corde et ore profi-

tebatur, ut operibus etiam comprobaret, opulentissimo vendito patrimonio, pecuniam omnem in Christianos inopia laborantes distribuit, plurimosque servos, quos domi alebat, sacro ablutos baptismate, libertate donavit. Ut vero ceteris etiam fidelibus in variis Italiae provinciis sub immanitate persecutionis gementibus esset subsidio, assumptis peregrinationis sociis Cantio fratre, Cantianilla, ac Proto, parvis propositi et fidei consortibus, regiones varias perlustravit.

R. Lux perpetua lucebit sanctis tuis, Domine, * Et aeternitas temporum, alleluja, alleluja. V. Laetitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt. Et.

Lectio V

Cum autem Aquilejam adventasset et quanta pridem passus fuerit Christi athleta Chrysogonus accepisset, ardentiori caritatis flamma succensus, coepit clam hortari omnes, ut in proposito fidei permanerent; ac noctu visitans eos, qui vincti in custodiis teneban-

tur, ad asperrima quaeque pro Christo perferenda ignitis sermonibus animabat. Et cum mox adversus omnia pericula interritus palam coepisset annuntiare Jesu Christi fidem, magna facta est virorum ac mulierum accessio ad illam profitendam, dante Deo, ut signis atque prodigiis verbum Domini confirmaretur: nam Cantianus leprosos et a daemonibus vexatos curabat, caecis visum, aegris sanitatem impertiebatur.

℞. In servis suis, alleluja, * Consolabitur Deus, alleluja. ✠. Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis. Consolabitur.

Lectio VI

Quibus auditis Dulcidius praeses ejusque collega Sisinius, Cantianum ejusquesocios Christo renuntiare frustra jubent; tormenta tamen in ipsos, propter eximiam generis nobilitatem, nonnisi imperatorum mandato exhibere sunt ausi. Missis igitur qui referrent quod evenerat, ad hujusmodi nuntium excandescentes confestim rescribunt, gloriosos Christi Confessores, ni diis

sacrificent, capite plectendos. Quare Sisinius, collecta spiculatorum manu, ipsos super rheda abeuntes insequitur comprehenditque eodem in loco ad Aquas Gradatas, ubi Chrysogonus martyrii cursum feliciter consummaverat. Tunc generosi athletae, elevatis ad caelum manibus, psallentes et gratias agentes Deo seque invicem confortantes, flexis genibus deprecabantur: Domine Jesu Christe, Deus omnipotens, dirige sanctum Angelum tuum ad auxilium nostrum, ut confundantur omnes, qui adorant sculptilia; ac deinde impavidi pridie Kalendas Junii sacras cervices ferro praecidendas constantissime obtulerunt. Quorum corpora Zeno Presbyter aromatibus condita prope ejusdem sancti Chrysogoni sepulchrum tumulavit.

℞. Filiae Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus * In die solemnitatis et laetiliae, alleluja. ✠. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In. Gloria Patri. In.

In III Nocturno Homilia
in Evangelium Ego sum vi-
tis, vos palmites, de Com-
muni Martyrum Tempore
Paschali 2 loco.

Pro S. Angela Mericia Virg.:

Lectio IX

Angela Mericia, piis orta
parentibus, a prima
aetate magna virtutum spe-
cimina dedit, cilicio ac fla-
gellis frequenter usa, et
orationi indesinenter de-
dita. Paternis bonis abdi-
catis, ac regulam tertii
ordinis sancti Francisci
amplexa, evangelicam pau-
pertatem virginitatis laudi
conjunxit, nullumque pie-
tatis officium erga proxi-
mos omisit. Sacra Eucha-
ristia frequentissime refec-
ta, tanta caritatis vi fere-
batur in Deum, ut saepius
extra sensus raperetur. Bri-
xiae novam virginum so-
cietatem sub certa disci-
plina sanctisque vivendi
regulis constituit, quam
sanctae Ursulae patrocinio
ac nomine insignivit. Tan-
dem prope septuagenaria
evolavit in caelum, anno
Domini millesimo quin-
gentesimo quadagesimo,
sexto Kalendas Februarii.

Cultum illi jamdiu exhibi-
tum Clemens Papa decimus
tertius solemniter decreto ra-
tum habuit et confirmavit.
Pius vero Papa septimus
sanctarum Virginum cata-
logo eam adscripsit.

Te Deum laudamus.

Festa Junii

Die 4 Junii

S. Quirini

Episcopi et Martyris.

Duplex

ORATIO

Deus, qui nos beati Qui-
rini Martyris tui atque
Pontificis annua solemniter
laetificas: concede propi-
tius; ut, cujus natalitia
colimus, de ejusdem etiam
protectione gaudeamus. Per
Dominum.

In II Nocturno

Lectio IV

Quirinus, Sisciae in Illi-
rico episcopus, cum
pastoralis officii munus ex-
plens de Ecclesia optime
mereretur, facile odium gen-
tilium in se excitavit. Igitur
sub Galerio praeside, qui

eas tunc regiones administrans in Christianos acerrime saeviebat, comprehenditur: cum vero nulla vi tormentorum adduci posset ut fidem abnegaret, nec desineret, idolis contemptis, Christum confiteri, morti addicitur.

R. Lux perpetua lucebit sanctis tuis, Domine, * Et aeternitas temporum, alleluja, alleluja. V. Laetitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt. Pf.

Lectio V

Ergo molari lapide ad colum alligato, in fluvium e ponte praecipitant. Verum supponente Domino manum suam, ingenti miraculo factum est, ut non modo sub ipso pondere non mergeretur, sed lapidem etiam aquis supernatans, ne ad ima tenderet, quodammodo retineret. Compleverant ripas Christiani, quos cum timore perterritos animadvertisset, ex ipso in quo fluitabat amne hortatus impense est, ne pro fide mortem, quae immortalitatem parit, jacturam arbitrarentur.

R. In servis suis, alleluja, * Consolabitur Deus, alleluja. V. Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis. C. Consolabitur.

Lectio VI

Denique cupiens dissolvi et esse cum Christo, conversus ad Dominum oravit, ut, quoniam jam satis eo prodigio gloriam suam gentibus manifestaverit, ipsum tandem corporis vinculis solutum e vita abire permetteret. Eas inter preces spiritum Deo reddidit. Tum vero molaris lapis, quem vivum non poterat, eum exanimem quasi tumulto illaturus secum demersit. Sacrum corpus fideles honorifice condidere. Ejus ossa longo post tempore ad catacumbas delata sunt, ac deinde ab Innocentio secundo in basilica sanctae Mariae trans Tiberim collocata.

R. Filiae Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus * In die sollemnitate et laetitiae, alleluja. V. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit

filios tuos in te. In. Gloria Patri. In.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ego sum vitis vera, de Communi Martyrum Tempore Paschali I loco.

Pro S. Francisco Caracciolo Conf.:

Lectio IX

Franciscus, dictus antea Ascanius, ex nobili familia Caracciolo in oppido sanctae Mariae de Villa in Aprutio ortus est. Adolescens graviter aegrotans statuit sese prorsus Dei proximique mancipare servitio. Neapolim profectus et sacerdotio initiatus, contemplationi lucrandisque animabus se totum devovit, ac extremo supplicio damnatis hortatorem se prae-buit assiduum. Joanni Augustino Adorno et Fabricio Caracciolo mira Dei dispositione, adjunctus, Clericorum regularium Minorum ordinem instituit, addito ad tria consueta altero de non ambiendis dignitatibus voto; quem, post obitum Adorni, sanctissime rexit, et summo studio per Hispaniam et I-

taliam propagavit. Erga sanctissimae Eucharistiae sacramentum tanto aestuabat affectu, ut noctes pene integras in ejus adoratione impenderet; quod pium exercitium, veluti sui ordinis tesseram perpetuo in eo servandum constituit. Tandem prophetiae dono et cordium scrutatione ditatus, quadragesimum quartum annum agens, in oppido Agnoni in Aprutio lethali febre correptus, in Domino obdormivit pridie Nonas Junii, anno millesimo sexcentesimo octavo. Sacrum corpus, Neapolim delatum, in ecclesia sui ordinis conditum est.

Te Deum laudamus.

Die 6 Junii

Beati Bertrandi

Patriarchae Aquilejensis,
Episcopi et Confessoris

Duplex

ORATIO

Deus, qui beatum Bertrandum pro ecclesiae suae juribus ad mortem usque certantem invicta pastoralis fortitudine robo-

rasti: praesta fidelibus tuis, ut ad pietatis et religionis constantiam ejusdem informantur exemplis. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio IV

Bertrandus Patriarcha Aquilejensis, natione Galus, prope Cadurcum in oppido sancti Genesii, unde familiae cognomen, nobilibus ortus parentibus, in sortem Domini vocatus, inter canonicos ecclesiae Engolismensis decanus fuit. Theologiae vero ac juri pontificio operam dedit eo successu, ut summum in utraque facultate gradum assequi et in academia Tolosana sacros canones interpretari meruerit. Mox Avenionem arcessitus, auditoris sacri Palatii munere decem et septem annos perfunctus est. His igitur aliisque nominibus praeclare de Romana Ecclesia meritum Joannes vigesimus secundus ad patriarchalem dignitatem evexit: qua suscepta Bertrandus in Italiam veniens, optimi pastoris formam exhibuit partesque omnes diligentissime imple-

vit. Dioecesanam synodum ferme quotannis, concilia duo, Utini unum, alterum Aquilejae ex universa provincia coegit: sermonibus ad clerum, ad sanctimoniales, ad populum, sanctissima in primis vivendi ratione, gregem sibi creditum ad christianam pietatem inflammabat.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: ☩ Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluja. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V

Bonorum ecclesiae dispensator fidelis in pauperum usus ea largissime effudit, diuturnae potissimum famis tempore, quo esurientes ad duo millia singulis diebus saturasse litteris proditum est. Id quoque memoria dignum refertur, quod numquam cibum sumeret, quin prius in honorem duodecim apostolorum totidem numero pauperes suis ipse manibus aluisset. Utini duo erexit monasteria. Aedem sanctae Mariae, quae nunc cathe-

dralis est, et canonicorum collegium auxit, ut conditoris loco habeatur. Forojuliensis ecclesiae tranquillitati consuluit; divinum in ea cultum piis largitionibus fovit; utque peculiaris Deiparae Virgini honor statis precibus deferretur auctor fuit. Ad haec reparandis ecclesiae suae jacturis labores innumeros et longinqua vel in extrema senectute itinera suscepit, a Romanis aliquando Pontificibus ablegatus ad reges et magnos principes, quibus ob eximiae sanctitatis et sapientiae opinionem acceptissimus fuit summoque semper in honore habitus.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluja. V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI

Cum divina id temporis humanaque omnia fu-
nesto partium studio permixta ac recenti schismate perturbata forent, Bertrandus inter eas procellas

sancti Thomae Cantuariensis praesidium exemplumque sibi proposuit, quo ecclesiae suae jura vel ipso sanguine, si opus esset, fortiter tueretur, votique compos effectus est. Redux enim e concilio Patavino, ubi contumeliis lacessitus non aperuit os suum, anno millesimo trecentesimo quinquagesimo, die sexta Junii, in factiosos homines incidit ac quinque vulneribus confossus, pro interfectorebus orans, praeclara morte justitiae coronam accepit. Corpus exanime ad Utinenses missum canonici sepulchro tradunt ante aram maximam. Nicolaus vero Bertrandi successor crebro permotus cum indigenarum tum exterorum concursu ad beati viri sepulchrum, in arcam marmoream transferri curavit, quam Bertrandus ipse, dum viveret, sanctorum martyrum Herma-gorae et Fortunati gestis insculptam sacris eorum cineribus excipiendis servandisque paraverat. Publicum jam inde cultum ei delatum Clemens octavus rite probavit auxitque apostolicis litteris Benedictus

decimus quartus. Ut autem ejus Officium cum Missa ab universo clero Gori-tiensis et Utinensis eccle-siae celebraretur, Clemens decimus tertius benigne concessit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis om-nium populorum, alleluja.
V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vigilare, de Communi Confessoris Ponti-ficis 2 loco.

Pro S. Norberto Ep. et
Conf. :

Lectio IX

Norbertus, nobilissimis parentibus natus, ado-lescens liberalibus discipli-nis eruditus, in ipsa postea imperatoris aula, spretis mundi illecebris, ecclesia-sticae militiae adscribi vo-luit. Sacris initiatus, prae-dicationi verbi Dei se totum dedit. Innumeros haereticos ad fidem, peccatores ad

poenitentiam, dissidentes ad pacem et concordiam re-vocavit. Desertum locum, qui Praemonstratus diceba-tur, in Laudunensi dioecesi sibi delegit: ibique, tredecim sociis aggregatis, Prae-monstratensem ordinem in-stituit, qui mirifice propa-gatus est. Archiepiscopus Magdeburgensis licet reluc-tans, creatus, ecclesiasticam disciplinam, caelibatum praesertim, constanter propugnavit. Rhemis in con-cilio Innocentium secundum egregie adjuvit, et Romam cum aliis episcopis profe-ctus, schisma Petri Leonis compressit. Magdeburgi ob-dormivit in Domino, anno salutis millesimo centesimo trigesimo quarto, die sexta Junii.

Te Deum laudamus.

Die 9 Junii

In Ecclesiis

Ss. Primi et Feliciani :

Ss. Primi et Feliciani

Marlyrum

Duplex I Classis cum Oc-tava communi (usque ad Vigiliam Pentecostes exclu-sive).

Omnia de Communi plurimorum Martyrum Tempore Paschali praeter sequentia.

ORATIO

Fac nos, quaesumus Domine, sanctorum Martyrum tuorum Primi et Feliciani semper festa sectari: quorum suffragiis protectionis tuae dona sentiamus. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones **Fratres, Debitores**, de Communi plurimorum Martyrum extra Tempus Paschale cum Responsoriis de Communi Martyrum Tempore Paschali.

In II Nocturno Lectiones IV et V ut in Breviario (IV **Primus et Felicianus** usque ad verba **honoris et gratiae**, V **Cui Primus** usque ad finem) VI **Dignum et congruum**, de Communi Martyrum Tempore Paschali 2 loco.

In III Nocturno Homilia in Evangelium **Confiteor tibi, Pater**, de Communi Abbatum 2 loco, cum Responsoriis de Communi Martyrum Tempore Paschali.

Die 16 Junii

Ss. Felicis et Fortunati

Martyrum

Duplex, sed ad modum
Simplicis recolendum

ORATIO

Adesto, quaesumus Domine, fidelibus tuis; nec ullis mentis et corporis sinas subjacere periculis, quos beatorum Martyrum tuorum Felicis et Fortunati munit gloriosa confessio. Per Dominum.

Die 17 Junii

Ss. Cyriacae et Muscae

Virginum et Martyrum
Simplex

Ad Vesperas Ant. Ego Dominus dabo eis nomen melius a filiis et filiabus; nomen sempiternum dabo eis, quod non peribit, alleluja.

V. Deus meus, impolluta via ejus, alleluja. R. Protector est omnium sperantium in se, alleluja.

ORATIO

Omnipotens sempiterne Deus, qui beatas Cyriacam et Muscam virginittis et martyrii gloria decorasti: da nobis earum precibus ita corporis et mentis servare puritatem; ut nec blanditiis carnis, nec

malorum acerbitate vincamur. Per Dominum.

Ad Laudes Ant. Venit Sponsus: et Virgines, quae paratae erant, intraverunt cum eo ad nuptias, alleluja.

V. Virgines laudent nomen Domini, alleluja. R. Quia exaltatum est nomen ejus solius, alleluja.

INDEX

Februarius

	pag.
8 S. Juvenlii Ep. et Conf. (commemoratio) . . .	31
17 Ss. Chrysantiani et Soc. Marl. (commem.) . . .	31

Martius

3 Ss. Agapis et Sociarum Virg. et Marl. (commem.)	32
16 Ss. Hilarii 'Episc. et Taliani Diac. Marl., Titularium Eccl. Metropol. et Patron. Civil. Goriliensis, duplex I Classis . . .	32
20 Ss. Felicis, Largi et Dionysii Marl., semid. . .	35

Aprilis

In Eccl. S. Zenonis :	
12 S. Zenonis Ep. et Marl., duplex I Classis (extra Quadrages. cum Octava communi) . . .	35
24 In Inventione Ss. Cantii, Cantiani et Cantianillae Fratrum Marl., duplex . . .	37
Sabbato ante Dominicam IV post Pascha :	
Dedicatio Ecclesiae Metropolitanae, duplex I Classis cum Octava . . .	40

Maius

11 S. Sigismundi Regis Marl., duplex . . .	40
31 Ss. Cantii, Cantiani et Cantianillae Fratr. Marl., duplex majus . . .	42
Eadem die :	
S. Proli Marl. (commemoratio) . . .	43

Junius

4 S. Quirini Ep. et Marl., duplex . . .	43
6 B. Bertrandi Patriarchae Aquil., Ep. et Conf., duplex 47 In Ecclesiis Ss. Primi et Feliciani :	
9 Ss. Primi et Feliciani Marl., duplex I Classis cum Octava communi . . .	50
16 Ss. Felicis et Fortunati Marl. (commemoratio) . .	51
17 Ss. Cyriacae et Muscae Virg. et Marl. (commem.) .	51

100

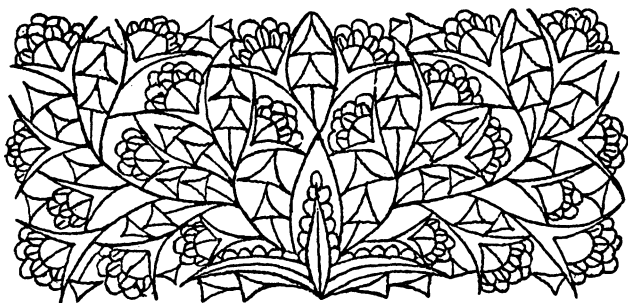
100

100

100

100

100

PROPRIUM OFFICIORUM
ARCHIDIOECESIOS
GORITIENSIS
EDITUM

IUSSU ET AUCTORITATE
CELSISSIMI AC REVERENDISSIMI DOMINI
DOMINI

FRANCISCI BORGIA
ARCHIEPISCOPI AC PRINCIPIS
GORITIENSIS

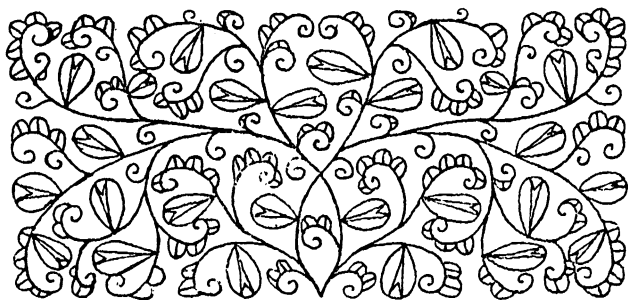
PARS AESTIVA

GORITIAE
TYPIS «NARODNA TISKARNA»

1925

PROPRIUM OFFICIORUM
ARCHIDIOECESIOS GORITIENSIS

PARS AESTIVA

Festa Maii

Die 31 Maji

**Ss. Cantii, Cantiani et
Cantianillae**

Fratrum Martyrum
Duplex majus

ORATIO

Praesta, quaesumus omni-
potens Deus, ut popu-
lus tuus ad plenae devo-
tionis affectum beatorum
Martyrum Cantiani et So-
ciorum ejus natalitiis prae-
paretur: et eorum patrocinio

promerente, beatæ capiat
securitatis augmentum. Per
Dominum.

Et fit Commemoratio
S. Proti Martyris:

ORATIO

Praesta, quaesumus om-
nipotens Deus: ut, qui
beati Proti Martyris tui na-
talitia colimus, intercessione
ejus in tui nominis amore
roboremur. Per Dominum.

In 1 Nocturno Lectiones
de Scriptura occurrenti cum
suis Responsoriis.

In II Nocturno

Lectio IV

Cantianus praeclara Aniciorum progenie, Christiana fide longe clarior evasit. A pueritia sub Proti viri sanctissimi disciplina instructus, neglecto avitarum dignitatum fastu, elegit magis affligi cum populo Dei, quam temporalis peccati habere jucunditatem. Quapropter virtute non minus quam aetate proficiens, Diocletiano et Maximiano imperatoribus in Christianos nefarie saevientibus, fidem, quam corde et ore profitebatur, ut operibus etiam comprobaret, opulentissimo vendito patrimonio, pecuniam omnem in Christianos inopia laborantes distribuit, plurimosque servos, quos domi alebat, sacro ablutos baptismate, libertate donavit. Ut vero ceteris etiam fidelibus in variis Italiae provinciis sub immanitate persecutionis gementibus esset subsidio, assumptis peregrinationis sociis Cantio fratre, Cantianilla, ac Proto, parvis propositi et fidei consortibus, regiones varias perlustravit.

R. Sancti tui, Domine, mirabile consecuti sunt iter, servientes praeceptis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: Terra apparuit arida: et in Mari Rubro via sine impedimento.

V. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio V

Cum autem Aquilejam adventasset et quanta pridem passus fuerit Christi athleta Chrysogonus accepisset, ardentiori caritatis flamma succensus, coepit clam hortari omnes, ut in proposito fidei permanerent; ac noctu visitans eos, qui vincti in custodiis tenebantur, ad asperrima quaeque pro Christo preferenda ignitis sermonibus animabat. Et cum mox adversus omnia pericula interritus palam coepisset annuntiare Jesu Christi fidem, magna facta est virorum ac mulierum accessio ad illam profitendam, dante Deo, ut signis atque prodigiis verbum Domini confirmaretur: nam Cantianus leprosos et a daemonibus vexatos cu-

rabat, caecis visum, aegris sanitatem impertiebatur.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine : * Ut heredes fierent in domo Domini. V. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Lectio VI

Quibus auditis Dulcius praeses ejusque collega Sisinius, Cantianum ejusquesocios Christo renuntiare frustra jubent; tormenta tamen in ipsos, propter eximiam generis nobilitatem, nonnisi imperatorum mandato exhibere sunt ausi. Missis igitur qui referrent quod evenerat, ad hujusmodi nuntium excandescentes confestim rescribunt, gloriosos Christi Confessores, ni diis sacrificent, capite plectendos. Quare Sisinius, collecta spiculatorum manu, ipsos super rheda abeuntes insequitur comprehenditque eodem in loco ad Aquas Gradatas, ubi Chrysogonus martyrii cursum feliciter consummaverat. Tunc generosi athletae, elevatis ad caelum manibus, psallentes et gratias agentes Deo se-

sequé invicem confortantes, flexis genibus deprecabantur: Domine Jesu Christe, Deus omnipotens, dirige sanctum Angelum tuum ad auxilium nostrum, ut confundantur omnes, qui adorant sculptilia; ac deinde impavidi pridie Kalendas Junii sacras cervices ferro praecidendas constantissime obtulerunt. Quorum corpora Zeno Presbyter aromatibus condita prope ejusdem sancti Chrysogoni sepulchrum tumulavit.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos et in tempore erit respectus illorum : * Quoniam donum et pax est electis Dei. V. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem : et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Descendens Jesus, de Communi plurimorum Martyrum 2 loco.

R. VIII. Haec est vera fraternitas.

Pro S. Angela Mericia Virg.:

Lectio IX

Angela Mericia, piis orta parentibus, a prima aetate magna virtutum specimina dedit, cilicio ac flagellis frequenter usa, et orationi indesinenter dedita. Paternis bonis abdicatis ac regulam tertii ordinis sancti Francisci amplexa, evangelicam paupertatem virginitatis laudi conjunxit, nullumque pietatis officium erga proximos omisit. Sacra Eucharistia frequentissime refecta, tanta caritatis vi ferebatur in Deum, ut saepius extra sensus raperetur. Brixiae novam virginum societatem sub certa disciplina sanctisque vivendi regulis constituit, quam sanctae Ursulae patrocinio ac nomine insignivit. Tandem prope septuagenaria evolavit in caelum, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo, sexto Kalendas Februarii. Cultum illi jamdiu exhibitum Clemens Papa decimus tertius solemniter decreto ratum habuit et confirmavit. Pius vero Papa septimus

sanctarum Virginum catalogo eam adscripsit.

Te Deum laudamus.

Sabbato ante Dominicam
III post Pentecosten

In Apparitione et Coronatione Beatae Mariae Virginis in Monte Sancto prope Goritiam

Duplex II Classis

Omnia de Communi Festorum Beatae Mariae Virginis

Festa Junii

Die 4 Junii

S. Quirini

Episcopi et Martyris.

Duplex

ORATIO

Deus, qui nos beati Quirini Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate laeticas: concede propitius; ut, cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio IV

Quirinus, Sisciae in Illi-
rico episcopus, cum
pastoralis officii munus ex-
plens de Ecclesia optime
mereretur, facile odium gen-
tilium in se excitavit. Igitur
sub Galerio praeside, qui
eas tunc regiones admini-
strans in Christianos acer-
rime saeviebat, comprehen-
ditur: cum vero nulla vi
tormentorum adduci posset
ut fidem abnegaret, nec
desineret, idolis contem-
ptis, Christum confiteri,
morti addicitur.

R. Honestum fecit illum
Dominus, et custodivit eum
ab inimicis, et a seducto-
ribus tutavit illum: * Et
dedit illi claritatem aeternam.
V. Descenditque cum illo
in foveam, et in vinculis
non dereliquit eum. Et.

Lectio V

Ergo molari lapide ad col-
lum alligato, in fluvium
e ponte praecipitant. Verum
supponente Domino manum
suam, ingenti miraculo fac-
tum est, ut non modo sub
ipso pondere non merge-

retur, sed lapidem etiam
aquis supernatans, ne ad
ima tenderet, quodammodo
retineret. Cômpleverant ri-
pas Christiani, quos cum
timore perterritos animad-
vertisset, ex ipso in quo
fluitabat amne hortatus im-
pense est, ne pro fide mor-
tem. quae immortalitatem
parit, jacturam arbitrarentur.

R. Desiderium animae
ejus tribuisti ei, Domine, *
Et voluntate labiorum ejus
non fraudasti eum. V. Quo-
niam praevenisti eum in
benedictionibus dulcedinis:
posuisti in capite ejus co-
ronam de lapide pretioso.
Et.

Lectio VI

Denique cupiens dissolvi
et esse cum Christo,
conversus ad Dominum
oravit, ut, quoniam jam
satis eo prodigio gloriam
suam gentibus manifesta-
verit, ipsum tandem cor-
poris vinculis solutum e
vita abire permetteret. Eas
inter preces spiritum Deo
reddidit. Tum vero molaris
lapis, quem vivum non po-
terat, eum exanimem quasi
tumulo illaturus secum de-
mersit. Sacrum corpus fi-

deles honorifice condidere. Ejus ossa longo post tempore ad catacumbas delata sunt, ac deinde ab Innocentio secundo in basilica sanctae Mariae trans Tiberim collocata.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Si quis vult, de Communi unius Martyris 2 loco.

Pro S. Francisco Caracciolo Conf.:

Lectio IX

Franciscus, dictus antea Ascanius, ex nobili familia Caracciolo in oppido sanctae Mariae de Villa in Aprutio ortus est. Adolescens graviter aegrotans statuit sese prorsus Dei proximique mancipare servitio. Neapolim profectus et sacerdotio initiatus, contemplationi lucrandisque a-

nimabus se totum devovit, ac extremo supplicio damnatus hortatorem se prae-buit assiduum. Joanni Augustino Adorno et Fabricio Caracciolo mira Dei dispositione, adjunctus, Clericorum regularium Minorum ordinem instituit, addito ad tria consueta altero de non ambiendis dignitatibus voto; quem, post obitum Adorni, sanctissime rexit, et summo studio per Hispaniam et Italiam propagavit. Erga sanctissimae Eucharistiae sacramentum tanto aestuabat affectu, ut noctes pene integras in ejus adoratione impenderet; quod pium exercitium, veluti sui ordinis tesseram perpetuo in eo servandum constituit. Tandem prophetiae dono et cordium scrutatione dilatus, quadragesimum quartum annum agens, in oppido Agnoni in Aprutio lethali febre correptus, in Domino obdormivit pridie Nonas Junii, anno millesimo sexcentesimo octavo. Sacrum corpus, Neapolim delatum, in ecclesia sui ordinis conditum est.

Te Deum laudamus.

Die 6 Junii

Beati Bertrandi

Patriarchae Aquilejensis,
Episcopi et Confessoris

Duplex

ORATIO

Deus, qui beatum Bertrandum pro ecclesiae suae juribus ad mortem usque certantem invicta pastoralis fortitudine roborasti: praesta fidelibus tuis, ut ad pietatis et religionis constantiam ejusdem informantur exemplis. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio IV

Bertrandus Patriarcha Aquilejensis, natione Gallus, prope Cadurcum in oppido sancti Genesis, unde familiae cognomen, nobilibus ortus parentibus, in sortem Domini vocatus, inter canonicos ecclesiae Engolismensis decanus fuit. Theologiae vero ac juri

pontificio operam dedit eo successu, ut summum in utraque facultate gradum assequi et in academia Tolosana sacros canones interpretari meruerit. Mox Avenionem arcessitus, auditoris sacri Palatii munere decem et septem annos perfunctus est. His igitur aliisque nominibus praeclare de Romana Ecclesia meritum Joannes vigesimus secundus ad patriarchalem dignitatem evexit: qua suscepta Bertrandus in Italiam veniens, optimi pastoris formam exhibuit partesque omnes diligentissime implevit. Dioecesanam synodum ferme quotannis, concilia duo, Utini unum, alterum Aquilejae ex universa provincia coegit: sermonibus ad clerum, ad sanctimoniales, ad populum, sanctissima in primis vivendi ratione, gregem sibi creditum ad christianam pietatem inflammabat.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V

Bonorum ecclesiae dispensator fidelis in pauperum usus ea largissime effudit, diuturnae potissimum famis tempore, quo esurientes ad duo millia singulis diebus saturasse litteris proditum est. Id quoque memoria dignum refertur, quod numquam cibum sumeret, quin prius in honorem duodecim apostolorum totidem numero pauperes suis ipse manibus aluisset. Utini duo erexit monasteria. Aedem sanctae Mariae, quae nunc cathedralis est, et canonicorum collegium auxit, ut conditoris loco habeatur. Forojuliensis ecclesiae tranquillitati consuluit; divinum in ea cultum piis largitionibus fovit; utque peculiaris Deiparae Virgini honor statis precibus deferretur auctor fuit. Ad haec reparandis ecclesiae suae jacturis labores innumeros et longinqua vel in extrema senectute itinera suscepit, a Romanis aliquando Pontificibus ablegatus ad reges et magnos principes, quibus ob eximiae sanctitatis

et sapientiae opinionem acceptissimus fuit summoque semper in honore habitus.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: ^v Manus enim mea auxiliabitur ei. ^x Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI

Cum divina id temporis humanaque omnia funesto partium studio permixta ac recenti schismate perturbata forent, Bertrandus inter eas procellas sancti Thomae Cantuariensis praesidium exemplumque sibi proposuit, quo ecclesiae suae jura vel ipso sanguine, si opus esset, fortiter tueretur, votique compos effectus est. Redux enim e concilio Patavino, ubi contumeliis lacessitus non aperuit os suum, anno millesimo trecentesimo quinquagesimo, die sexta Junii, in factiosos homines incidit ac quinque vulneribus confossus, pro interfectorebus orans, praeclara morte justitiae coronam accepit.

Corpus exanime ad Utinenses missum canonici sepulchro tradunt ante aram maximam. Nicolaus vero Bertrandi successor crebro permotus cum indigenarum tum exterorum concursu ad beati viri sepulchrum, in arcam marmoream transferri curavit, quam Bertrandus ipse, dum viveret, sanctorum martyrum Herma-gorae et Fortunati gestis insculptam sacris eorum cineribus excipiendis servandisque paraverat. Publicum jam inde cultum ei delatum Clemens octavus rite probavit auxitque apostolicis litteris Benedictus decimus quartus. Ut autem ejus Officium cum Missa ab universo clero Gori-tiensis et Utinensis ecclesiae celebraretur, Clemens decimus tertius benigne concessit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vigilae, de Communi Confessoris Pontificis 2 loco.

Pro S. Norberto Ep. et Conf. :

Lectio IX

Norbertus, nobilissimis parentibus natus, adolescens liberalibus disciplinis eruditus, in ipsa postea imperatoris aula, spretis mundi illecebris, ecclesiasticae militiae adscribi voluit. Sacris initiatus, praedicationi verbi Dei se totum dedit. Innumeros haereticos ad fidem, peccatores ad poenitentiam, dissidentes ad pacem et concordiam revocavit. Desertum locum, qui Praemonstratus dicebatur, in Laudunensi dioecesi sibi delegit: ibique, tredecim sociis aggregatis, Praemonstratensem ordinem instituit, qui mirifice propagatus est. Archiepiscopus Magdeburgensis licet reluctant, creatus, ecclesiasticam disciplinam, caelibatum praesertim, constanter propugnavit. Rhemis in concilio Innocentium secundum egregie adjuvit, et Romam

cum aliis episcopis profectus, schisma Petri Leonis compressit. Magdeburgi obdormivit in Domino, anno salutis millesimo centesimo trigesimo quarto, die sexta Junii.

Te Deum laudamus.

Die 9 Junii

In Ecclesiis

Ss. Primi et Feliciani :

Ss. Primi et Feliciani

Martyrum

Duplex I Classis cum Octava communi.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, praeter sequentia

ORATIO

Fac nos, quaesumus Domine, sanctorum Martyrum tuorum Primi et Feliciani semper festa sectari: quorum suffragiis protectionis tuae dona sentiamus. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones Fratres, Debitores, de Com-

muni plurimorum Martyrum cum suis Responsoriis.

In II Nocturno Lectiones IV et V ut in Breviario (IV Primus et Felicianus usque ad verba honoris et gratiae, V Cui Primus usque ad finem), VI Quotiescumque de Communi 1 loco.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Confiteor tibi, Pater, de Communi Abbatum 2 loco, cum Responsoriis de Communi plurimorum Martyrum.

Die 15 Junii

In Ecclesiis Ss. Viti et Sociorum :

Ss. Viti et Sociorum

Martyrum

Duplex I Classis cum Octava communi.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, praeter sequentia.

ORATIO

Da Ecclesiae tuae, quaesumus, Domine, sanctis Martyribus tuis Vito, Modesto, atque Crescentia

intercedentibus : superbe non sapere, sed tibi placita humilitate proficere ; ut prava despiciens, quaecumque recta sunt, libera exerceat caritate. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones Fratres, Debitores, de Comuni plurimorum Martyrum cum suis Responsoriis.

In II Nocturno Lectiones IV et V ut in Breviario (IV Vitus, usque ad verba in carcerem, V Quos ubi, usque ad finem), VI Nemo est, de Comuni 2 loco cum Responsoriis de Comuni.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio VII Cap. 10

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit. Et reliqua.

Homilia Sancti Bedae Venerabilis Presbyteri

Lib. 3. in Luc. cap. 42.
paulo ante finem

Ut in audiendo quisque, vel spernendo Evangelii praedicator, non viles quasque personas, sed

Dominum Salvatorem, imo ipsum Patrem spernere se vel audire disceret, ait : Qui vos audit, me audit, qui vos spernit, me spernit : qui autem me spernit, spernit eum qui me misit. Quia procul dubio in discipulo magister auditur, et in filio pater honoratur. Potest et ita intelligi : qui non facit misericordiam uni de fratribus meis minimis, nec mihi facit ; quia et ipse pro his formam servi, et pauperis habitum suscepi.

1). Propter testamentum Domini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis : * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. V. Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. Quia.

Lectio VIII

Reversi sunt autem septuaginta duo cum gaudio, dicentes : Domine, etiam daemonia subjiciuntur nobis in nomine tuo. Bene quidem confessi sunt, deferentes honorem nomini Christi ; sed quia infirma adhuc fide gaudebant in virtutibus, vide quid audiunt.

Et ait illis: Videbam satanam sicut fulgur de caelo cadentem: Non modo video, sed prius videbam, quando corruit. Quod autem ait, Sicut fulgur, vel praecipitem de supernis ad ima lapsus significat, vel quia dejectus, adhuc transfiguratur se in angelum lucis.

℣. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis: * Mercedem laboris ego reddam vobis. ℣. Venite, benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem. Gloria Patri. Mercedem.

Lectio IX

Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes et scorpiones; hoc est, omne genus immundorum spirituum de obsessis corporibus ejiciendi. Quamvis et ad litteram rectissime possit accipi: siquidem et Paulus a vipera invasus, nihil adversi patitur; et Joannes, ut historia tradit, hausto veneno non laeditur. Hoc sane inter serpentes, qui dente, et scorpiones, qui cauda nocent, distare arbitror: quod serpentes aperte saevientes, scorpiones clanculo insidiantes, vel ho-

mines, vel daemones significant. Serpentes, qui inchoandis virtutibus venena pravae persuasionis obijciunt: scorpiones, qui consummatas virtutes ad finem vitare contendunt. Verumtamen in hoc nolite gaudere: quia spiritus ejicere, sicut et virtutes alias facere, interdum non est ejus meriti, qui operatur, sed invocatio nominis Christi hoc agit.

Te Deum laudamus.

Die 16 Junii

Ss. Felicis et Fortunati Martyrum

Duplex

ORATIO

Adesto, quaesumus Domine, fidelibus tuis, nec ullis mentis et corporis sinas subiacere periculis, quos beatorum Martyrum tuorum Felicis et Fortunati munit gloriosa confessio. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio IV

Felix et Fortunatus, germani fratres, tertio saeculo a Domini Incarnatione

Vicentiae orti, in urbem Aquilejam (caput eo tempore provinciae Venetae) domicilium suum traduxerunt, Diocletiano et Maximiano imperatoribus orbem universum moderantibus, Italiae praeside Apollinare, Euphemio Aquilejae iudice, omnibus crudelissimis christianoque nomini infensissimis. Aquilejam vix ingresso Euphemio, et ab eodem in templo Jovis sacrificiis absolutis, legibusque latis de veneratione idolorum et de severissimis poenis adversus renuentes; inter multos fuerunt praecipue apud eum delati duo germani fratres, Felix et Fortunatus, quod Deum adorarent et de hoc summo pere gloriarentur. Illius jussu in ipsorum domo perquisiti nec inventi, in vicino saltu, quo se receperant, praecipitantes Christo vacare interferas, quam cum idololatriis communicare et daemones colere, reperti sunt orantes Dominum, et in eum spem suam omnem proficientes. Tunc satellites in ipsos, more leonum in praedam, irruentes, eos comprehenderunt, colla, manus pe-

desque eorum catenis constringentes, et contumeliis affectos duxerunt ad Euphemium. Ab eo interrogati de ipsorum nomine et patria, Felix, praemisso humiliter signo crucis in fronte: Mihi, inquit, nomen Felix; fratri vero meo Fortunatus: ambo divina clementia nostroque summo bono Christiani: de patria nostra, etsi non longe distet ab hac urbe, non est tamen, cur tibi respondeamus, cum inquiramus caelestem.

R. Sancti tui, Domine, mirabile consecuti sunt iter, servientes praeceptis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: * Terra apparuit arida: et in Mari Rubro via sine impedimento. V. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio V

Iratus Euphemius verbis Felicis (talisque erat amborum sententia) jussit eos vestibis exspoliatos humi prosterni, ibique funibus aligatos a nervosis hominibus atrocissime fustibus caedi. Verum cum sancti

fratres in verberibus ipsis, divinitus accepta consolatione, recrearentur, et postea fortiores evaderent, constantioresque permanerent in Christi Domini confessione, nova iracundia incensus iudex, et praecipue quia Fortunatus vanam hujus mundi et caducam gloriam reprobarat, et extolleret veram et aeternam in caelis a Deo paratam credentibus in se; in equuleo suspendi imperavit, et in eodem facibus ardentibus latera eorum assari et aduri. Vix autem implorato a sanctis fratribus Archangeli Michaelis auxilio, faces extinctae sunt, Dominoque decantaverunt: Laqueus contritus est, et nos liberati sumus, adjutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit caelum et terram. Ad haec excandescens Euphemius rabie et odio, constitutis supinis, mandavit ventrem eorum ferventi oleo perfundi, quo ipsis verso in refrigerium, Jesu Christi ope adjuvante, praecepit eorum dentes plumbatis contundi et laxari, maxillasque confringi. His omnibus tormentorum generibus mira-

biliter erepti, Felix et Fortunatus, Archangelo Michaeli illis auxiliante, Deum liberatorem ipsorum, quoad poterant, laudibus extollabant, ita tamen, ut mortem pro Christo oppetere essent parati, quoniam et ille pro ipsis crucifixus et mortuus erat. Nec inane votum eorum fuit: Euphemius enim memoratis portentis, in quibus divina virtus latere non poterat, nihilo clementior factus aut doctior, immo crudelior et obstinator, accedente etiam consilio cujusdam ministri sui, germanis fratribus, quod essent Romani cives, caput praecidi imperavit.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini. V. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Lectio VI

Educti itaque sunt ex urbe Aquileja et adducti, summo circumfusi gaudio et laetitia, prope flumen Natisum, ad locum ubi sotes puniri solebant, ibique, postquam in genua provoluti

laudes et gratias Deo omnipotenti egissent, tum quod ipsis validum auxilium in perferendis cruciatibus benigne tulisset, tum quod si unus ambos genuerat venter, amborum idem esset certamen, eadem supplicia, idem locus, idem martyrium, idem dies eademque mors; orantes demum, ut pari etiam corona donarentur in caelis, invicem osculati et Dominica recitata oratione, primo Felix, subinde Fortunatus, amputato capite, ad Deum, quem usque ad mortem impavidi confessi erant, evolaverunt, in ipso, per ipsum et cum ipso in perpetuas aeternitates victuri. Martyrio sanctorum fratrum expleto, carnifex et satellites abierunt, corporibus eorum relictis insepultis et feris expositis. Verum noctu quidam Christiani Aquilejenses accurrentes illuc, sacras reliquias linteis colligandas et aromatis condiendas curaverunt, et cum, illis in pio munere occupatis, quidam Christiani Vicentini supervenissent, et orta esset quaestio, ad quos sacrata corpora pertinerent, ne contentio protraheretur,

metuentes paganorum saevitiam, ita Deinutui inter se convenerunt, ut Vicentinis daretur caput sancti Felicis et corpus sancti Fortunati in urbem ipsorum reducenda, in qua usque ad praesens honorifice condita in ecclesia ipsi Martyri sancto Felici dicata a monachis sancti Benedicti asservantur; Aquilejenses vero caput sancti Fortunati et corpus sancti Felicis obtinuerunt. Per multos annos Aquilejae servatae sunt hae reliquiae, postea translatae ad Medoacum Portum, inde Fos-
sam Clodiam eo tempore, quo sedes pontificalis et capitulum canonicorum huc translata fuerunt Summa veneratio eisdem semper adhibita fuit, et magna populi frequentia tam incolarum quam exterorum coluntur, assumpti in Patronos principales civitatis et totius dioecesis. Sacrae ipsorum reliquiae per varias temporum et Clodiae vices et calamitates, non semel in summum discrimen adductae sunt; at non sine divina ope fuerunt semper vindicatae, et totam urbem, dioecesim et fideles omnes

ad eos confugientes, miraculis et muneribus innumeris repleverunt, replent et usque in extremum diem replebunt.

℣. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum et pax est electis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio VII Cap. 10

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii
Episcopi

Lib. sup. Beati imm. litt. 3.

Qui unum verbum cognoverit, multa verba cognoscit. In uno multa sunt et in multis unum

est. Probandum est igitur, quomodo unum verbum multa sint et multa verba unum verbum sit. Nec difficile doceri, cum dixerit Apostolus: Quia ipse est imago Dei invisibilis, primogenitus omnis creaturae, in quo creata sunt omnia in caelestibus et in terra, sive visibilia sive invisibilia sive Sedes sive Dominationes sive Principatus sive Potestates; omnia per ipsum et in ipso creata sunt. Unum est igitur Verbum, quod operatur omnia et in omnibus.

℣. Propter testamentum Domini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. Quia.

Lectio VIII

Hoc Verbum unicum apud Patrem se diffudit in plurima, quia de plenitudine ejus omnes accepimus. Itaque si videas singula omnium quae creata sunt in ipso, videbis in singulis unum verbum esse omnium, cu-

ius pro captu nostro participes sumus. In me verbum est humanum, in alio verbum caeleste, verbum Angelorum plerique sunt qui habent, verbum Dominationum et Potestatum. Verbum est iustitiae, verbum castitatis, verbum etiam virtutis. Sic unum verbum multa sunt et multa verba unum sunt. Nec vere arduum istud aestimari, cum legerimus, Quia omnia potest spiritus sapientiae. Itaque sicut alii datur per spiritum sermo sapientiae, alii fides in eodem spiritu, alii operatio virtutum, alii spiritus cogitationis, alii spiritus consilii plenioris, alii spiritus fortitudinis, alii pietatis spiritus; et in omnibus unus atque idem Spiritus est, dividens singulis prout vult: ita est spiritus Prophetarum et spiritus Apostolorum.

¶ Haec est vera fraternitas, quae numquam potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: * Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna caelestia. † Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. Contem-

nentes. Gloria Patri. Contemnentes.

Lectio IX

Aspice Christum loquentem: Haec dicit Dominus omnipotens: Post honorem misit me super gentes, quae depraedaverunt vos: quoniam qui tangit vos, quasi qui tangit pupillam oculi ejus. Quia ecce ego injicio manum meam super eos, qui depraedaverunt vos, et scient, quia Dominus omnipotens misit me. Utique qui dicit: Dominus est omnipotens: Ergo et Patris, et Filii omnipotentis, sed tamen Deus unus omnipotens: quia unitas potestatis est. Atque ut scias, Christum esse, qui locutus est in Prophetis et in Evangelio, tamquam in praedestinatione Evangelii, per Isaiam dicit: Ipse, qui loquebar, adsum: hoc est, adsum in Evangelio, qui loquebar in lege.

Te Deum laudamus.

Die 17 Junii

Ss. Cyriacae et Muscae Virginum et Martyrum

Simplex

Ant. Ego Dominus dabo
eis nomen melius a filiis
et filiabus: nomen sem-
piternum dabo eis; quod
non peribit.

ŷ. Deus meus, impolluta
via ejus. R. Protector est
omnium sperantium in se.

ORATIO

Omnipotens sempiterne
Deus, qui beatas Cy-
riacam et Muscam, virgi-
nitatis et martyrii gloria de-
corasti: da nobis earum
precibus ita corporis et
mentis servare puritatem;
ut nec blanditiis carnis, nec
malorum acerbitate vinca-
mur. Per Dominum.

Ad Matutinum

Invit. Regem Virginum,
Dominum, * Venite, ado-
remus. Ps. Venite, exsul-
temus.

Hymnus

Vox sonat Sponsi: Diu-
turna cessit
Nunc hiems, tristes abiere
nimbi,

Ver adest, flores redolent:
paratae

Surgite, Sponsae,

Obviam Jesu properate
ovantes,

Virgines: vestrum caput
ipse cinget

Liliis: secum thalamo re-
ceptas

Ipse beabit.

Vos enim nullus labor
hoc in orbe

Terruit, Sponsi memores
amantis;

Hujus et causa tolerastis
ultro

Aspera quaecque.

I pse, qui vobis moriens
supernas

Addidit vires, simul edo-
mare

Corporis sexum dedit, et
cruentas

Vincere pugnās.

Hinc fidem Christo, se-
mel obligatam,

Usque servastis; rutilatque
vestra

Impigre lampas, nihil imbre
et atris

Victa procellis.

Terra nunc vobis patet,
unde curae

Exsulant omnes, ubi nil
opacat

Limpidi caeli faciem, pe-
rennis

Sol ubi fulget.
 Summa laus Patri, ge-
 nitoque Verbo,
 Et tibi, compar utriusque
 virtus,
 Spiritus semper, Deus unus
 omni
 Temporis aevq. Amen.

Lectio III

Cyriaca et Musca sorores
 Aquilejenses, non so-
 lum carne sed religione
 germanae, jam a tenera
 aetate, mundi spretis illece-
 bris, magno cum studio Dei
 timorem habentes in mente
 defixum, ambae Domino
 cohaeserunt, ambae Do-
 mino servierunt. Itaque vir-
 ginitatis lilium Christo con-
 secraverunt, atque ut flore-
 scens perpetuo servaretur,
 nec amari jam aut placere
 cuiquam, nisi Domino su-
 illis cura fuit, a quo et
 mercedem virginitatis ex-
 spectabant. Cyriaca contem-
 plationi magis erat addicta,
 Musca vero actioni, ita
 tamen, ut, custodito mentis
 affectu, in hujus saeculi mul-
 titudine laborans, continuo
 ante oculos haberet esse
 unum aliquid quo tendamus.
 In persecutione Christiano-
 rum delatae et comprehen-

sae, cum nulla ratione ad
 idola colenda adduci pos-
 sent, hanc vitam praesentem
 contemnentes, ne fidem in
 Sponsum et benefactorem
 ejurarent, multis cruciatibus
 affectae sunt. Demum ad
 virginitatis honorem martyrii
 palmam addentes, ad Chri-
 stum migrarunt. Passae sunt
 Aquilejae decimo quinto
 Kalendas Julias, quarum cor-
 pora ibidem a Christianis
 tumulata quiescunt.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

Capitulum 2 Cor. 4, 6-7

Fratres: Deus illuxit in
 cordibus nostris ad il-
 luminationem scientiae cla-
 ritatis Dei, in facie Christi
 Jesu: habemus autem the-
 saurum istum in vasis fi-
 ctilibus, ut sublimitas sit
 virtutis Dei, et non ex nobis.

Hymnus

Jesu, corona Virginum,
 Quem Mater illa concipit,
 Quae sola Virgo parturit,
 Haec vota clemens accipe.
 Qui pergis inter lilia,
 Septus choreis Virginum,
 Sponsus decorus gloria,
 Sponsisque reddens prae-
 mia.

Quocumque tendis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosque dulces personant.

Tē deprecamur supplices,
Nostris ut addas sensibus
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula.

Amen.

Ÿ. Virgines laudent nomen Domini. R. Quia exaltatum est nomen ejus solius.

Ad Bened. Ant. Venit Sponsus: * et Virgines, quae paratae erant, intraverunt cum eo ad nuptias.

ORATIO

Omnipotens sempiterne Deus, qui beatas Cyriacam et Muscam virginis et martyrii gloria decorasti: da nobis earum precibus ita corporis et mentis servare puritatem; ut nec blanditiis carnis, nec malorum acerbitate vincamur. Per Dominum.

Ad Tertiam

Capitulum Fratres: Deus illuxit, ut supra ad Laudes.

R. br. Deus meus * Impolluta via ejus. Deus. Ÿ. Protector est omnium sperantium in se. Impolluta. Gloria Patri. Deus.

Ÿ. Afferentur Virgines in laetitia et exultatione. R. Adducentur in templum Regis.

Ad Sextam

Capitulum 2 Cor. 4, 16

Propter quod non deficiamus: sed licet is qui foris est, noster homo corrumpatur; tamen is, qui intus est, renovatur de die in diem.

R. br. Afferentur Virgines * In laetitia et exultatione. Afferentur. Ÿ. Adducentur in templum Regis. In laetitia. Gloria Patri. Afferentur.

Ÿ. In nomine tuo, Domine, exultabunt tota die. R. Et in justitia tua exultabuntur.

Ad Nonam

Capitulum 2 Cor. 4, 17

Id enim, quod in praesenti est momentaneum et leve tribulationis nostrae, supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operatur in nobis.

R. br. In nomine tuo, Domine, * Exsultabunt tota die. In nomine. V. Et in justitia tua exaltabuntur. Exsultabunt. Gloria Patri. In nomine.

V. Virgines laudent nomen Domini. R. Quia exaltatum est nomen ejus solius.

Die 22 Junii

S. Niceae Episcopi et Confessoris

Duplex

ORATIO

Exaudi, quaesumus Domine, preces nostras, quas in beati Niceae Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus: et qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio IV

Nicetas seu Niceas Episcopus Civitatis Romanianae, quo nomine Aquilejam, aut non longe dissitum Portum Romainum

significari putant; idem ille perhibetur esse Aquilejensis Niceta, ad quem sancti Leonis Magni exstat epistola. Hic cum episcopatum cepisset, postquam Hunni, Attila duce, eam regionem vastaverant, vix statu rerum ad meliora converso, nonnulli cives a barbaris in captivitatem abducti, liberi ad patriam remearunt, illico deprehendit ex occasione hostilis incursus plura gregi suo illata fuisse vulnera, quae magnam curationis difficultatem videbantur afferre. Aliorum enim, qui interempti putabantur, mulieres novis erant conjugiiis irretitae; alii immolatis cibis asserebantur esse polluti; alii iterato vel semel quidem sed ab haereticis fuerat Baptisma collatum. Itaque haec omnia per Adeodatum Romanæ Ecclesiae diaconum ad sanctum Leonem Magnum retulit, ut auctoritate nutuque ejus, quid facto opus esset doceretur: qua in re, et eximiae erga populum suum caritatis, et maturi judicii et debiti in primam Sedem obsequii praeclarum exhibuit argumentum.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V

Ad singulas solliciti prae-sulis consultationes respondit sanctus Pontifex peculiari epistola Nicetae Aquilejensi inscripta, quam et ad omnes Fratres et comprovinciales episcopos ejus per ipsum voluit pervenire. Ac de feminis quidem, quae aliis nupserant viris, legitimarum foedera nuptiarum redintegranda constituit et idololithis usos poenitentiae satisfactione purgari; quae tamen non tam temporis longitudine quam cordis esset compunctione pensanda. Eos autem, qui ad iterandum baptismum vel metu coacti vel errore traducti fuerant, per poenitentiae itidem remedium habita moderatione et judicio episcopi, communionis voluit recipere unitatem; ac demum vel semel tantum sed ab haereticis baptizatos, sola in-

vocatione Sancti Spiritus per impositionem manuum statuit confirmandos. Nicetas itaque hac instructus ex veteri more a Romana Sede doctrina, pro suo, quo exarserat instaurandae disciplinae studio, nec non et pro ea, qua erat affectus erga Cathedram Petri reverentia, ad praeteritorum errorum maculas abstergendas, quos bellica clades intulerat, totus incubuisse merito creditur, ut ecclesiae suae faciem ad pristinae observantiae dignitatem restitueret.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI

Quae vero magis magisque illius vigilantiam in cura commissi sibi gregis ostendunt, ac simul ipsius cum evangelicae praedicationis laude doctrinam commendant, ea sunt ingenii monumenta, quae, Gennadio Massiliensi et Honorio Augustodunensi

testibus, nitido ac simplici sermone exarata reliquit: quorum tamen vix unum aut alterum non interiit. Ediderat autem Competentibus ad baptismum Instructionis libellos, jam tum plurimi factos, et aliis hujusmodi praestantiorum Patrum lucubrationibus sociatos, in quibus et de Competentium ratione, qui ad baptismi gratiam cupiunt pervenire, et de gentilitatis erroribus, et de fide unice Majestatis, et contra Gentiliologiam, et de Symbolo, et de Agni Paschalis victima disserebat. Libellum insuper ad lapsam virginem condidit, qui paene omnibus lapsis emendationis incentivum ab iisdem scriptoribus vocatur. Has inter pastoralis officii sollicitudines cum triginta circiter annos Aquilejensem episcopatum administrasset, doctrina sanctisque moribus clarus, ad pastorum Principem evolavit, anno quadringentesimo octogesimo quinto.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse

intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vigilae, de Communi Confessoris Pontificis 2 loco,

Pro S. Paulino
Ep. et Conf.

Lectio IX

Paulinus, anno reparaetae salutis trecentesimo quinquagesimo tertio a clarissima civium Romanorum familia Burdigalae natus, senatoria dignitate potitus est. Nolae consul renuntiatus, divino lumine tactus consulatum dimisit, et, Burdigalam reversus, a beato Delphino baptizatus est. Dein, bonorum quibus abundabat pretio pauperibus distributo, in Hispaniam secessit, ubi presbyter ordinatur. Nolam cum redisset, penes sancti Felicis sepulcrum monasterium condidit, sociisque adscitis, coenobiticam vitam eamque arctissimam est aggressus. Percrescente ejus sanctimo-

niae fama, ad Nolanum episcopatum evehitur, quo in munere admirandae pietatis, patientiae ac potissimum caritatis exempla reliquit. Multa ad sacram doctrinam pertinentia scripsit, atque insuper eloquentiae et poeseos laude excelluit. Vastata a Gothis Campania, facultates omnes in alendos pauperes et captivos redimendos contulit. Postea vero, Vandalis eadem regiones infestantibus, cum nil amplius erogandum haberet, se ipsum pro filio cujusdam viduae in servitutem tradidit, et in Africam ductus est. Tandem, Dei ope libertate donatus, Nolae placidissimo exitu obdormivit in Domino.

T e Deum laudamus.

Festa Julii

Die 4 Julii

In Ecclesiis S. Uldarici:

S. Uldarici

Episcopi et Confessoris

Duplex I Classis cum Octava communi.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis praeter sequentia.

Oratio Exaudi, de Communi 2 loco.

In I Nocturno Lectiones Fidelis sermo, cum suis Responsoriis.

In II Nocturno

Lectio IV

Uldaricus nobili Germanorum genere ortus, a pueritia in monasterio sancti Galli litteris egregie bonisque moribus informatus, ita se in ecclesiasticis et civilibus occupationibus industrium praebeuit, ut cum ceteros omnes, tum Adalberonem episcopum Augustanum in sui admirationem traduxerit. Romam deinde religionis causa se conferens, ibique aliquamdiu commoratus, ita exemplo doctrinae et pietatis eluxit, ut a Marino secundo Pontifice Maximo sit in demortui Adalberonis locum designatus: quod vir sanctus simul atque rescivit, ne suscipere tantum onus cogeretur, clam ex Urbe profugit.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℟. Nihil proficiet inimicus in eo, et

filii iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V

Elapso quindecim annorum spatio, cum Hiltemius Adalberonis successor e vita migrasset, summo omnium consensu, et incredibili cleri populi studio Uldaricus, licet invitus, Ecclesiae Augustanae praeficitur. Eam vero tantae caritatis et prudentiae laude administravit, ut nihil unquam omiserit, quod vel ad Christi fidem civium animis inserendam, vel ad excitandum verae pietatis studium spectare videretur.

℞. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. √. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI

Vidisses in eo sacram veruditionis divinae lucem, castitatis florem, frugalitatis et abstinentiae studium, summam denique in sacris vigiliis, piisque lectionibus et precationibus assi-

duitatem. His ille praesidiis instructus, Othonem Caesarem et Ludolphum ejus filium, gravissimis inter se dissidentes odiis, reconciliavit: gentem barbaram in Augustanae urbis moenia irruentem orationis vi propulsavit. Othonem maximis bellorum difficultatibus laborantem victoriae praedictione recreavit. Cumque annos quinquaginta episcopatum sanctissime rexisset, miraculorum laude clarus in caelum evolavit. Hujus reliquiae Augustae Vindelicorum religiose servantur.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. √. Ipse est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

Die 11 Julii

S. Pii I Papae et Martyris

Duplex

ORATIO

Infirmittatem nostram respice, omnipotens Deus, et quia pondus propriae actionis gravat, beati Pii Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio IV

Pius, hujus nominis primus, Ruffini filius, Hermetis frater, patria Aquilejensis, ex presbytero sanctae Romanae Ecclesiae Summus Pontifex creatus est; seditque annos novem, menses quinque, dies septem, Antonino Pio et Marco Aurelio Imperatoribus Augustis. Quinque ordinationibus, mense Decembri, episcopos duodecim, octodecim presbyteros, diaconos viginti unum creavit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seducto-

ribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. V. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio V

Exstant nonnulla ab eo praeclare instituta, praesertim, ut Resurrectio Domini nonnisi die Dominico celebraretur; quod postea ab ejus successoribus Romanis Pontificibus confirmatum est; quibus id maxime curae fuit, ut totius ecclesiae episcopi in paschali celebritate uniformes essent.

℟. Desiderium animae ejus tribuisti ei, Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio VI

Praxedis domum in Ecclesiam mutavit eamque titulo Pastoris dicavit, in qua saepius rem sacram fecit et multos ad fidem conversos et sacro fonte purgatos, in fidelium nu-

merum adscripsit. Dum vero pii pastoris munus obiret, fuso pro suis ovibus et summo pastore Christo sanguine, martyrio coronatus est quinto Idus Julii, anno Domini centesimo sexagesimo septimo, ac sepultus in Vaticano.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus, * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ✠. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Si quis venit ad me, de Communi unius Martyris 1 loco.

Die 12 Julii

Ss. Hermagorae Episcopi et Fortunati Diaconi Martyrum, Archidioeceseos Patronorum principalium

Duplex I Classis cum Octava communi.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum praeter sequentia.

In I Vesperis

Antiphonae de Laudibus, Psalmi de Dominica, sed loco ultimi Psalmus 116 Laudate Dominum, omnes gentes.

Capitulum Sap. 3, 1-3

Justorum animae in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori, illi autem sunt in pace.

Hymnus

Martyr beate Hermagora, Verbo et sacramento sanguine

Tuae caducae Patriae Aeterna condis moenia.

Aequata sit licet solo Structura, opus mortalium, Stant alta et immortalla Tui laboris culmina.

Quis ardor illo in pectore, Divino amore exaestuans, Primus dum idola destruis Et extruis Christi fidem!

Sic Fortunatus emicat Levita, dignus Praesule, Tui comes martyrii Tuaeque consors gloriae.

O clara caeli lumina, Altae columnae immobiles, Erectae ab ipsa Ecclesiae Petra, triumphales duces.

Nost'ras tenebras pellite,
Fulcite mentes labiles,
Ad sempiterna pascua
Vestrum gregem perducite.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula.

Amen.

Ÿ. Laetamini in Domino
et exsultate, justi.℟. Et glo-
riamini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Sacram
beatorum Hermagorae et
Fortunati solemnitatem de-
vote celebremus, qua invicti
Martyres de hoste insignem
victoriam, tentati per omnia,
reportaverunt.

ORATIO

Deus, qui nos hodierna
die beatorum Martyrum
tuorum Hermagorae et For-
tunati multiplici facis cele-
britate gaudere: tribue,
quaesumus, eorum nos sem-
per piis defensionibus mu-
niri et orationibus adjuvari.
Per Dominum.

Ad Matutinum

Invit. Regem Regum Do-
minum, qui Martyres suos
coronat in caelis, * Venite,
adoremus.

Ps. Venite, exsultemus.

Hymnus

Putat Sebastus impius
Eradicare semina,
Quae vos, beati Martyres,
Christum docendo spargitis.

(Obscura sed nox carceris
Fit luce solis clarior,
Crescit fides miraculis
Et rore vestri sanguinis.

Ipsi ministri praesidis
Christum fatentur: ungulae,
Fustes, adustae laminae
Sunt incrementa seminis.

Ubique surgunt germina,
Et vera sanctorum fides,
Vobis sata instruentibus
Ad usque caelum tollitur.

O Sancti, ope indigen-
tibus

Vestra, parentes filiis
Adeste; egemus venia,
Egemus et vestra prece!

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna saecula.

Amen.

In I Nocturno

Ant. Acceperunt regnum
decoris et diadema speciei
de manu Domini Dei sui.

Ant. In omnibus magni-
ficasti eos, Domine, et non
despexisti, in omni tempore
et in omni loco assistens eis.

Ant. Honestavit illos Dominus in laboribus et complevit labores illorum, et dedit illis claritatem aeternam.

Ÿ. Laetamini in Domino et exsultate, justi. R. Et gloriamini, omnes recti corde.

Lectiones Fratres: Debitores, de Communi plurimorum Martyrum cum R. R. sequentibus:

R. I. Beatus Petrus Apostolus benedixit iter Hermagorae et dedit ei potestatem dicens: In nomine Domini proficiscere, * Et multiplica Domino plebem perfectam. Ÿ. Perge Aquilejam et praedica Dominum Jesum Christum. Et multiplica.

R. II. Beatus Hermagoras, dignus Dei Martyr, pendens in equuleo, hymnum Deo canebat dicens: * In adjutorium meum intende, Deus. Ÿ. Domine, ad adjuvandum me festina. In adjutorium.

R. III. Videntes populi Hermagorae constantiam, clamaverunt dicentes: * Magnus est Deus Christianorum. Ÿ. Ille solus excelsus est, metuendus, colendus et adorandus. Magnus. Gloria Patri. Magnus.

In II Nocturno

Ant. Dabo sanctis meis locum nominatum in regno Patris mei, dicit Dominus.

Ant. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus: et quasi holocausta accepit eos in aeternum.

Ant. Sancti qui sperant in Domino, habebunt fortitudinem, assument pennas ut aquilae, volabunt, et non deficient.

Ÿ. Exsultent justi in conspectu Dei. R. Et delectentur in laetitia.

Lectio IV

Hermagoras, natione Germanus, civis Aquilejensis, beati Marci Evangelistae, qui primus in eadem ecclesia Evangelium praedicavit, discipulus, cum eo Romam petiit, ubi a beato Petro Apostolorum Principe baculo pastoralis insignitus fuit. Aquilejam inde repetens, dum creditae sibi ecclesiae excolendae invigilat, apud Sebastum praesidem accusatur, quod Christum jugiter praedicans, deorum cultum everteret. Quamobrem diutissime cae-

sus, cum interea Christo gratias ageret ac praesidis derideret saevitiem, jubetur in equuleo suspendi et unguibus pectus dilaniari. Inde admotis pectori laminis candentibus, atque accensis lampadibus ad latera applicatis, quo diriora experiebatur supplicia, eo dulciores Christi laudes fortissimus Martyr efferebat.

R. Beati sunt Martyres Christi Hermagoras et Fortunatus, * Qui pro Christo multa passi sunt supplicia.
V. Exsultabunt Sancti in gloria, laetabuntur in cubilibus suis. Qui pro Christo.

Lectio V

Eo spectaculo commota civitate, Sebastus furorem populi timens, subtractum tortoribus Hermagoram carceri tetro emancipat. Nox erat, cum eo loco ingens de caelo effulset lumen atque persuavis odor replevit carcerem; quibus prodigiis excitatus Pontianus carceris custos, ac illustratus ea caelesti luce, antiquam superstitionis caliginem discutiens, ad pedes sanctissimi praesulis

provolutus, initiari postulat christianis mysteriis. Cujus exemplo excitata civium multitudo ad Hermagoram certatim confluit, ac crucifixi Dei gloriam caelesti spiritu praedicantem attendit, ejusque religionem veram esse, atque unicam in caelum viam edocta, christiano gregi per lavacrum regenerationis adjungitur, incredibili cum gaudio sancti pastoris. Fuit ex eo numero Gregorius patritius Aquilejensis, cujus filium a triennio energumenum, jubente Hermagora, daemon dimisit, perspicientibus cunctis; atque e carcere egressus, Gregorio, universaeque illius familia propriis in aedibus baptizata, in carcerem ultro revertitur, quem ob crebra miracula Dei sacrarium reddiderat; ac sibi inter loci illius angustias et squalorem, tamquam in caelo aeternis cum Christo deliciis frui videbatur.

R. Viri sancti gloriosum sanguinem fuderunt pro Domino, amaverunt Christum in vita sua, imitati sunt eum in morte sua: * Et ideo coronas triumphae

les meruerunt. *Ÿ.* Unus spiritus, et una fides erat in eis. Et ideo.

Lectio VI

Cum itaque adverterent presbyteri et clerici Hermagoram amore Christi Domini ita succensum, ut nihil magis quam martyrium exoptaret, rogabant quid facturi essent eo sublato: et responsum acceperunt, quod Fortunatum suum archidiaconum in episcopum eligerent, qui sacris undis matronam viduam Alexandriam nomine abluerat, quae in carcere, praefecto annuente, admissa, ad pedes Hermagorae lumen oculorum jam receperat. Quibus ad Sebastum delatis, Fortunatum quoque in eundem carcerem detrudi jubet, ubi tam multa per ambos edebantur in dies miracula, ut semper magis sibi metuens Sebastus multitudinem populi quae Christo adhaeserat, spiculatorem de nocte inimiserit, qui Christi Athletis cervices abscinderet. Quo peracto, sacra corpora et sanguis a Pontiano clam collecta, et a pia muliere Alexandria, Gregorio ad-

jutore, aromatibus delibuta, in agro suo juxta urbis moenia perhonorifice condita sunt. Passi sunt sub Nerone Caesare, quarto Idus Julii.

R. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia: * Et meruerunt habere coronas perpetuas. *Ÿ.* Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Et meruerunt. Gloria Patri. Et meruerunt.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Cum audieritis, de Communi plurimorum Martyrum 1 loco cum *R. R.* sequentibus:

R. VII Sebastus praeses timens populum, misit nocte spiculatorem et in carcere decollavit sanctos Martyres, * Qui per martyrii triumphum coronam gloriae obtinuerunt in caelis. *Ÿ.* Pontianus carcerarius collegit corpora et cruorem illorum simul collocavit. Qui.

R. VIII Tamquam aurum in fornace probavit eos Dominus et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum et pax est electis Dei. *Ÿ.* Qui

confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

Ad Laudes et per Horas

Ant. 1 Sanctitate et doctrina * refu gens beatus Hermagoras in populis pastor efficitur.

2 Hermagoras * sicut bonus pastor gregem suum pavit et in brachio suo congregavit agnos.

3 Fortunatus * minister in Domino, Hermagorae adjutor et in passione socius.

4 Virtute magna reddebant testimonium summi Dei et Jesu Christi Domini nostri.

5 Sacerdos sanctus * et minister fidelis, quomodo in vita sua dilexerunt se, ita in morte non sunt separati.

Capitulum et Hymnus ut in I Vesperis

V. Exsultabunt sancti in gloria. R. Laetabuntur in cubilibus suis.

Ad Bened. Ant. O quam pretiosa est mors Sanctorum, qui assidue assistunt

ante Dominum: calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt.

ORATIO

Deus, qui nos hodierna die beatorum Martyrum tuorum Hermagorae et Fortunati multiplici facis celebritate gaudere: tribue, quaesumus, eorum nos semper piis defensionibus muniri et orationibus adjuvari. Per Dominum.

Ad Tertiam

Capitulum Sap. 3, 1-6

Iustorum animae in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori, illi autem sunt in pace.

R. br. Laetamini in Domino, * Et exsultate, justi. Laetamini. V. Et gloriamini, omnes recti corde. Et. Gloria Patri. Laetamini.

V. Exsultent justi in conspectu Dei. R. Et delectentur in laetitia.

Ad Sextam

Capitulum Sap. 10, 17

Reddidit Deus mercedem laborum sanctorum suorum et deduxit illos in via

mirabili et fuit illis in velamento diei et in luce stellarum nocte.

R. br. Exsultent justi, * In conspectu Dei. Exsultent. V. Et delectentur in laetitia. In. Gloria Patri. Exsultent.

V. Justi autem in perpetuum vivent. R. Et apud Dominum est merces eorum.

Ad Nonam

Capitulum Sap. 3, 7-8

Fulgebunt justi et tamquam scintillae in arundinetis discurrent; judicabunt nationes et dominabuntur populis, et regnabit Dominus illorum in perpetuum.

R. br. Justi autem * In perpetuum vivent. Justi. V. Et apud Dominum est merces eorum. In perpetuum. Gloria Patri. Justi.

V. Exsultabunt sancti in gloria. R. Laetabuntur in cubilibus suis.

In II Vesperis

Omnia ut in I Vesperis, sed loco ultimi Psalmi dicitur Psalmus 115 Credidi.

V. Exsultabunt sancti in gloria. R. Laetabuntur in cubilibus suis.

Ad Magnif. Ant. Hodie beati Martyres Christi Herma-goras et Fortunatus migrant ad Dominum; gaudent, quia cum sanctis regnant in aeternum.

Die 13 Julii

In Dedicatione Basilicae S. Mariae Aquilejensis

Duplex majus

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiae.

Lectio IX de S. Anacleto.

Die 19 Julii

In Octava Ss. Herma-gorae et Fortunati

Duplex majus

Antiphonae et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti Hebdomadae die ut in Psalterio, reliqua ut in Festo praeter sequentia.

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis.

In II Nocturno

Sermo sancti Fulgentii
Episcopi

Serm. 10

Lectio IV

Delectat videre campos segetum aureis maturatis calamis aristarum; delectabilius libet attendere campos Ecclesiae Martyrum micantes, plantatos de uuo cruore per Agni sanguinem innocentem. Segetes etenim sunt passiones Martyrum, juxta cursus aquarum, rigatae fontibus lacrimarum. Nam sic modo beatus David Martyrum purpurata germina, et ante messorum gaudiorum, tamquam manceps secanti, messoria cithara decantabat: Qui seminant, inquit, in lacrimis, in gaudio metent. Ubi seminant in lacrimis, nisi juxta arborem crucis, ubi est fons proximus Salvatoris?

℟. Beatus Petrus Apostolus benedixit iter Herimagorae et dedit ei potestatem dicens: In nomine Domini proficiscere, * Et multiplica Domino plebem

perfectam. V. Perge Aquilejam et praedica Dominum Jesum Christum. Et multiplica.

Lectio V

Inde de latere ejus sanguinis guttae stillarunt, et pluvia cruoris et aquae seminata est tolerantia Confessorum. De ipso ligno virentis crucis juxta fontem sanguinis plantata virginitas floruit castitatis: inde plantata Martyrum tolerantia coepit seminis sui germina colligere purpurata. Nam unde Martyres tolerant, nisi per Dominicam crucem? Unde Martyres, in quorum cordibus lex Dei est, maledictiones non timent hominum, nisi quia Christus Dominus pertulit patienter impropria Judaeorum? Ista ergo seminatio sanguinis Christi fecit semina Martyrum pullulare in campo matris Ecclesiae, ut dicit David: Qui seminant in lacrimis, in gaudio metent: euntes ibant et flebant.

℟. Beatus Hermagoras, dignus Dei Martyr, pendens in equuleo, hymnum Deo canebat dicens: * In adjutorium meum intende,

Deus. V. Domine, ad adiuvandum me festina. In adiutorium.

Lectio VI

Sic perrexerunt: quomodo revertuntur? Non flentes, sed gaudentes: non adhuc seminantes, sed manipulos suos laeta cervice portantes. O germina, quae non urit flamma! quia juxta flumen sunt vitreum in Jerusalem, et perpetuo vire-scunt flore immortalitatis vitae aeternae. Nesciunt marcescere, quia non timuerunt pro justitia flammis ardere: quia Agnus deducet eos ad vitae fontes aquarum, et delebit omnem lacrimam ab oculis eorum, et flore-bunt sicut lilium in medio Angelorum.

R. Videntes populi Her-magorae constantiam, cla-maverunt dicentes: * Ma-gnus est Deus Christiano-rum. V. Ille solus excelsus est, metuendus, colendus et adorandus. Magna Glo-ria Patri. Magna.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio VII Cap. 21, 9-19

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audieritis praelia et seditiones, nolite terreri: oportet primum haec fieri, sed non-dum statim finis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi

Serm. 14 in Nat. Mart.

Dominus noster Jesus Christus testibus, idest, Martyribus suis pro hu-mana fragilitate sollicitis, ne forte eum confitendo atque moriendo perirent, magnam securitatem dedit, dicens: Capillus de capite vestro non peribit. Times ergo ne pereas, cujus ca-pillus non peribit? Si sic custodiuntur superflua tua, in quanta securitate est anima tua? Non perit ca-pillus, qui cum tondetur non sentis; et perit anima, per quam sentis? Sane multa dura eos passuros esse praedixit, ut praedi-

cendo faceret paratiores, dicerentque illi: Paratum cor meum.

℣. Sebaslus præses timens populum, misit nocte spiculatorem et in carcere decollavit sanctos Martyres,

* Qui per martyrii triumphum coronam gloriæ obtinuerunt in caelis. V. Pontianus carcerarius collegit corpora et cruorem illorum simul collocavit. Qui.

Lectio VIII

Quid est: Paratum cor meum, nisi, Parata voluntas mea? Paratam ergo habent Martyres voluntatem in martyrio, sed praeparatur voluntas a Domino. Illis autem in malis duris atque asperis futuris commemorans adjecit: In patientia vestra possidebitis animas vestras. In vestra patientia, inquit; non enim esset patientia tua, si non ibi esset et voluntas tua. In vestra patientia: sed unde nostra? Nostrum est, quod a nobis habetur, nostrum est et quod nobis donatur.

℣. Beati sunt Martyres Christi Hermagoras et Fortunatus, * Qui pro Christo

multa passi sunt supplicia. V. Exsultabunt Sancti in gloria, laetabuntur in cubilibus suis. Qui pro Christo. Gloria Patri. Qui pro Christo.

Pro S. Vincentio a Paulo Conf.

Lectio IX

Vincentius a Paulo, Pothii in Aquitania natus, jam a puero eximiam in pauperes caritatem prae se tulit. A custodia paterni gregis ad litteras evocatus, et dein sacerdotio initiatus, in Turcas incidit, qui captivum in Africam abduxerunt; unde cum hero, ad fidem Christi reducto, se eripuit et in Galliam reversus est. In paroeciis sibi commissis et dein in tririmibus animarum saluti sedulo incubuit. Monialibus Visitationis per annos circiter quadraginta maxima prudentia praeiit. Evangelizandis pauperibus, praesertim ruricolis, ad decrepitam usque aetatem indefessus incubuit, eique apostolico operi tum se, tum alumnos congregationis, quam sub nomine Presbyterorum saecularium Mis-

sionis instituit, perpetuo voto a sancta Sede confirmato obstrinxit. Plurima, ad perquirendos et sublevandos miseros et ad sequioris sexus educationem sodalitia fundavit. Corporis demum afflictatione, laboribus senioque attritus, anno salutis millesimo sexcentesimo sexagesimo placide obdormivit in Domino. Eum miraculis clarum Clemens duodecimus inter Sanctos retulit, et Leo decimus tertius omnium societatum caritatis, in toto catholico orbe existentium, et ab eo quomodocumque promanantium, peculiarem apud Deum patronum declaravit et constituit.

Te Deum laudamus.

Die 20 Julii

In Ecclesiis S. Margaritae:

S. Margaritae Virginis et Martyris

Duplex I Classis cum Octava communi.

Omnia de Communi Virginum praeter sequentia.

ORATIO

Indulgentiam nobis, quae-sumus Domine, beata Margarita Virgo et Martyr imploret: quae tibi grata semper exstitit et merito castitatis, et tuae professione virtutis. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones Confitebor, de Communi Virginum 2 loco cum suis Responsoriiis.

In II Nocturno

Lectio IV

Margarita, quae et Marina, Antiochiae Pissidiae patre Aedesio idolorum sacerdote nata, a teneris annis christianae religioni addicta, baptizata est. Quae cum eximiae esset pulchritudinis, a praefecto Olybrio adamatur. Cumque eam sibi sisti juberet, ita illam alloquitur: Tuum nobis, puella, et nomen et religionem edicito. Tum illa, Margarita, inquit, vocor; genere sum nobilis, e ligione Christiana.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. V.

Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio V

At praeses: Duo prima convenientia sunt: tertium vero absurdum est. Nam quid stultius, quam ut Deum sibi quis faciat crucifixum? Ad haec virgo: Unde, dic, oro, didicisti, Dominum Jesum fuisse crucifixum? Tum praeses: Ex libris Christianorum. Cui Margarita: Quanam verecundia est, ut, cum in iisdem libris legatur et poena Christi et gloria, alterum credatis, alterum respuat!

℟. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae. V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

Lectio VI

His vehementer iracensus praefectus varia tormentorum genera in sancto illo corpusculo consumpsit. Primum enim virginis caesam, deinde ungulis fossam in carcerem trudi jubet, ubi et spectro daemonis appetitur; sed ad

signum crucis tota vis diaboli prosternitur. Producitur iterum virgo, et cum in confessione fidei constantior perseveraret, ardentibus facibus latera ejus exuruntur. Denique multis superatis tormentis, truncato capite, victorem per tot coronas spiritum caelum excepit.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus * Afferentur tibi in laetitia et exultatione. V. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Simile est regnum caelorum thesauro, de Communi non Virginum cum Responsoriis de Communi Virginum.

Die 21 Iulii

In Ecclesiis S. Danielis:

S. Danielis Prophetae Confessoris

Duplex I Classis cum Octava communi (m. t. v.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis praeter sequentia:

ORATIO

Deus, qui nos beati Danielis Confessoris tui annua solemnitate laetificas: concede propitius; ut cujus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones Incipit liber Danielis Prophetæ, ut in Dominica III Novembris cum Responsoriis de Communi Confessoris non Pontificis.

In II Nocturno Lectiones Ex libro sancti Athanasii Episcopi ad Virgines, ex eadem Dominica cum Responsoriis de Communi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Cum videritis, ut in Dominica XXIV post Pentecosten cum Responsoriis de Communi.

Festa Augusti

Die 16 Augusti

In Ecclesiis S. Rochi:

S. Rochi Confessoris

Duplex I Classis cum Octava communi.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter sequentia:

ORATIO

Populum tuum, quaesumus Domine, continua pietate custodi: et beati Rochi suffragantibus meritis, ab omni fac animae et corporis contagione securum. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones Beatus vir, de Communi Confessoris non Pontificis I loco cum suis Responsoriis.

In II Nocturno

Lectio IV

Rochus, in Monte Pesulano natus, quanta in proximum caritate flagraret tum maxime ostendit, cum, saevissima peste longe lateque per Italiam grassante, patria relicta, Italicam peregrinationem suscepit, urbesque et oppida peragrans, seipsum in aegrotantium obsequium impendere, animamque suam pro fratribus ponere non dubitavit. Quod beati viri studium quam gratum Deo fuerit, miris sanationibus declaratum est. Complures enim pestilentia infectos e mortis periculo signo crucis eripuit, et integrae sanitati restituit.

In patriam reversus, virtutibus et meritis dives, sanctissime obiit, ejusque obitum statim subsecuta est veneratio fidelium, quae in Constantiensi deinde concilio magnum recepisse dicitur incrementum, cum ad propulsandam ingruentem luem Rochi imago solemni pompa, omni comitante populo, per eandem civitatem, episcopis approbantibus, est delata. l'aque ejus cultus mirifice propagatus, et multae civitates eundem sibi apud Deum adversus contagiosam luem patronum religioso studio adoptarunt.

℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. Ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi in Epistolam Joannis

Tract. 5 in cap. 3. n. 4

Lectio V

Perfecta ista caritas est, ut paratus sis mori pro fratre. Hanc ipse Dominus in se exhibuit, mortuus pro omnibus, orans pro eis a quibus crucifigebatur, et dicens: Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. Sed, si solus hoc fecit, non erat Magister, si discipulos non habebat. Si quis tantam habuerit caritatem ut paratus sit pro fratribus etiam mori, perfecta est in illo caritas. Sed numquid mox, ut nascitur, jam prorsus perfecta est? Ut perficiatur, nascitur; cum fuerit nata, nutritur; cum fuerit nutrita, corroboratur; cum fuerit roborata, perficitur; cum ad perfectionem venerit, quid dicit? Mihi vivere Christus est, et mori lucrum. Optabam dissolvi, et esse cum Christo; multo enim magis optimum; manere in carne necessarium propter vos. Propter eos volebat vivere, pro quibus paratus erat mori.

℞. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: sto-

lam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus lorica[m] fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio VI

Tract. 6 in cap. 3, n. 1

Haec est perfectio caritatis, et major omnino non potest inveniri. Sed quia non in omnibus perfecta est, et desperare non debet in quo perfecta non est, si jam nata est quae perficiatur: et utique, si nata est, nutrienda est, et quibusdam suis nutrimentis ad perfectionem propriam perducenda. Quaesivimus inchoationem caritatis unde incipiat, et ibi continuo invenimus: Si quis habet facultates mundi, et viderit fratrem suum egentem, et clauserit viscera sua adversus eum, quomodo dilectio Patris manet in illo? Ergo hinc incipit ista caritas, fratres, ut de suis superfluis tribuat egenti, in angustiis aliquibus constituto; ex eo quod sibi abundat secundum tempus, a tribulatione temporali liberet fratrem. Hinc exordium est caritatis. Hanc

ita coep[er]am, si verbo Dei et spe futuræ vitæ nutrieris, pervenies ad illam perfectionem, ut paratus sis animam tuam ponere pro fratribus tuis.

R. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nolite timere, de Communi Confessoris non Pontificis 2 loco.

Die 18 Augusti

In Ecclesiis S. Helenae:

S. Helenae Imperatricis Viduae

Duplex I Classis cum Octava communi.

Omnia de Communi non Virginum praeter sequentia:

ORATIO

Domine Jesu Christe, qui locum, ubi crux tua latebat, beatæ Helenae re-

velasti, ut per eam Ecclesiam tuam hoc pretioso thesauro ditares: ejus nobis intercessione concede; ut vitalis ligni pretio aeternae vitae praemia consequamur. Qui vivis.

In I Nocturno Lectiones
Mulierem fortem, de Comuni, cum suis Responsoriis.

In II Nocturno

Sermo sancti Ambrosii
Episcopi

Oratio de obitu Theodosii

Lectio IV

Venit ergo Helena, coepit revisere loca sancta, infudit ei Spiritus, ut lignum crucis requireret, accessit ad Golgotham, et ait: Ecce locus pugnae, ubi est victoria? quaero vexillum salutis, et non invenio. Ego, inquit, in regnis, et crux Domini in pulvere? Ego in aulis, et in ruinis Christi triumphus? Ille adhuc latet, et latet palma vitae aeternae. Quomodo me redemptam arbitror, si redemptio ipsa non cernitur? Video quid egeris, diabole, ut gladius, quo peremptus es, obstrueretur.

Sed Isaac obstructos ab alienigenis puteos erudravavit, nec latere aquam passus est. Tollatur igitur ruina, ut vita appareat. Promatur gladius, quo veri Goliae caput est amputatum. Aperiat humus, ut salus fulgeat. Quid egisti, diabole, ut absconderes lignum, nisi ut iterum vincereris?

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. V. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio V

Vicit te Maria, quae genuit triumphatorem, quae sine imminutione virginittis edidit eum, qui crucifixus vinceret te, et mortuus subjugaret. Vincēris et hodie ut mulier tuas insidias deprehendat. Illa quasi sancta Dominum gestavit, ego crucem ejus investigabo. Illa generatum detulit, ego resuscitatum. Illa fecit, ut Deus inter homines videretur, ego ad remedium peccatorum divinum de ruinis elevabo

vexillum. Aperit itaque humum, decutit pulverem, tria patibula confusa reperit, quae ruina contexerat, inimicus absconderat. Sed non potuit obliterari Christi triumphus. Incerta haeret ut mulier, sed certam indaginem Sanctus Spiritus inspirat.

R. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae. V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

Lectio VI

Quaesivit clavos, quibus crucifixus est Dominus, et invenit. De uno clavo frenos fieri praecepit, de altero diadema intexuit, unum ad decorem, alterum ad devotionem vertit. Visitata est Maria, ut Hevam liberaret: visitata est Helena, ut imperatores redimerentur. Misit itaque filio suo Constantino diadema gemmis insignitum, quas pretiosiori ferro innexas cruci redemptionis divinae gemma connecteret; misit et frenum. Utroque usus est Constantinus,

et fidem transmisit ad posteriores reges. Principium itaque credentium imperatorum sanctum est, quod super frenum: ex illo fides, ut persecutio cessaret, devotio succederet. Sapienter Helena egit, quae crucem in capite regum levavit, ut crux Christi in regibus adoretur. Non insolentia ista, sed pietas est, cum defertur sacrae redemptioni. Bonus itaque clavus Romani imperii, qui totum regit orbem, et vestit principum frontem, ut sint praedicatores, qui persecutores esse consueverunt.

R. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. V. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Simile est regnum caelorum thesauro, de Communi.

Die 21 Augusti

Ss. Donati et Sociorum Martyrum Commemoratio

ORATIO

Deus, qui nos concedis
sanctorum Martyrum
tuorum Donati et Sociorum
ejus natalitia colere : da
nobis in aeterna beatitudine
de eorum societate gau-
dere. Per Dominum.

Festa Septembris

Die 1 Septembris

In Ecclesiis S. Aegidii :

S. Aegidii Abbatis

Duplex I Classis cum
Octava communi.

Omnia de Communi Con-
fessoris non Pontificis prae-
ter sequentia :

ORATIO

Deus, qui beatum Ae-
gidium Abbatem, ero-
gatis in pauperes divitiis, ad
eremum mira providentia
traduxisti : fac nos, ejus
exemplo et intercessione,

caduca despicere et sola
caelestia desiderare. Per
Dominum.

In I Nocturno Lectiones
Beatus vir, de Communi
Confessoris non Pontificis
I loco.

In II Nocturno

Lectio IV

AEgidius Atheniensis,
nobilissimo genere
ortus, a prima aetate di-
vinis litteris operam dedit,
et sanctis christianae car-
itatis officiis ita deditus
fuit, ut nihil praeterea
curare videretur. Itaque pa-
rentibus mortuis, totum
patrimonium vendidit, et
pecuniam inde acceptam in
pauperes liberali manu e-
rogavit ; quin etiam, ut nu-
dum Christum sequeretur,
tunicam exuit, et ea ae-
grotum egentem texit, qua
ille indutus, statim conva-
luit.

℣. Honestum fecit illum
Dominus, et custodivit eum
ab inimicis, et a seducto-
ribus tutavit illum : * Et
dedit illi claritatem aeter-
nam. ℟. Justum deduxit
Dominus per vias rectas,
et ostendit illi regnum Dei.
Et.

Lectio V

Multis deinde miraculis clarus, timens sui nominis celebritatem, consensa navi, in provinciam Narbonensem descendit, et Arelatem ad beatum Caesarium se contulit, ibique tectus et incognitus integro biennio remansit. Sed cum caritatis impulsu aegrum curasset ut auram et concursum populi fugeret, inde etiam discedens, in eremum secessit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio VI

Ibi diu herbarum radicibus et cervae lacte, quae statis ad eum horis veniebat, admirabili sanctitate vixit. Quae cerva, insequentibus aliquando canibus regis, cum in antrum Aegidii se recepisset, hac occasione vir Dei a rege Galliae inventus est, qui summis precibus ab eo petiit, tandemque obtinuit, ut in loco speluncae mona-

sterium extrui pateretur, cujus administrationem, flagitante rege, invitatus suscepit: eoque munere aliquot annis prudenter pieque gesto, migravit in caelum.

R. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ecce nos reliquimus, de Communi Abbatum 1 loco.

Die 3 Septembris

**Ss. Euphemiae,
Dorotheae, Theclae et
Erasmae Virginum
et Martyrum**

Duplex

In I Vesperis

Capitulum 2 Cor. 4, 6-7

Fratres: Deus illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiae claritatis Dei, in facie Christi

Jesu: habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis.

Hymnus

Jesu, corona Virginum,
Quem mater illa concipit,
Quae sola Virgo parturit:
Haec vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia,
Septus choreis Virginum,
Sponsus decorus gloria,
Sponsisque reddens praemia.

Quocumque tendis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosque dulces personant.

Te deprecamur supplices,
Nostris ut addas sensibus,
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula.

Amen.

V. Deus meus, impoluta via ejus. R. Protector est omnium sperantium in se.

Ad Magnif. Ant. Ego Dominus dabo eis nomen melius a filiis et filiabus:

nomen sempiternum dabo eis, quod non peribit.

ORATIO

Da nobis, misericors Deus, sanctis Virginibus et Martyribus tuis Euphemia, Dorothea, Thecla et Erasma intercedentibus, caelestis gratiae abundantiam: ut earum passio celebrata praesentis vitae subsidium conferat et aeternae. Per Dominum.

Ad Matutinum

Invit. Regem Virginum Dominum, * Venite, adoremus. Ps. 94 Venite, exsultemus.

Hymnus

Vox sonat Sponsi: Diurna cessit
Nunc hiems, tristes abiernimbi,
Ver adest, flores redolent: paratae

Surgite, Sponsae.

Obviam Jesu properate ovantes,
Virgines: vestrum caput ipse cinget

Liliis: secum thalamo receptas

Ipsa beabit.

Vos enim nullus labor
hoc in orbe
Terruit, Sponsi memores
amantis ;

Hujus et causa tolerastis
ultro

Aspera quaeque.

Ipse, qui vobis moriens
supernas

Addidit vires, simul edo-
mare

Corporis sexum dedit, et
cruentas

Vincere pugnas.

Hinc fidem Christo, se-
mel obligatam,

Usque servastis ; rutilatque
vestra

Impigre lampas, nihil imbre
et atris

Victa procellis.

Terra nunc vobis patet,
unde curae

Exsulant omnes, ubi nil
opacat

Limpidi caeli faciem, pe-
rennis

Sol ubi fulget.

Summa laus Patri, ge-
nitique Verbo,

Et tibi, compar utriusque
virtus,

Spiritus semper, Deus unus
omni

Temporis aevo.

Amen.

In II Nocturno

Lectio IV

Euphemia, Dorothea, The-
cla et Erasma, virgines
Aquilejenses, nobiliter pro-
genitae, quarum priores
Valentii filiae hominis ido-
latriae addicti, sequentes
vero Valentiniani ejusdem
fratris, Christi nomen pro-
fitentis, cujus studio omnes
in christiana fide erudie-
bantur. Quadam vero die
dum suppliciter efflagita-
rent, ut Natisi fluminis
lustralibus undis, baptis-
matis desiderio, ablueren-
tur, precibus Deo obla-
tis, insigni prodigio flumen
divinitus cursum remoratur,
ac tamdiu constitit, donec,
eadem hora adveniente
Valentiniano ac beato Her-
magora episcopo, continuo
baptizantur et virgines Deo
consecrantur. Cum interim
Valentius Euphemia et
Dorotheam nubendas de-
stinasset, respuunt illae ter-
renas nuptias, caelesti
Sponso dicatae. His gen-
itor auditis, insaniens, ar-
repto gladio, utramque ag-
greditur : at illae furentis
patris e manibus elapsae,
ad Valentinianum patrum

confugiunt, quas ipse cum filiabus in suae domus latebris abdidit. Verum fraude servi detectae, qui statim a daemone arreptus in Natisum fluvium se praecipitem dedit, ab ipso Valentio insequente orantes deprehensae, Sebasto praesidi pro christiano nomine puniendae traduntur.

R. O quam pulchra est casta generatio cum claritate: immortalis est enim memoria illius: * Quoniam et apud Deum nota est, et apud homines. V. Cum praesens est, imitantur illam: et desiderant eam, cum se eduxerit. Quoniam.

Lectio V

Delatas sibi virgines praeses, ut eas vidit blanditiis ad apostasiam attrahere non potuisse, imperat primum nudas flagellis caedi, inverso mox corpore suspendi, et malleis capita eousque contundi, quo sanguis e naribus copiose difflueret: sed omnibus cruciatibus fortiores, carceri mancipandas deseruit. Sequenti mane, quia a vulnerebus incolumes cerne-

bantur, hortatur Sebastus pro accepto beneficio diis litare, quorum pietati salutem debere suadebat; at illae solum Jesum Dei filium caelestem medicum confitentur et praedicant. Jubet interea praeses easdem equuleo suspendi, latera lampadibus aduri, ac tandem mamillas crudeliter amputari, quae canibus devorandae projectae, singulari ab ipsis custodia venerantur. Iterum igitur carceribus occluduntur, et altera die nudae circumducuntur per urbem; sed, orante sancta Euphemia, Angelus Domini singulas candida stola superinduit, ac pristinae incolumitati restituit, quin et novum contulit decorem, cum in eorum corporibus nec plagarum vestigia apparerent, et vultus earum solis instar enitescerent.

R. Oleum effusum nomen tuum, ideo adolescentulae dilexerunt te: * Trahe me: post te curremus in odorem unguentorum tuorum. V. Speciosus forma prae filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis. Trahe.

Lectio VI

Tantis prodigiis, virginumque constantia nil commotus praeses, ut audivit irridentes inania deorum simulacra, capite plectendas mandavit, quam impiam sententiam in filias et neptes Valentius ipse sese obtulit executurum. Adiit ergo altissimam turrim, ubi filias eximiae pulchritudinis anteacto tempore aliquamdiu custodierat, ibique propriis manibus omnium capita obtruncavit et in praeterfluentem Natisum dejecit. Divinam tamen ultionem immanis adeo facinoris vindicem sensit, ingenti illico terraemotu turri concussa, igneque caelitus obruente, qui Valentium ejusque comites et turrim ipsam a fundamentis incendit. Cum autem noctu Valentinianus cum sancto Hermagora beatarum virginum corpora et capita inquisiturus descenderet prope flumen, ecce navicula apparuit, sacris pignoribus onusta, quae a duobus juvenibus ingentis speciei et luminis navem ducentibus sancto Antistiti oblata, ab eo honorifico sepulchro,

religioso cleri comitatu, domi ejusdem Valentiniani in ecclesiam consecratae condita sunt.

R. Impleat Deus omne desiderium vestrum, * Secundum divitias suas in gloria, in Christo Jesu. **V.** Ut clarificetur nomen Domini nostri Jesu Christi in vobis, et vos in illo. Secundum. Gloria Patri. Secundum.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum

Lectio VII Cap 25, 1-13

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum caelorum decem virginibus: quae accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso et sponsae. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi

Commentarius in Matth.
cap. 27, n. 4-5

Lampades igitur, animarum splendentium lumen est, quae sacramento baptismi splenduerunt. O-

leum, boni operis est fructus. Vasa, humana sunt corpora, intra quorum viscera thesaurus bonae conscientiae recondendus est. Videntes sunt hi, qui misericordia fidelium indigentes, reddunt ex se petita commercia, indigentiae suae scilicet satietate, boni operis nostri conscientiam veneuntes. Haec enim indefessi luminis copiosa materies est, quae misericordiae fructibus et emenda est et recondenda. Nuptiae, immortalitatis assumptio est, et inter corruptionem et incorruptionem ex nova societate conjunctio.

℣. Magis satagite, ut per bona opera certam vestram vocationem et electionem faciatis: * Haec enim facientes, non peccabitis aliquando. V. Estote itaque prudentes, et vigilate in orationibus. Haec.

Lectio VIII

Mora Sponsi, poenitentiae tempus est. Expectantium somnus, credentium quies est, et in poenitentiae tempore mors temporaria universorum. Nocte media clamor, cun-

ctis ignorantibus tubae vox est, Domini praecedentis adventum, et universos, ut obviam Sponso exeant, excitantis. Lampadum assumptio, animarum est reditus in corpora: earumque lux, conscientia boni operis elucens, quae vasculis corporum continetur. Prudentes Virgines hae sunt, quae opportunum in corporibus operandi tempus amplexae, in primum se occursum adventus Dominici praeparaverint. Fatuae autem, quae dissolutae ac negligentes, praesentium tantum sollicitudinem habuerint: et immemores promissorum Dei, in nullam se spem resurrectionis extenderint.

℣. Media nocte clamor factus est: * Ecce Sponsus venit, exite obviam ei. V. Prudentes Virgines, aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio IX

Et quia prodire obviam fatuae extinctis lampadibus non possunt, deprecantur eas quae prudentes erant, ut oleum mutentur. Quibus responderunt non posse se dare, quia non

sit forte quod omnibus satis sit : alienis scilicet operibus ac meritis neminem adiuvandum, quia unicuique lampadi suae emere oleum sit necesse. Quas hortantur ut redeant ad emendum : si vel sero praeceptis Dei obsequendo, cum lampadum luce Sponsi dignae efficiantur occursum. Quibus morantibus, Sponsus ingressus est : atque, una cum eo in nuptias, sapientes, quae comparato lampadum lumine opperiebantur, introeunt, id est, in caelestem gloriam sub ipso statim adventu Dominicae claritatis incedunt.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

Capitulum 2 Cor. 4, 6-7

Fratres : Deus illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiae claritatis Dei, in facie Christi Jesu : habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis.

Hymnus

Jesu, corona Virginum,
Quem mater illa concipit,
Quae sola Virgo parturit :
Haec vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia,
Septus choreis Virginum,
Sponsus decorus gloria,
Sponsisque reddens praemia.

Quocumque tendis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosque dulces personant.

Te deprecamur supplices,
Nostris ut addas sensibus,
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula.

Amen.

V. Virgines laudent nomen Domini. **R.** Quia exaltatum est nomen ejus solius.

Ad Bened. Ant. Venit Sponsus : et Virgines, quae paratae erant, intraverunt cum eo ad nuptias.

ORATIO

Da nobis, misericors Deus, sanctis Virginibus et Martyribus tuis Euphemia, Dorothea, Thecla et Erasma intercedentibus, caelestis gratiae abundantiam: ut earum passio celebrata praesentis vitae subsidium conferat et aeternae. Per Dominum.

Ad Tertiam

Capitulum ut supra ad Laudes.

R. br. Deus meus, * Impolluta via ejus. Deus. V. Protector est omnium sperantium in se. Impolluta. Gloria Patri. Deus.

V. Afferentur Virgines in laetitia et exultatione. R. Adducentur in templum Regis.

Ad Sextam

Capitulum 2 Cor. 4, 16

Propter quod non deficiamus: sed licet is, qui foris est, noster homo corrumpatur; tamen is, qui intus est, renovatur de die in diem.

R. br. Afferentur Virgines * In laetitia et exultatione. Afferentur. V. Adducentur in templum Regis.

In laetitia. Gloria Patri. Afferentur.

V. In nomine tuo, Domine, exultabunt tota die.

R. Et in justitia tua exaltabuntur.

Ad Nonam

Capitulum 2 Cor. 4, 17

Id enim, quod in praesenti est momentaneum et leve tribulationis nostrae, supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operatur in nobis.

R. br. In nomine tuo, Domine, * Exultabunt tota die. In nomine. V. Et in justitia tua exaltabuntur. Exultabunt. Gloria Patri. In nomine.

V. Virgines laudent nomen Domini. R. Quia exaltatum est nomen ejus solius.

In II Vesperis

Omnia ut in I Vesperis, praeter sequentia:

V. Virgines laudent nomen Domini. R. Quia exaltatum est nomen ejus solius.

Ad Magnif. Ant. Casta generatio in perpetuum coronata triumphat, incoinquinatorum certaminum praemium vincens.

INDEX

Majus

	pag.
31 Ss. Cantii, Cantiani et Cantianillae Fratrum Mart., duplex majus	55
Eadem die:	
S. Proti Mart. (commemoratio)	55
Sabbato ante Dominicam III post Pent. :	
In Apparitione et Coronatione B. M. V. in Monte Sancto prope Goritiam, duplex II Classis . . .	58

Junius

4 S. Quirini Ep. et Mart., duplex	58
6 B. Bertrandi Patriarchae Aquil. Ep. et Conf., duplex	61
In Eccl. Ss. Primi et Feliciani :	
9 Ss. Primi et Feliciani Mart., duplex I Classis cum Oclava communi	64
In Eccl. Ss. Vili et Sociorum :	
15 Ss. Vili et Sociorum Martyrum, duplex I Classis cum Oclava communi	64
16 Ss. Felicis et Fortunali Mart., duplex	66
17 Ss. Cyriacae et Muscae Virg. et Mart., simplex . . .	72
22 S. Niceae Ep. et Conf., duplex	75

Julius

In Eccl. S. Uldarici :	
4 S. Uldarici Ep. et Conf., duplex I Classis cum Oclava communi	78
11 S. Pii I Pp. et Mart., duplex	80
12 Ss. Hermagorae Ep. et Fortunali Diac. Mart., Archidioec. Patron. principal., duplex I Classis cum Oclava communi	81

- 13 In Dedicatione Basilicae S. Mariae Aquil., duplex majus . . . 87
 19 In Oclava Ss. Hermag. et Forl., duplex majus . . . 87

In Ecclesiis S. Margaritae :

- 20 S. Margaritae Virg. et Marl., duplex I Classis cum Oclava communi 91

In Eccl. S. Danielis :

- 21 S. Danielis Prophetae Conf., duplex I Classis cum Oclava communi 92

Augustus

In Eccl. S. Rochi :

- 16 S. Rochi Conf., duplex I Classis cum Oclava communi 95

In Eccl. S. Helenae :

- 18 S. Helenae Imperatricis Viduae, duplex I Classis cum Oclava communi 95
 21 Ss. Donati et Sociorum Marl. (commemoratio) . . . 98

September

In Eccl. S. Aegidii :

- 1 S. Aegidii Abbatis, duplex I Classis cum Oclava communi 98
 3 Ss. Euphemiae, Dorotheae, Theclae et Erasmae Virg. et Marl., duplex 99

INDICES

I

INDEX PSALMORUM NUMERICUS

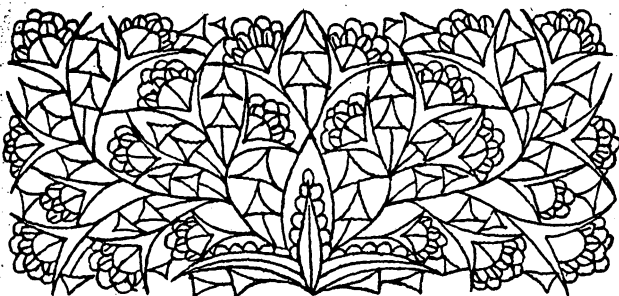
Psalmus		pag.	Psalmus	pag.
1	Beatus vir . . .	30	24, iii	Oculi mei . . . 112
2	Quare fremuerunt	30	25	Judica me . . . 145
3	Domine, quid . .	31	26, i	Dñs illuminatio . 84
4	Cum invocarem .	59	26, ii	Exaudi, Domine . 84
5	Verba mea . . .	70	27	Ad te, Domine . 84
6	Dñe, ne in furore	93	28	Afferte Domino . 71
7, i	Dñe, Deus meus .	94	29	Exaltabo te . . . 69
7, ii	Justum adjutorium	94	30, i	In te, Domine . 86
8	Dñe, Dñs noster	31	30, ii	Misererem ei, Dñe 86
9, i	Confitebor tibi .	32	30, iii	Quam magna . . 87
9, ii	Psallite Domino .	32		
9, iii	Ut quid, Domine	33	31	Beati quorum . 88
9, iv	Exsurge, Domine	34	32, i	Exsultate, justi . 89
10	In Domino confido	34	32, ii	Beata gens . . . 89
			33, i	Benedicam Dñm 161
11	Salvum me fac .	126	33, ii	Venite, filii . . 161
12	Usquequo . . .	126	34, i	Judica, Domine . 97
13	Dixit insipiens .	63	34, ii	Surgentes testes . 97
14	Dñe, quis habitabit	64	34, iii	Confitebor . . . 98
15	Conserva me . .	126	35	Dixit injustus . . 171
16	Exaudi, Domine .	64	36, i	Noli æmulari . . 98
17, i	Diligam te . . .	65	36, ii	Melius est . . . 99
17, ii	Misit de summo .	66	36, iii	Os justi . . . 100
17, iii	Et dedisti . . .	67	37, i	Dñe, ne in furore 100
18, i	Cæli enarrant .	78	37, ii	Amici mei . . . 101
18, ii	Lex Domini . . .	79	38	Dixi: Custodiam 101
19	Exaudiat te . . .	68	39, i	Exspectans . . . 117
20	Domine, in virtute	68	39, ii	Annuntiavi . . . 117
			39, iii	Confundantur . 118
21, i	Deus, Deus meus	214	40	Beatus qui . . . 119
21, ii	Circumdederunt .	215		
21, iii	Qui timetis . . .	215	41, i	Quemadmodum . 120
22	Dominus regit me	179	41, ii	Ad meipsum . . 120
23	Domini est terra	78	42	Judica me . . . 103
24, i	Ad te, Dñe, levavi	111	43, i	Deus, auribus . 121
24, ii	Dulcis et rectus .	112	43, ii	Nunc autem . . 122

100

100

100

100

PROPRIUM OFFICIORUM
ARCHIDIOECESIOS
GORITIENSIS

EDITUM

IUSSU ET AUCTORITATE
CELISSIMI AC REVERENDISSIMI DOMINI
DOMINI

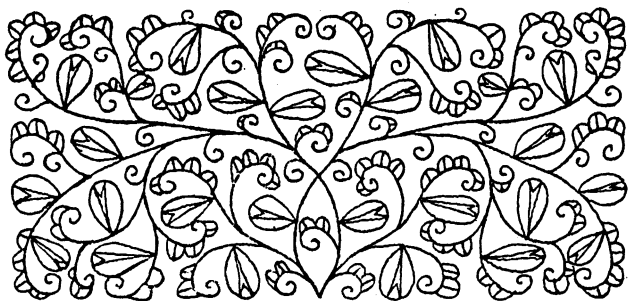
FRANCISCI BORGIA
ARCHIEPISCOPI AC PRINCIPIS
GORITIENSIS

PARS AUTUMNALIS

GORITIAE
TYPIS «NARODNA TISKARNA»
1923

PROPRIUM OFFICIORUM
ARCHIDIOECESIOS GORITIENSIS

PARS AUTUMNALIS

Festa Septembris

Die 1 Septembris

In Ecclesiis S. Aegidii:

S. Aegidii Abbatis

Duplex I Classis cum
Octava communi.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis prae-
ter sequentia:

ORATIO

Deus, qui beatum Aegidium Abbatem, erogatis in pauperes divitiis, ad eremum mira providentia traduxisti: fac nos, ejus exemplo et intercessione, caduca despicere et sola caelestia desiderare. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones
Beatus vir, de Communi
Confessoris non Pontificis
1 loco.

In II Nocturno
Lectio IV

AEgidius Atheniensis, nobilissimo genere ortus, a prima aetate divinis litteris operam dedit, et sanctis christianae caritatis officiis ita deditus fuit, ut nihil praeterea curare videretur. Itaque parentibus mortuis, totum patrimonium vendidit, et pecuniam inde acceptam in pauperes liberali manu erogavit; quin etiam, ut nudum Christum sequeretur,

tunicam exuit, et ea aegrotum egentem textit, quae ille indutus, statim convaleuit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio V

Multis deinde miraculis clarus, timens sui nominis celebritatem, conscensa navi, in provinciam Narbonensem descendit, et Arelatem ad beatum Caesarium se contulit, ibique tectus et incognitus integro biennio remansit. Sed cum caritatis impulsu aegrum curasset, ut auram et concursum populi fugeret, inde etiam discedens, in eremum secessit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio VI

Ibi diu herbarum radicibus et cervae lacte, quae statis ad eum horis veniebat, admirabili sanctitate vixit. Quae cerva, insequentibus aliquando canibus regis, cum in antrum Aegidii se recepisset, hac occasione vir Dei a rege Galliae inventus est, qui summis precibus ab eo petiit, tandemque obtinuit, ut in loco speluncae monasterium extrui pateretur, cujus administrationem, flagitante rege, invitatus suscepit: eoque munere aliquot annis prudenter pieque gesto, migravit in caelum.

R. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ecce nos reliquimus, de Communi Abbatum 1 loco.

Die 3 Septembris
**Ss. Euphemiae,
 Dorotheae, Theclae et
 Erasmae Virginum
 et Martyrum**

Duplex

In I Vesperis

Capitulum 2 Cor. 4, 6-7

Fratres: Deus illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiae claritatis Dei, in facie Christi Jesu: habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis.

Hymnus

Jesu, corona Virginum,
 Quae mater illa concipit,
 Quae sola Virgo parturit:
 Haec vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia,
 Septus choreis Virginum,
 Sponsus decorus gloria,
 Sponsisque reddens praemia.

Quocumque tendis, Virgines
 Sequuntur, atque laudibus
 Post te canentes cursitant,
 Hymnosque dulces personant.

Te deprecamur supplices,
 Nostris ut addas sensibus,
 Nescire prorsus omnia
 Corruptionis vulnera.

Virtus, honor, laus, gloria
 Deo Patri cum Filio,
 Sancto simul Paraclito,
 In saeculorum saecula.

Amen.

Ÿ. Deus meus, impol-
 luta via ejus. 1̃. Protector
 est omnium sperantium in se.

Ad Magnif. Ant. Ego
 Dominus dabo eis nomen
 melius a filiis et filiabus:
 nomen sempiternum dabo
 eis, quod non peribit.

ORATIO

Da nobis, misericors
 Deus, sanctis Virgini-
 bus et Martyribus tuis Eu-
 phemia, Dorothea, Thecla
 et Erasma intercedentibus,
 caelestis gratiae abundan-
 tiam: ut earum passio ce-
 lebrata praesentis vitae sub-
 sidium conferat et aeter-
 nae. Per Dominum.

Ad Matutinum

Invit. Regem Virginum
 Dominum, * Venite, ado-
 remus. Ps. 94 Venite, ex-
 sultemus.

Hymnus

Vox sonat Sponsi: Diu-
turna cessit

Nunc hiems, tristes abiere
nimbi,

Ver adest, flores redolent:
paratae

Surgite, Sponsae.

Obviam Jesu properate
ovantes,

Virgines: vestrum caput
ipse cinget

Liliis: secum thalamo re-
ceptas

Ipse beabit.

Vos enim nullus labor
hoc in orbe

Terruit, Sponsi memores
amantis;

Hujus et causa tolerastis
ultro

Aspera quaeque.

Ipse, qui vobis moriens
supernas

Addidit vires, simul edo-
mare

Corporis sexum dedit, et
cruentas

Vincere pugnās.

Hinc fidem Christo, se-
mel obligatam,

Usque servastis; rutilatque
vestra

Impigre lampas, nihil imbre
et atris

Vicia procellis.

Terra nunc vobis patet,
unde curae

Exsulante omnes, ubi nil
opacat

Limpidi caeli faciem, pe-
rennis

Sol ubi fulget.

Summa laus Patri, ge-
nitoque Verbo,

Et tibi, compar utriusque
virtus,

Spiritus semper, Deus unus
omni

Temporis aevo.

Amen.

In II Nocturno

Lectio IV

Euphemia, Dorothea, The-
cla et Erasma, virgines
Aquilejenses, nobiliter pro-
genitae, quarum priores
Valentii filiae hominis ido-
latriae addicti, sequentes
vero Valentiniani ejusdem
fratris, Christi nomen pro-
fitentis, cujus studio omnes
in christiana fide erudie-
bantur. Quadam vero die
dum suppliciter efflagita-
rent, ut Natisi fluminis
lustralibus undis, baptis-
matis desiderio, ablueren-
tur, precibus Deo obla-
tis, insigni prodigio flumen
divinitus cursum remoratur,

ac tamdiu constitit, donec, eadem hora adveniente Valentiniano ac beato Her- magora episcopo, continuo baptizantur et virgines Deo consecrantur. Cum interim Valentius Euphemiam et Dorotheam nubendas destinasset, respuunt illae ter- renas nuptias, caelesti Sponso dicatae. His geni- tor auditis, insaniens, ar- repto gladio, utramque ag- greditur: at illae furentis patris e manibus elapsae, ad Valentinianum patrum confugiunt, quas ipse cum filiabus in suae domus la- tebris abdidit. Verum fraude servi detectae, qui statim a daemone arreptus in Na- tismum fluvium se praeci- pitem dedit, ab ipso Va- lentio insequente orantes deprehensae, Sebasto prae- sidi pro christiano nomine puniendae traduntur.

R. O quam pulchra est casta generatio cum clari- tate: immortalis est enim memoria illius: * Quoniam et apud Deum nota est, et apud homines. V. Cum praesens est, imitantur il- lam: et desiderant eam, cum se eduxerit. Quoniam.

Lectio V

Delatas sibi virgines prae- ses, ut eas vidit blan- ditiis ad apostasiam attra- here non potuisse, imperat primum nudas flagellis cae- di, inverso mox corpore suspendi, et malleis capita eousque contundi, quo san- guis e naribus copiose dif- flueret: sed omnibus cru- ciatibus fortiores, carceri mancipandas deseruit. Se- quenti mane, quia a vul- neribus incolumes cerne- bantur, hortatur Sebastus pro accepto beneficio diis litare, quorum pietati sa- lutem debere suadebat; at illae solum Jesum Dei filium caelestem medicum confitentur et praedicant. Jubet interea praeses eas- dem equuleo suspendi, la- tera lampadibus aduri, ac tandem mamillas crude- liter amputari, quae canibus devorandae projectae sin- gulari ab ipsis custodia venerantur. Iterum igitur carceribus occluduntur, et altera die nudae circum- ducuntur per urbem; sed, orante sancta Euphemia, Angelus Domini singulas candida stola superinduit, ac pristinae incolumitati re-

stituit, quin et novum contulit decorem, cum in earum corporibus nec plagarum vestigia apparent, et vultus earum solis instar enitescerent.

R. Oleum effusum nomen tuum, ideo adolescentulae dilexerunt te: * Trahe me: post te curremus in odorem unguentorum tuorum. V. Speciosus forma prae filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis. Trahe.

Lectio VI

Tantis prodigiis, virginumque constantia nil commotus praeses, ut audivit irridentes inania deorum simulacra, capite plectendas mandavit, quam impiam sententiam in filias et neptes Valentius ipse sese obtulit executurum. Adiit ergo altissimam turrim, ubi filias eximiae pulchritudinis anteacto tempore aliquamdiu custodierat, ibique propriis manibus omnium capita obtruncavit et in praeterfluentem Natisum deiecit. Divinam tamen ultionem immanis adeo facinoris vindicem sensit, ingenti illico terraemotu

turri concussa, igneque caelitus obruente, qui Valentium ejusque comites et turrim ipsam a fundamentis incendit. Cum autem noctu Valentinianus cum sancto Hermagora beatarum virginum corpora et capita inquisiturus descenderet prope flumen, ecce navicula apparuit, sacris pignoribus onusta, quae a duobus juvenibus ingentis speciei et luminis navem ducentibus sancto Antistiti oblata, ab eo honorifico sepulchro, religioso cleri comitatu, domi ejusdem Valentiniani in ecclesiam consecratae condita sunt.

R. Impleat Deus omne desiderium vestrum, * Secundum divitias suas in gloria, in Christo Jesu. V. Ut clarificetur nomen Domini nostri Jesu Christi in vobis, et vos in illo. Secundum. Gloria Patri. Secundum.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum

Lectio VII Cap. 25, 1-13

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis para-

bolam hanc : Simile erit regnum caelorum decem virginibus : quae accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso et sponsae. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi

Commentarius in Matth.
cap. 27, n. 4-5

Lampades igitur, animarum splendentium lumen est, quae sacramento baptismi splenduerunt. Oleum, boni operis est fructus. Vasa, humana sunt corpora, intra quorum viscera thesaurus bonae conscientiae recondendus est. Videntes sunt hi, qui misericordia fidelium indigentes, reddunt ex se petita commercia, indigentiae suae scilicet satietate, boni operis nostri conscientiam veneunt. Haec enim indefessi luminis copiosa materies est, quae misericordiae fructibus et emenda est et recondenda. Nuptiae, immortalitatis assumptio est, et inter corruptionem et incorruptionem ex nova societate conjunctio.

R. Magis satagite, ut per bona opera certam

vestram vocationem et electionem faciatis : *Haec enim facientes, non peccabitis aliquando. V. Estote itaque prudentes, et vigilate in orationibus. Haec.

Lectio VIII

Mora Sponsi, poenitentiae tempus est. Expectantium somnus, credentium quies est, et in poenitentiae tempore mors temporaria universorum. Nocte media clamor, cunctis ignorantibus tubae vox est. Domini praecedentis adventum, et universos, ut obviam Sponso exeant, excitantis. Lampadum assumptio, animarum est redditus in corpora : earumque lux, conscientia boni operis elucens, quae vasculis corporum continetur. Prudentes Virgines hae sunt, quae opportunum in corporibus operandi tempus amplexae, in primum se occursum adventus Dominici praeparaverint. Fatuae autem, quae dissolutae ac negligentes, praesentium tantum sollicitudinem habuerint : et immemores promissorum Dei, in nullam se spem resurrectionis extenderint.

R. Media nocte clamor factus est : * Ecce Sponsus venit, exite obviam ei. V. Prudentes Virgines, apertate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio IX

Equia prodire obviam fatuae extinctis lampadibus non possunt, deprecantur eas quae prudentes erant, ut oleum mutentur. Quibus responderunt non posse se dare, quia non sit forte quod omnibus satis sit : alienis scilicet operibus ac meritis neminem adiuvandum, quia unicuique lampadi suae emere oleum sit necesse. Quas hortantur ut redeant ad emendum : si vel sero praeceptis Dei obsequendo, cum lampadum luce Sponsi dignae efficiantur occursum. Quibus morantibus, Sponsus ingressus est : atque, una cum eo in nuptias, sapientes, quae comparato lampadum lumine opperiebantur, introeunt, id est, in caelestem gloriam sub ipso statim adventu Dominicae claritatis incedunt.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

Capitulum 2 Cor. 4, 6-7

Fratres : Deus illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiae claritatis Dei, in facie Christi Jesu : habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis.

Hymnus

Jesu, corona Virginum,
Quem mater illa concipit,
Quae sola virgo parurit :
Haec vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia,
Septus choreis Virginum,
Sponsus decorus gloria,
Sponsisque reddens praemia.

Quocumque tendis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosque dulces personant.

Te deprecamur supplices,
Nostris ut addas sensibus,
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula.

Amen.

R. Virgines laudent nomen Domini. V. Quia exaltatum est nomen ejus solius.

Ad Bened. Ant. Venit Sponsus: et Virgines, quae paratae erant, intraverunt cum eo ad nuptias.

ORATIO

Da nobis, misericors Deus, sanctis Virginibus et Martyribus tuis Euphemia, Dorothea, Thecla et Erasma intercedentibus, caelestis gratiae abundantiam: ut earum passio celebrata praesentis vitae subsidium conferat et aeternae. Per Dominum.

Ad Tertiam

Capitulum ut supra ad Laudes.

R. br. Deus meus, * Impolluta via ejus. Deus. V. Protector est omnium sperantium in se. Impolluta. Gloria Patri. Deus.

R. Afferentur Virgines in laetitia et exultatione. V. Adducentur in templum Regis.

Ad Sextam

Capitulum 2 Cor. 4, 16

Propter quod non deficiamus: sed licet is, qui foris est, noster homo corrumpatur; tamen is, qui intus est, renovatur de die in diem.

R. br. Afferentur Virgines* In laetitia et exultatione. Afferentur. V. Adducentur in templum Regis. In laetitia. Gloria Patri. Afferentur.

V. In nomine tuo, Domine, exultabunt tota die.

R. Et in justitia tua exaltabuntur.

Ad Nonam

Capitulum 2 Cor. 4, 17

Id enim, quod in praesenti est momentaneum et leve tribulationis nostrae, supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operatur in nobis.

R. br. In nomine tuo, Domine, * Exultabunt tota die. In nomine. V. Et in justitia tua exaltabuntur. Exultabunt. Gloria Patri. In nomine.

V. Virgines laudent nomen Domini. R. Quia

exaltatum est nomen ejus solius.

In II Vesperis

Omnia ut in I Vesperis, praeter sequentia :

Ū. Virgines laudent nomen Domini. R. Quia exaltatum est nomen ejus solius.

Ad Magnif. Ant. Casta generatio in perpetuum coronata triumphat, incoinquinatorum certaminum praemium vincens.

Die 7 Septembris

S. Anastasii Martyris

Simplex

ORATIO

Praesta, quaesumus omnipotens Deus: ut, qui beati Anastasii Martyris tui natalitia colimus, intercessionem ejus in tui nominis amore roboremur. Per Dominum.

Lectio III

Anastasius, Aquilejae natus, Salonae in Dalmatia passus est, Diocletiano imperante. Is fullonicam artem exercens, quidquid lucrari poterat, supra te-

nuem victum, in pauperes erogabat. Salonam profectus, cum videret sanctos Martyres propter Dei confessionem membratim discerpi, divinae caritatis flamma incensus, ultro in publicum prodiit, et coram omnibus cruce totum corpus signans, se palam christianum confessus est. Statim comprehensus deductus fuit ad praefectum, qui dum cogitabat illum diris laniare tormentis, a Diocletiano in dissita civitate degente subita jussione revocatus, Anastasium ingenti saxo in collo ejus appenso, in mare demergi mandavit. Cujus corpus Asclepia, matrona christiana, a servis suis inquirendum curavit; quod inventum atque ad ipsam delatum in suo praedio recondi jussit. Postea vero cum Dei omnipotentis beneficio immanis illa in christianos persecutio cessasset, Asclepia sancto Martyri Anastasio in agro Salonitano ecclesiam excitavit, corpore in illam comportato. Dominus autem, quam Martyr Aquilejae habitaverat, et in qua artem suam exercebat,

ab Aquilejensibus in oratorium dedicata fuit, ubi sanctus Anastasius colebatur, sicut etiamnum ejus memoria in universa Utinensi dioecesi septimo Idus Septembris celebratur.

Te Deum laudamus.

Festa Octobris

Sabbato ante Dominicam
III Octobris

In Ecclesiis consecratis
excepta Metropolitana et
Basilica Aquilejensi :

Dedicatio propriae Ecclesiae

Duplex I Classis cum
Octava communi

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiae.

Die 21 Octobris

In Ecclesiis Ss. Ursulae
et Sociarum :

Ss. Ursulae et Soc. Virginum et Martyrum

Duplex I Classis cum
Octava communi

Omnia de Communi Virginum, praeter sequentia :

In utrisque Vesperis et
Laudibus :

Ÿ. Adducentur Regi Virgines post eam. R. Proxima ejus afferentur tibi.

Ad Magnif. (et Bened.)
Ant. Prudentes Virgines, *
aptate vestras lampades :
ecce sponsus venit, exite
obviam ei.

ORATIO

Da nobis, quaesumus Domine, Deus noster, sanctarum Virginum et Martyrum tuarum Ursulae et Sociarum ejus palmas incessabili devotione venerari : ut, quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones
De Virginibus, cum suis
Responsoriis.

In II Nocturno

Lectio IV

Ursula, Dionoci Cornubiae christiani regis filia, adeo Christo Domino et virginitati dedita fuit, ut, a Connano Britanniae

regulo in matrimonium postulata, nonnisi invita pertraheretur. Cum enim Maximianus tyrannus Gratiani imperium invadens, Armoricos e Galliis profligasset, vacuum provinciam Britannis militibus assignavit. Connanus autem militiae dux, ut posteritati suae suorumque militum consuleret, missa ad Dionocum legatione, pro se uxorem petebat Ursulam, ac pro aliis militibus singulas virgines, quae novam Coloniā novo populo propagarent.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem. et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. V. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio V

Virgines ergo Londini coactae, cum naves et mare ingressae in Armoricam tenderent, mox saevae tempestatis vi tota classis dissipatur ac dejicitur, aliisque naufragio pereuntibus, sola Ursula cum sodalibus post multa pericula in barbaras in-

sulas conjecta est, ubi Melga Pitorum et Gaunus Hunnorum piratae (qui comparato exercitu pro Gratiano adversus Maximianum mare et loca illa incursabant) in eas irruentes, uti in hostium feminas, saevitia pugnarunt atque libidine.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae. V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio VI

Verum dum, Ursula hortante, Virgines vitae potius quam pudicitiae pati dispendium delegissent, illi, barbarico incensi furore, armis in ipsas irruperunt, omnemque multitudinem misere contrucidarunt. Quo facto Virgines virginitatem suam martyrii corona redemptam, caelesti Sponso gloriosa victoria consecraverunt. Sacra ipsarum corpora, per universum prope christianum orbem distributa, majori ex parte Coloniae Agrippinae debita sanctis Martyribus veneratione coluntur.

℞. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus * Afferentur tibi in laetitia et exultatione. V. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum

Lectio VII Cap. 25, 1-13

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum caelorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas exierunt obviam sponso et sponsae. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae

Ex Homilia 12 in Evang.

Quae autem paratae erant. intraverunt cum eo ad nuptias, et clausa est janua. O si sapere in cordis palatu possis, quid admirationis habet, quod dicitur: Venit sponsus; quid dulcedinis: Intraverunt cum eo ad nuptias; quid amaritudinis: Clausa est janua! Venit quippe ille,

qui adventu elementa concutit, in cujus conspectu caelum et terra contremiscit. Unde etiam per Prophetam dicitur: Adhuc semel, et ego movebo non solum terram, sed etiam caelum. Ad cujus examen omne humanum genus deducitur, cui ad vindictam malorum, remunerationemque bonorum, Archangeli, Throni, Principatus et Dominationes obsequuntur.

℞. Haec est Virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quae acceptis lampadibus sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. V. Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente.

Lectio VIII

Pensate, fratres carissimi, ante conspectum tanti judicis qui in illo die terror erit, quando jam in poena remedium non erit! Quae illa confusio, cui, reatu suo exigente, continget in conventu omnium Angelorum hominumque erubescere! Qui pavor, eum, quem tranquillum humana mens

capere non valet, etiam iratum videre!

R. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. V. Prudentes Virgines, apertate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio IX

Quanta vero tunc erit electorum laetitia, qui de ejus merentur visione gaudere, de cujus conspectu vident et elementa omnia contremiscere? Tunc regni janua lugentibus claudetur, quae modo hodie poenitentibus aperitur. Erit namque et tunc poenitentia, sed fructuosa non erit, quia nequaquam tunc veniam invenit, qui modo aptum veniae tempus perdit.

Te Deum laudamus.

Festa Novembris

Die 3 Novembris

S. Justi Martyris

Duplex

ORATIO

Deus, qui beatum Justum Martyrem tuum virtute constantiae in passione ro-

borasti: concede propitius; ut qui ejus festum hodie nostra die celebramus, ejus quoque consortio perfruamur aeterno. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio IV

Justus, ex christianis parentibus Tergesti, Aquilejae provinciae civitate, natus sub Diocletiano et Maximiano principibus, ferventi in Deum caritate, praecipua in pauperes misericordia, omnique genere virtutum floruit. A Manatio praefecto, qui ab eisdem principibus mandatum acceperat, occidendi quoscumque falsos deos venerari renuentes, accersitus, se christianam religionem profiteri, et Christum Jesum verum Deum et hominem venerari, inanesque gentium deos detestari libere respondit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. V. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio V

Cumque praeses nec pollicitationibus, nec minis Justum a sancto suo proposito dimovere valisset, in obscurum tetrumque carcerem detrudi mandavit, ubi assiduis precibus per totam noctem Deum deprecatus est, ut ad palmam martyrii, sua summa miseratione, eum perducere dignaretur. Mane sequenti e carcere eductus anatio sistitur, in eodemque proposito venerandi Christum Dominum viriliter permanens, ac falsis diis sacrificare recusans, denudari ac diris flagellis caedi iussus est.

R. Desiderium animae ejus tribuisti ei, Domine,
* Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V.
Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio VI

At cum non solum fortiter, verum etiam alacri animo eum praeses sustinere vim tormentorum prospiceret, ira commotus,

jubet ut, gravibus plumbi ponderibus ad ejus collum alligatis, in mare demergeretur. Quod cum Justus audivit, vale dicto fratribus, suscipiens ipsemet pondera, quibus premebatur, festinans quasi ad epulas iturus, ad litus progreditur, ibique parva in scapha impositus, et in altum delatus, atque in profundum projectus, preces Deo fundens, eique gratias agens, martyrium consummavit quarto Nonas Novembris. Fertur etiam, Sanctum eadem nocte cuidam presbytero nomine Sebastiano apparuisse, eique imperasse, ut ejus corpus ad litus disruptis vinculis jam appulsum sepe- lisset, idque honorifice factum fuisse, multis convenientibus christianis.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V.
Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem

Lectio VII Cap. 12, 24-26

In illo tempore : Dixit
Jesus discipulis suis :
Amen, amen dico vobis,
nisi granum frumenti cadens
in terram, mortuum
fuerit, ipsum solum manet.
Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
EpiscopiTractat. 51 in Joannem,
sub medium

Ipse Dominus Jesus erat
granum mortificandum
et multiplicandum : mortifi-
candum infidelitate Judae-
orum, multiplicandum fide
populorum. Jam vero ex-
hortans ad passionis suae
sectanda vestigia: Qui amat,
inquit, animam suam, per-
det eam. Quod duobus
modis intelligi potest. Qui
amat, perdet : id est, si
amas, perdes. Si cupis vi-
tam tenere in Christo, noli
mortem timere pro Christo.
Item alio modo: Qui amat
animam suam, perdet eam:
noli amare. ne perdas :
noli amare in hac vita, ne
perdas in aeterna vita.

R. Corona aurea super
caput ejus, * Expressa sig-
no sanctitatis, gloria hono-
ris, et opus fortitudinis. V.
Quoniam praevenisti eum
in benedictionibus dulcedi-
nis, posuisti in capite ejus
coronam de lapide pretioso.
Expressa.

Lectio VIII

Hoc autem, quod poste-
rius dixi, magis ha-
bere videtur evangelicus
sensus. Sequitur enim : Et
qui odit animam suam in
hoc mundo, in vitam ae-
ternam custodit eam. Ergo,
quod supra dictum est, qui
amat, subintelligitur, in hoc
mundo, ipse utique perdet;
qui autem odit, utique in
hoc mundo, in vitam ae-
ternam ipse custodit eam.
Magna et mira sententia,
quemadmodum sit hominis
in animam suam amor ut
pereat, odium ne pereat.
Si male amaveris, tunc
odisti : si bene oderis tunc
amasti. Felices qui oderunt
custodiendo, ne perdant
amando.

R. Hic est vere Martyr,
qui pro Christi nomine san-
guinem suum fudit : * Qui
minas judicium non timuit,

nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad caelestia regna pervenit. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Lectio IX

Sed vide, ne tibi subrepat, ut teipsum velis interimere, sic intelligendo, quod debes odisse in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidam maligni atque perversi homines, et in seipsis crudeliores et sceleratiores homicidae, flammis se donant, aquis se praefocant, praecipitio se collidunt, et pereunt. Hoc Christus non docuit; immo etiam diabolo praecipitium suggerenti respondit: Redi retro, satanas; scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. Petro autem dixit, significans, qua morte clarificaturus erat Deum: Cum esses junior, cingebas te, et ambulabas quo volebas; cum autem senueris, alter te cinget, et feret quo tu non vis. Ubi satis expressit, non a seipso, sed ab alio debere

occidi, qui vestigia sequitur Christi.

Te Deum laudamus.

Die 5 Novembris

Ss. Reliquiarum

quae in Ecclesiis Archidieceseos asservantur

Duplex majus

Antiphonae, Psalmi et Versus Nocturnorum de occurrenti Hebdomadae die, reliqua de Communi plurimorum Martyrum praeter sequentia:

ORATIO

Auge in nobis, Domine, resurrectionis fidem, qui in Sanctorum tuorum reliquiis mirabilia operaris: et fac nos immortalis gloriae participes, cujus in eorum cineribus pignora veneramur. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis.

In II Nocturno

Ex Tractatu sancti Joannis Damasceni de fide orthodoxa

Lectio IV · Lib. 4, cap. 15

Christus Dominus Sanctorum reliquias velut salutare fontes praebuit, ex quibus plurima ad nos beneficia manant, suavissimumque unguentum profluit. Nec vero quisquam his fidem detrahat. Nam si aqua in deserto ex dura et aspera rupe, atque ex asini maxilla, ad sedandam Samsoni sitim, Deo ita volente, prosiliit, cur incredibile videatur ex Martyrum reliquiis unguentum suave scaturire? Minime certe iis, quibus Dei potentia et honor, quo Sanctos suos afficit, perspecta sunt et explorata.

R. Sancti tui, Domine, mirabile consecuti sunt iter, servientes praeceptis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: * Terra apparuit arida: et in Mari Rubro via sine impedimento. **V.** Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio V

In lege quidem, quisquis mortuum tetigerat, immundus censebatur. Hi verum in mortuorum nume-

ro minime sunt habendi. Ex quo enim ille qui ipsa Vita est, et vitae Auctor, inter mortuos deputatus est: eos qui cum spe resurrectionis fideque in ipsum obdormierunt, nequaquam mortuos appellamus. Qui enim mortuum corpus miracula edere queat? Quanam igitur ratione, horum opera daemones expelluntur, morbi profligantur, aegroti sanantur, caeci visum recipiunt, leprosi mundantur, tentationes discutiuntur ac maerore, omne denique datum optimum, iis qui fide non dubia postulant, per eos descendit a Patre luminum? Quid laboris non suscipias, ut patronum nanciscaris, qui te mortali regi offerat, et pro te ad eum verba faciat? An non igitur ii honorandi, qui totius generis humani patroni sunt, Deoque pro nobis supplices preces adhibent?

R. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini. **V.** Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes.

Lectio VI

Honorandi certe: et quidem ita ut in eorum nomine templa Deo exstruamus, dona offeramus, memorias eorum colamus, atque in iis spiritualiter oblectemur: ea utique laetitiae, quae illis arrideat a quibus invitamur, ne, dum demereri illos studemus, offendamus potius et iritemus. Quibus enim rebus Deus colitur, iisdem servi quoque ipsius oblectantur: quibus autem Deus offenditur, iisdem etiam milites offenduntur. Quocirca in psalmis et hymnis et canticis spiritualibus, in compunctione quoque, et egenorum miseratione, quibus et Deus potissimum colitur, nos qui fideles sumus, colere Sanctos oportet. Statuas eis, et imagines quae videantur, erigamus: immo virtutes eorum imitando hoc consequamur, ut vivae ipsorum statuæ imaginesque evadamus.

℣. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam

donum et pax est electis Dei. V. Qui confidunt in illum. intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Descendens Jesus, de Communi plurimorum Martyrum 2 loco.

Die 6 Novembris

In Ecclesiis S. Leonardi

S. Leonardi Confessoris

Duplex I Classis cum Octava communi

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis praeter sequentia:

ORATIO

Deus, qui nos beati Leonardi Confessoris tui annua solemnitate laetificas: concede propitius; ut, cujus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones Beatus vir, de Communi Confessoris non Pontificis 1 loco cum suis Responsoriis.

In II Nocturno

Lectio IV

Leonardus, genere nobili ortus in Francia, cum puer adhuc esset, a Clodoveo Francorum rege e sacro baptismi fonte christiano ritu susceptus, et a beato Remigio Rhemensi archiepiscopo educatus, ab ipsa prima aetate virtutum omnium solida fundamenta jecit: nam, Dei caritate fervens et proximi dilectione, mundanis studiis renuntians, totum se divino cultui et apostolicae vitae consecravit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seducioribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio V

Vix pueritia egressus, carceratis visitandis et liberandis sedulam operam dedit; a rege nempe obtinuerat, ut in vincula conjectis, quos ipse visitasset, abscedendi libera potestas fieret. Munificus erat in pauperes, castus, modestus,

rerum caelestium contemplationi addictus, ab omni ambitionis vitio ita alienus, ut in aulam a rege accitus, ad episcopatum promovendus, imparem huic oneri se reputans, humiliorem vitam sibi ducendam esse duxerit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus lorica m fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio VI

Inde in Aquitaniam perrexit divina revelatione admonitus, et tractum Bituricensem lustrans, regionem illam divini verbi praedicatione et multis miraculis illustravit. Cum demum multa hominum millia ad Christi fidem convertisset, in silvam quandam agri Lemovicensis sese abdidit, ibique exstructo in honorem Deiparae Virginis monasterio, omnis virtutis, ac praecipue caritatis erga carceratos officiis, mirisque operibus clarus obdormivit in Domino, octavo Idus Novembris.

R. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, de Comuni Confessoris non Pontificis 1 loco.

Die 22 Novembris

In Ecclesiis S. Mauri:

S. Mauri Martyris

Duplex I Classis cum Octava communi

Omnia de Comuni unius Martyris praeter sequentia:

ORATIO

Praesta, quaesumus omnipotens Deus: ut, qui beati Mauri Martyris tui natalitia colimus, intercessionem ejus in tui nominis amore robaremur. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones Fratres, Debitores, de Comuni plurimorum Martyrum

cum Responsoriis de Comuni unius Martyris.

In II Nocturno

Lectio IV

Maurus Afer, ab infantia Christianus fuit, orationibus et jejuniis vacans. Hic sub Numeriano imperatore et Celerino praefecto diversis poenis maceratus, hoc est, primum fustibus nodosis caesus, deinde plumbatis jussum est maxillas ejus contundi; postea in equuleo suspendi, atque ungulis radi, et lampades ardentes lateribus ejus applicari, ad extremum vero caput ejus amputari.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. V. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio V

Hujus sancti Martyris corpus nautae Africani, cognoscentes ex sua patria ortum, et volventes eum linteaminibus mundis cum aromatibus, posue-

runt in sarcophagum, et scripserunt ad caput ejus: Dei et Christi Jesu famulus Maurus, hoc saeculum pro Christi fide relinquens, vitam aeternam acquisivit.

℣. Desiderium animae ejus tribuisti ei, Domine,* Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio VI

Hoc cum audisset Celerinus praefectus, navitas jussit comprehendi: at illi omnes fugerunt. Tunc jussit navem, in qua Martyris corpus erat, sarmenis impleri, et igne supposito in medio mari comburi. Sed gubernante Domino Martyrem suum, ubi voluit ad salutis portum perduxit.

℣. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Si quis vult post me venire, de Comuni unius Martyris 2 loco.

Die 24 Novembris

S. Chrysogoni Martyris

Duplex

ORATIO

Adesto, Domine, supplicationibus nostris: ut, qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus, beati Chrysogoni Martyris tui intercessionem liberemur. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio IV

Chrysogonus Diocletiano imperatore Romae inclusus in carcere, ibi biennium sanctae Anastasiae facultatibus vixit: quam etiam afflictam propter Christum a viro suo Publio, propterea a suis orationibus per litteras auxilium postulantem, mutuis epistolis est consolatus. Sed cum imperator Romanum scripsisset, ut, reliquis Christianis, qui in vinculis essent,

interfectis, Chrysogonus Aquilejam ad se mitteretur, eo perductus est.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. V. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio V

Cui imperator: Accersivi, inquit, te, Chrysogone, ut honoribus augeam, si modo induxeris animum deos colere. At ille: Ego eum qui vere est Deus, mente et oratione veneror; deos autem, qui nihil sunt nisi daemonum simulacra, odi et exsecror. Quo responso excandescens imperator, ad Aquas Gradatas eum securi percuti jubet, octavo Kalendas Decembris. Cujus corpus projectum in mare, paulo post in littore inventum, Zoilus presbyter in suis aedibus sepelivit.

R. Desiderium animae ejus tribuisti ei, Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quo-

niam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

De Expositione sancti Ambrosii Episcopi in Psalmum centesimum decimum octavum

Lectio VI Sermo 21

Principes persecuti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidavit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injuste persecutionum tormenta sustineat: qui nihil rapuerit, nullum violentus oppresserit, nullius sanguinem fuderit, nullius torum putaverit esse violandum: qui nihil legibus debeat, et graviora latronum sustinere cogatur supplicia: qui loquatur juste, et non audiat: qui loquatur plena salutis, et impugnetur: ut possit dicere, Cum loquebar illis, impugnabant me gratis. Gratis igitur persecutionem patitur, qui impugnatur sine crimine: impugnatur ut noxius, cum sit in tali confessione laudabilis: impugnatur quasi veneficus, qui in nomine Domini gloriatur,

cum pietas virtutum omnium fundamentum sit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus : * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum

Lectio VII Cap. 10, 34-42

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi

Can. 10

Quae ista divisio est? Inter prima enim legis praecepta accepimus: Honora patrem tuum et matrem tuam; et ipse Dominus ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis. Quid sibi vult missus potius gladius in terram, et separatus a patre

filius, et filia a matre, et nurus adversus socrum, et hominis domestici ejus inimici? Igitur exinde publica auctoritas impietati proferretur. Ubique odia, ubique bella, et gladius Domini inter patrem et filium, et inter filiam matremque desaeviens.

R. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis. V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio VIII

Gladius telorum omnium telum acutissimum est, in quo sit jus potestatis, et judicii severitas, et animadversio peccatorum. Et hujus quidem teli nomine novi Evangelii praedicatio-nem appellatam frequens in Prophetis auctoritas est. Dei igitur verbum nuncupatum meminerimus in gladio: qui gladius missus in terram est, id est, praedicatio ejus hominum cordibus infusa. Fitque gravis

in domo una dissensio, et domestica novo homini erunt inimica : quia ille per verbum Dei divisus ab illis, manere et interior et exterior, id est, et corpus et anima, in spiritus novitate gaudebit.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit : * Qui minas judicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad caelestia regna pervenit. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Pro S. Joanne a Cruce
Conf. :

Lectio IX

Joannes a Cruce, Fonti-beri in Hispania piis parentibus natus, a primis annis certo innotuit quam Deiparae Virgini futurus esset acceptus ; nam quinquennis in puteum lapsus, ejusdem manu sublatu, incolumis evasit. Adolescens hospitio pauperum aegrotantium Metymnae Campi famulum amantissime se

addixit ; tum, beatae Mariae Virginis de monte Carmelo institutum amplexus, et sacerdos ex obedientia factus, primitivam regulam professus est. Stricter disciplinae promovendae ardore succensus, sanctae Teresiae, a qua inter puriores et excellentiores animas Ecclesiam Dei tunc temporis illustrantes habebatur, comes divinitus datus est ad primaevam Carmeli ordinis observantiam inter fratres instaurandam. Quo in opere enixe cum laborasset et multa esset passus, interrogatus a Christo quid praemii pro tot laboribus posceret, respondit : Domine, pati et contemni pro te. Libros de mystica theologia, caelesti sapientia refertos, conscripsit. Tandem Ubedae, diro morbo patientissime tolerato, obdormivit in Domino, anno millesimo quingentesimo nonagesimo primo, aetatis quadragésimo nono.

Te Deum laudamus.

Die 27 Novembris

S. Valeriani Episcopi Aquilejensis et Confessoris

Duplex

ORATIO

Exaudi, quaesumus Domine, preces nostras, quas in beati Valeriani Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus: et qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio IV

Valerianus Aquilejensis episcopus, ecclesiam sibi creditam Ariana labe foedatam assiduo catholicae fidei asserendae studio purgavit. Coacto Romae concilio sub sancto Damaso interfuit, in quo damnatus est Auxentius. Tum Ariminensi formula iterum rejecta, Damasus eique adhaerens Valerianus ac ceteri concilii patres epistolam synodicam miserunt ad Illyricos et Orientales, in qua

Nicaena fides confirmata est. Seorsim vero litteras Valerianus dedit ad sanctum Basilium Magnum, quibus idem rescripsit, maxima se laetitia affectum, ut ex eo accepit, veritatis doctrinam, summo episcoporum consensu, in Occidentis ecclesiis tradi atque defendi.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V

Ad Arianam perfidiam conterendam una cum sancto Ambrosio, qui, mortuo Auxentio, Mediolanensium episcopus ordinatus fuerat, concilio Aquilejae indicto praefuit, ad quod episcopi convenerant doctrina et sanctitate celebres. Insigniores erant: Eusebius Bononiensis, Sabinus Placentinus, Philaster Brixien-sis, Bassianus Laudensis, Jovinus et Chromatius ipsius ecclesiae adhuc presbyter et Valeriani in episcopatu successor; per quos, ut scribit sanctus Hie-

ronymus, ab Aquilejensi urbe Ariani quondam dogmatis virus exclusum est. In hoc concilio Palladius et Secundianus, qui Arii partes tuebantur, communi patrum sententia anathemate percussi sunt.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.—℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI

Valeriani nomen mirifice auxit, et ad posteros propagavit sollicitudo illa, qua ecclesiam sibi creditam non solum omni labe Ariana expurgatam reddidit, sed ecclesiastica disciplina adeo excoluit, ut Aquilejenses clerici, eodem Hieronymo teste, quasi chorus sanctorum haberentur. Quorum ut sanctissima consuetudine frueretur, idem sanctus Doctor, e Gallia redux, Aquilejam venit, eorumque nomina suis ipse laudibus absens consecravit. Tandem senio gravis, cum Aquilejensem ecclesiam plures annos sancte rexisset,

virtute et doctrina clarus obdormivit in Domino, quinto Kalendas Decembris.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium. populorum. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

Festa Decembris

Die 2 Decembris

S. Chromatii Episcopi Aquilejensis et Confessoris

Duplex

Oratio Exaudi, quaesumus Domine, de Communi 2 loco.

In II Nocturno

Lectio IV

Chromatius una cum Eusebio, non tam natura quam morum aequalitate germano, a teneris annis Aquilejensi clero adscriptus est. Egrediis ornatus

moribus totum se Deo atque ecclesiasticis studiis consecravit, in quibus ita profecit, ut inter Aquilejenses clericos doctrina et sanctitate emeretur: ad quorum privatam gloriam, ut scribit sanctus Hieronymus, publica haec accessit et aperta confessio, quod per eos ab urbe Aquilejensi Ariani dogmatis virus exclusum fuit. Presbyter a sancto Valeriano ordinatus in ejus locum suffectus est atque a sancto Ambrosio consecratus fuisse perhibetur.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℟. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V

Factus episcopus, Nicaenam fidem et disciplinam ecclesiasticam acerrime defendit. Origenianos errores ab omni tam Orientis quam Occidentis catholicorum synodo proscriptos pari et ipse sententia cum sancto Anastasio Romano Pontifice damnavit: exortisque inde si-

multatibus inter eundem Doctorem Maximum et Rufinum presbyterum, ut finis silentio imponeretur, diligentissime curavit. Sed piam sanctissimi praesulis sollicitudinem in primis agnovit sanctus Joannes Chrysostomus, cujus causam apud Honorium imperatorem tanta fide ac religione defendendam suscepit, ut sinceram illius ac ferventem erga se caritatem demiratus Chrysostomus, datis ad eum litteris, vehementer gratulatus sit.

℣. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI

Sacrarum litterarum studium ceteris, quae pastore digna sunt, muneribus adjunxit semper: Vir, beati Hieronymi sententia, episcoporum sanctissimus atque doctissimus. Ejus potissimum hortatu idem sanctus Doctor Hebraea volumina latino sermone trans-

tulit ac Prophetarum libros commentariis illustravit, quorum aliquot Chromatii nomini inscripsit. Tractatus et ipse edidit in Evangelium Matthaei eruditione ac pietate insignes. Denique cum Aquilejensem ecclesiam annos duodeviginti sanctissime rexisset, ad caelestem vitam quarto Nonas Decembris migravit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaenum

Lectio VII Cap. 5, 13-19

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Ex Tractatu
sancti Chromatii Episcopi

Tract. IV. in cap. V. S.
Matthaei

Dominus Apostolos suos sal terrae cognominat. Et videamus quid sub huius vocabuli comparatione de Apostolis suis Dominus velit intelligi. Quod ut plenius possimus advertere, primum sollicite requirendum est, quid hoc sal sit et cujus terrae et in quam deinde rem utilitatemque proficiat. Jam enim salis ipsius naturam usumque tractare debemus, ut, his cognitis, Dominici dicti virtutem spiritali intelligentia facilius assequamur. Natura igitur salis per aquam, per calorem solis, per flatum venti constat; et ex eo quod fuit, in aliam speciem generatur. Sic et Apostoli atque omnes credentes per aquam baptismi, per fidem Christi (qui in comparatione sol justitiae dictus est) et per inspirationem Sancti Spiritus Deo renati ex terrena in caelestem civitatem transierunt. Unde non immerito sancti Apostoli sal terrae a Domino nuncupantur. Et cujus terrae? promptum est no-

scere: id est terrae corporis nostri, quam dudum insipientem ac sensu vanitatis insulsam evangelicae praedicationis sapientia salierunt. Ipsi enim sal terrae nostrae facti sunt, quia per ipsos et verba sapientiae accepimus et per caelestem nativitatem in spiritalem sumus demutati naturam.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. V: Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio VIII

Sed quia de natura vel gratia salis secundum intelligentiam spiritualem jam superius dictum est, nunc quoque de ipsa salis virtute tractemus. Vos ergo, inquit, estis sal terrae. Itaque sicut sal, cum operatur in carne qualibet, corruptelam non admittit, foetores aufert, sordes expurgat, vermes non sinit generari; ita et caelestis gratia ac fides, quae per

Apostolos data est, simili exemplo in nobis operatur. Aufert enim carnalis concupiscentiae corruptelam, peccatorum sordes expurgat, odorem malae conversationis excludit, vermes delictorum non sinit generari, id est de corpore libidinosas et mortiferas voluptates exsurgere: conservans corpora nostra etiam ab illo immortali verme, qui indefessa poena peccatores excruciat, de quo scriptum est: Vermis eorum non morietur et ignis eorum non exstinguetur. Et sicut sales a foris quidem apponuntur, intrinsecus vero operantur per virtutem naturae suae, ita et caelestis gratia exteriora hominis atque interiora perpenetrat et totum hominem integrum a peccato incorruptumque conservat. Hos autem Deo dignos esse, qui sale caelestis sapientiae condiuntur, etiam dudum praecedente figura legis ostensum est, quia omne sacrificium offerendum Deo sale saliebatur. Quod ipsum Evangelista commemoravit dicendo: Omne, inquit, sacri-

ficiū sale salietur : ostendens eum hominem dignum vere sacrificiū Deo fieri, qui caelestis sapientiae virtute esset infusus.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. V. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Pro S. Bibiana V. M. :

Lectio IX

Bibiana, virgo Romana, nobili genere nata, christiana fide nobilior fuit. Ejus enim parentes, Flavianus et Dafrosa, sub Juliano Apostata martyrium subierunt. Tum Bibiana ejusque soror Demetria,

bonis omnibus exspoliatae et ab Aproniano, Urbis praetore, blanditiis et minis tentatae, ut a recta fide declinarent, praetoris impietatem constantissime detestatae sunt. Quo in agone Demetria, ob oculos Bibianae repente corruens, obiit in Domino. Bibiana autem Rufinae mulieri vafferrimae seducenda traditur ; sed, ejus superatis insidiis, praetoris astus delusit. Quare hujus jussu plumbatis caesa est, donec animam efflavit. Ejus sacrum corpus, biduo canibus objectum, illaesum tamen divinitus servatum, Joannes presbyter sepelivit noctu juxta sepulchrum sororis et matris ad palatium Licinianum, ubi nunc exstat ecclesia Deo, sanctae Bibianae nomine, dicata.

Te Deum laudamus.

INDEX

September

In Eccl. S. Aegidii :	pag.
1 S. Aegidii Abbatis, duplex I Classis cum Oclava communi	109
3 Ss. Euphemiae, Dorotheae, Theclae et Erasmae Virg. et Mart., duplex	111
7 S. Anastasii Mart. simplex	118

October

Sabbato ante Dominicam III Octobris :

Dedicatio propriae Ecclesiae, duplex I Classis cum Oclava communi	119
---	-----

In Eccl. Ss. Ursulae et Soc. :

21 Ss. Ursulae et Sociarum, Virg. et Mart., duplex I Classis cum Oclava communi	119
---	-----

November

3 S. Justi Mart., duplex	122
5 Ss. Reliquiarum, quae in Ecclesiis Archidioeceseos asservantur, duplex majus	125

In Eccl. S. Leonardi :

6 S. Leonardi Conf., duplex I Classis cum Oclava communi	127
--	-----

In Eccl. S. Mauri :

22 S. Mauri Mart., duplex I Classis cum Oclava communi	129
24 S. Chrysogoni Mart., duplex	130
27 S. Valeriani Ep. Aquil. et Conf., duplex	134

December

2 S. Chromatii Ep. Aquil. et Conf., duplex	135
--	-----

